

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2016/1624 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. septembra 2016

o evropski mejni in obalni straži ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2)(b) in (d) ter člena 79(2)(c) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski svet je na zasedanju 25. in 26. junija 2015 pozval k večjim prizadevanjem za celovito reševanje doslej najboljše migracijskih tokov v smeri ozemlja Unije, vključno z okrepitevijo upravljanja meja za boljše obvladovanje vse večjih mešanih migracijskih tokov. Poleg tega so voditelji držav ali vlad na neformalnem sestanku o migraciji 23. septembra 2015 poudarili, da je treba reševati dramatično stanje na zunanjih mejah in na njih okrepiti nadzor, zlasti z dodelitvijo dodatnih sredstev Evropski agenciji za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, Evropskemu azilnemu podpornemu uradu (EASO) in agenciji Europol ter napotitvijo človeških virov in zagotavljanjem tehničnih prispevkov držav članic.
- (2) Cilj politike Unije na področju upravljanja zunanjih meja je razviti in izvajati evropsko integrirano upravljanje meja na nacionalni ravni in ravni Unije, kar je nujna posledica prostega gibanja oseb znotraj Unije in temeljni sestavni del območja svobode, varnosti in pravice. Evropsko integrirano upravljanje meja je ključno za izboljšanje upravljanja migracij. Namen je učinkovito upravljanje prehajanja zunanjih meja ter reševanje migracijskih izzivov in morebitnih prihodnjih groženj na teh mejah, ter s tem prispevati k obravnavanju hudih kaznivih dejanj s čezmejno razsežnostjo in zagotavljanju visoke stopnje notranje varnosti v Uniji. Hkrati je treba ukrepati z doslednim spoštovanjem temeljnih pravic in na način, ki ohrani prosto gibanje oseb znotraj Unije.

⁽¹⁾ UL C 303, 19.8.2016, str. 109.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 14. septembra 2016.

- (3) Evropsko integrirano upravljanje meja, ki temelji na štiristopenjskem modelu varovanja dostopa, zajema ukrepe v tretjih državah, kot so ukrepi v okviru skupne vizumske politike, ukrepe s sosednjimi tretjimi državami, ukrepe za nadzor meja na zunanjih mejah, analizo tveganja in ukrepe znotraj schengenskega območja in vračanje.
- (4) Pri izvajanju evropskega integriranega upravljanja meja bi bilo treba zagotoviti usklajenost z drugimi cilji politike, vključno z nemotenim potekom čezmejnega prometa.
- (5) Za zagotavljanje učinkovitega izvajanja evropskega integriranega upravljanja meja bi bilo treba vzpostaviti evropsko mejno in obalno stražo. Tej je treba zagotoviti potrebne finančne in človeške vire ter opremo. V evropsko mejno in obalno stražo bi morali biti vključeni Evropska agencija za mejno in obalno stražo (v nadaljnjem besedilu: Agencija) ter nacionalni organi, odgovorni za upravljanje meja, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo naloge, povezane z nadzorom meja. Kot taka se bo opirala na skupno uporabo informacij, zmogljivosti in sistemov na nacionalni ravni ter na odziv Agencije na ravni Unije.
- (6) Evropsko integrirano upravljanje meja bi bilo treba izvajati kot deljeno odgovornost Agencije in nacionalnih organov, odgovornih za upravljanje meja, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo operacije varovanja morskih meja in druge naloge, povezane z nadzorom meja. Čeprav države članice ohranjajo glavno odgovornost za upravljanje svojih zunanjih meja v svojem interesu in interesu vseh držav članic, bi morala Agencija podpirati uporabo ukrepov Unije, ki so povezani z upravljanjem zunanjih meja, in sicer s krepitvijo, ocenjevanjem in usklajevanjem ukrepov držav članic, ki izvajajo te ukrepe.
- (7) Evropsko integrirano upravljanje meja ne spreminja ustreznih pristojnosti Komisije in držav članic na področju carin, zlasti glede kontrol, obvladovanja tveganj in izmenjave informacij.
- (8) Za razvoj politike in zakonodaje o nadzoru zunanjih meja in vračanju, vključno z razvojem strategije za evropsko integrirano upravljanje meja, so še vedno odgovorne institucije Unije. Zagotoviti bi bilo treba tesno sodelovanje med Agencijo in navedenimi institucijami.
- (9) Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, splošno znana kot Frontex, je bila ustanovljena z Uredbo Sveta (ES) št. 2007/2004⁽¹⁾. Odkar je 1. maja 2005 prevzela svoje naloge, državam članicam uspešno pomaga izvajati operativne vidike upravljanja zunanjih meja prek skupnih operacij in hitrih posredovanj na mejah, z analizami tveganja, izmenjavo informacij, odnosi s tretjimi državami in vračanjem oseb v postopku vračanja.
- (10) Treba je učinkovito nadzirati prehajanje zunanjih meja, obravnavati migracijske izzive ter morebitne prihodnje grožnje na zunanjih mejah, zagotoviti visoko stopnjo notranje varnosti v Uniji, varovati delovanje schengenskega območja in spoštovati splošno načelo solidarnosti. Zato je treba okrepiti upravljanje zunanjih meja z nadgradnjo dela agencije Frontex in jo nadalje razviti v agencijo z deljeno odgovornostjo za upravljanje zunanjih meja.
- (11) Naloge Evropske agencije za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije bi bilo zato treba razširiti. Zaradi teh sprememb bi jo bilo treba preimenovati v Evropsko agencijo za mejno in obalno stražo, ki se bo še naprej navajala kot Frontex. Ostati bi morala ista pravna oseba s polno kontinuiteto vseh svojih dejavnosti in postopkov. Ključna vloga Agencije bi morala biti oblikovanje tehnične in operativne strategije za izvajanje integriranega upravljanja meja na ravni Unije, nadzorovanje učinkovitega delovanja nadzora zunanjih meja, zagotavljanje večje tehnične in operativne pomoči državam članicam prek skupnih operacij in hitrih posredovanj na mejah, zagotavljanje praktičnega izvajanja ukrepov v razmerah, ko so na zunanjih mejah potrebni nujni ukrepi, zagotavljanje tehnične in operativne pomoči v okviru operacij iskanja in reševanja ljudi, ki so v nevarnosti na morju, ter organizacija, usklajevanje in izvajanje operacij vračanja in posredovanj za vračanje.
- (12) Agencija bi morala svoje naloge izvajati brez poseganja v odgovornosti držav članic glede vzdrževanja javnega reda in miru ter zagotavljanja notranje varnosti.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2007/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 349, 25.11.2004, str. 1).

- (13) Agencija bi morala svoje naloge izvajati brez poseganja v pristojnosti držav članic v zvezi z obrambo.
- (14) Razširjene naloge in pristojnosti Agencije bi morali uravnovežiti z okrepljenimi ukrepi za zaščito temeljnih pravic in večjo odgovornostjo.
- (15) Države članice bi morale imeti možnost, da na operativni ravni še naprej sodelujejo z drugimi državami članicami in/ali tretjimi državami na zunanjih mejah, tudi v okviru vojaških operacij za namene kazenskega pregona, če je tako sodelovanje združljivo z dejavnostmi Agencije.
- (16) Agencija se opira na sodelovanje držav članic, da lahko učinkovito opravlja svoje naloge. Zato je pomembno, da Agencija in države članice ravnajo v dobri veri ter da si pravočasno izmenjajo točne informacije. Nobena država članica ne bi smela biti dolžna dajati informacij, za katere meni, da bi bilo njihovo razkritje v nasprotju z bistvenimi interesi njene varnosti.
- (17) Države članice bi morale poleg tega v svojem interesu in v interesu drugih držav članic vnašati podatke v evropske zbirke podatkov. Prav tako bi morale zagotoviti, da so ti podatki točni, posodobljeni ter pridobljeni in vneseni zakonito.
- (18) Agencija bi morala pripraviti splošno in ciljno analizo tveganja na podlagi skupnega integriranega modela analize tveganja, ki ga uporabljajo Agencija in države članice. Tudi na podlagi informacij, ki jih predložijo države članice, bi morala zagotoviti ustrezne informacije o vseh vidikih, povezanih z evropskim integriranim upravljanjem meja, zlasti o nadzoru meja, vračanju, nezakonitih sekundarnih gibanjih državljanov tretjih držav znotraj Unije, preprečevanju čezmejnega kriminala, vključno z omogočanjem nedovoljenih prehajanj meja, trgovine z ljudmi, terorizma in hibridnih groženj, ter razmerah v sosednjih tretjih državah, da se lahko sprejmejo ustrezni ukrepi ali obravnavajo odkrite grožnje in tveganja, da se izboljša integrirano upravljanje zunanjih meja.
- (19) Agencija bi morala glede na svoje dejavnosti na zunanjih mejah prispevati k preprečevanju in odkrivanju hudih kaznivih dejanj s čezmejno razsežnostjo, kot so tihotapljenje migrantov, trgovina z ljudmi in terorizem, kadar je primerno, da ukrepa, in kadar pri svojih dejavnostih pridobi ustrezne informacije. Svoje dejavnosti bi morala usklajevati z Europolom, ki je agencija, pristojna za podpiranje in krepitev ukrepov držav članic in sodelovanja med njimi pri preprečevanju hudih kaznivih dejanj, ki prizadenejo dve ali več držav članic, in boju proti njim. Čezmejni kriminal nujno vključuje čezmejno razsežnost. Zanj so značilna kazniva dejanja, ki so neposredno povezana z nedovoljenimi prehajaji zunanjih meja, vključno s trgovino z ljudmi ali tihotapljenjem migrantov. Člen 1(2) Direktive Sveta 2002/90/ES ⁽¹⁾ državam članicam omogoča, da ne sankcionirajo takega ravnanja, kadar je njegov cilj humanitarna pomoč migrantom.
- (20) V duhu deljene odgovornosti bi morala biti naloga Agencije redno spremljanje upravljanja zunanjih meja. Agencija bi morala zagotoviti pravilno in učinkovito spremljanje ne le prek analize tveganja, izmenjave informacij in Evropskega sistema varovanja meja (EUROSUR), temveč tudi s prisotnostjo strokovnjakov, ki so del njenega osebja, v državah članicah. Agenciji bi se zato moralo omogočiti, da napoti uradnike za zvezo v države članice za določeno obdobje, med katerim uradnik za zvezo poroča izvršnemu direktorju. Poročilo uradnikov za zvezo bi moralo biti del ocene ranljivosti.
- (21) Agencija bi morala na podlagi objektivnih meril izvesti oceno ranljivosti, da oceni zmogljivost in pripravljenost držav članic za soočanje z izzivi na njihovih zunanjih mejah. To bi moralo vključevati oceno opreme, infrastrukture, osebja, proračuna in finančnih virov držav članic ter tudi načrte izrednih ukrepov za obravnavo morebitnih kriznih razmer na zunanjih mejah. Države članice bi morale sprejeti ukrepe za odpravljanje pomanjkljivosti, ugotovljenih v tej oceni. Izvršni direktor bi moral opredeliti ukrepe, ki jih je treba sprejeti, in jih priporočiti zadevnim državi članici. Izvršni direktor bi moral določiti tudi rok za sprejetje teh ukrepov. Kadar potrebni ukrepi niso sprejeti v določenem roku, bi se zadeva morala predložiti upravnemu odboru v nadaljnje odločanje.
- (22) Če se Agenciji ne zagotovijo točne in pravočasne informacije, ki so potrebne za oceno ranljivosti, bi ta morala imeti možnost to upoštevati pri izvedbi ocene ranljivosti, razen če se navedejo utemeljeni razlogi za zadržanje podatkov.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2002/90/ES z dne 28. novembra 2002 o opredelitvi pomoči pri nedovoljenem vstopu, tranzitu in prebivanju (UL L 328, 5.12.2002, str. 17).

- (23) Agencija bi morala organizirati ustrezno tehnično in operativno pomoč državam članicam, da bi okrepila njihovo zmogljivost izpolnjevanja obveznosti glede nadzora zunanjih meja in soočanja z izzivi na zunanjih mejah, ki so posledica nezakonitega priseljevanja ali čezmejnega kriminala. Taka pomoč ne bi smela posegati v pristojnosti ustreznih nacionalnih organov glede začetka kazenske preiskave. Zato bi morala Agencija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo organizirati in usklajevati skupne operacije za eno ali več držav članic ter napotiti evropske skupine mejne in obalne straže ter potrebno tehnično opremo. Lahko napoti tudi strokovnjake, ki so del njenega osebja.
- (24) V primerih posebnega in nesorazmernega izziva na zunanjih mejah bi morala Agencija na zahtevo države članice ali na lastno pobudo organizirati in usklajevati hitra posredovanja na mejah ter napotiti tako evropske skupine mejne in obalne straže iz nabora za hitri odziv kot tudi tehnično opremo. S hitrimi posredovanji na mejah bi se morala zagotoviti časovno omejena okrepitev v primerih, ko je potreben takojšen odziv in bi takšno posredovanje predstavljalo učinkovit odziv. Da se zagotovi učinkovito delovanje takega posredovanja, bi morale države članice naboru za hitri odziv zagotoviti mejne policiste in drugo osebje ter potrebno tehnično opremo. Agencija in zadevna država članica bi se morali dogovoriti o operativnem načrtu.
- (25) Kadar se država članica na določenih območjih svojih zunanjih meja sooča s posebnimi in nesorazmernimi migracijskimi izzivi, za katere je značilen velik dotok mešanih migracijskih tokov, bi se ji moralo omogočiti, da se opre na tehnične in operativne okrepitev. To bi bilo treba na žariščnih točkah zagotoviti s podpornimi skupinami za upravljanje migracij. V teh skupinah bi morali biti strokovnjaki, ki jih iz držav članic napotita Agencija in urad EASO, ter strokovnjaki, napoteni iz Agencije, Evrotopla ali drugih ustreznih agencij Unije. Agencija bi morala Komisiji pomagati pri usklajevanju različnih agencij na terenu.
- (26) Države članice bi morale zagotoviti, da bi vsi organi, za katere je verjetno, da bodo prejeli prošnje za mednarodno zaščito, kot so policija, mejna policija, organi, pristojni za priseljevanje, in uslužbenci ustanov za pridržanje, imeli ustrezne informacije. Poleg tega bi morale tudi zagotoviti, da bi bili uslužbenci takšnih organov deležni potrebne ravni usposabljanja, ki bi ustrezalo njihovim nalogam in obveznostim, ter da bi dobili navodila, naj prosilce obveščajo o tem, kje in kako lahko vložijo prošnje za mednarodno zaščito.
- (27) Različne agencije in države članice bi morale na žariščnih točkah delovati v okviru svojih mandatov in pristojnosti. Komisija bi morala v sodelovanju z drugimi ustreznimi agencijami zagotoviti, da bi bile dejavnosti na žariščnih točkah skladne z ustreznim pravnim redom Unije, vključno s skupnim evropskim azilnim sistemom in temeljnimi pravicami.
- (28) Kadar je nadzor na zunanji meji tako neučinkovit, da lahko ogrozi delovanje schengenskega območja, bodisi ker država članica ne sprejme potrebnih ukrepov v skladu z oceno ranljivosti ali ker država članica, ki se sooča s posebnimi in nesorazmernimi izzivi na zunanjih mejah, Agencije ni zaprosila za zadostno podporo ali take podpore ne izvaja, bi bilo treba na ravni Unije zagotoviti enoten, hiter in učinkovit odziv. Za ublažitev teh tveganj in za zagotovitev boljšega usklajevanja na ravni Unije bi morala Komisija Svetu predložiti sklep, v katerem so opredeljeni ukrepi, ki jih mora izvesti Agencija, in s katerim se od zadevne države članice zahteva, naj z Agencijo sodeluje pri izvajanju teh ukrepov. Izvedbena pooblastila za sprejetje takih sklepov bi bilo treba zaradi potencialno politično občutljive narave ukrepov, saj bi se lahko nanašali na nacionalne izvršne in izvršilne pristojnosti, prenesti na Svet. Agencija bi morala določiti ukrepe, ki se sprejmejo za praktično izvajanje ukrepov iz sklepa Sveta. Nato bi morala v sodelovanju z zadevno državo članico pripraviti operativni načrt. Če država članica v 30 dneh ne ravna v skladu z navedenim sklepom Sveta in ne sodeluje z Agencijo pri izvajanju ukrepov iz navedenega sklepa, bi Komisija morala imeti možnost, da v primeru izrednih okoliščin, ki ogrožajo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah, sproži posebni postopek iz člena 29 Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Uredbo (EU) 2016/399 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (29) Agencija bi morala imeti na voljo potrebno opremo in osebje, ki jih lahko napoti pri skupnih operacijah ali hitrih posredovanjih na mejah. Zato bi ji bilo treba omogočiti, da pri začetku izvajanja hitrih posredovanj na mejah na zahtevo države članice ali v okviru razmer, v katerih so potrebni nujni ukrepi, v države članice napoti evropske skupine mejne in obalne straže iz nabora za hitri odziv, ki bi moral biti stalna enota, sestavljena iz mejnih

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

policistov in drugega ustreznega osebja. Stalna enota bi morala imeti v naboru najmanj 1 500 mejnih stražarjev in ostalega ustreznega osebja. Kadar je potrebno, bi napotitev evropskih skupin mejne in obalne straže iz nabora za hitri odziv morala biti nemudoma dopolnjena z dodatnimi evropskimi skupinami mejne in obalne straže.

- (30) V Prilogi I so določeni prispevki držav članic k naboru za hitri odziv na podlagi zavez, sprejetih ob upoštevanju razmer v času začetka veljavnosti te uredbe. Če se te razmere bistveno in strukturno spremenijo, tudi če se sprejme sklep o odpravi kontrol na notranjih mejah držav članic v skladu z določbami relevantnih aktov o pristopu, bi morala Komisija predlagati ustrezne spremembe navedene priloge.
- (31) Ob upoštevanju tega, kako hitro bi morala potekati napotitev opreme in osebja, zlasti na območja zunanjih meja, kjer se nenadoma pojavijo veliki migracijski pritoki, bi morala biti Agencija zmožna napotiti svojo tehnično opremo, ki jo pridobi sama ali v solastništvu z državo članico. Na zahtevo Agencije bi morale države članice, v katerih je ta tehnična oprema registrirana, dati to opremo na voljo Agenciji. Agencija bi morala upravljati tudi nabor tehnične opreme, ki jo zagotovijo države članice, in sicer na podlagi potreb, ki jih opredeli Agencija, dopolnjevati pa bi jo morala prevozna sredstva in delovna oprema, ki jih kupijo države članice v skladu s posebnimi ukrepi Sklada za notranjo varnost.
- (32) Evropski svet je 15. oktobra 2015 pozval k razširitvi pristojnosti Frontexa na področju vračanja, da bodo vključevale tudi pravico do izvedbe skupnih operacij vračanja na njegovo pobudo, ter k povečanju njegove vloge pri pridobivanju potnih listin za osebe v postopku vračanja.
- (33) Agencija bi morala povečati svojo pomoč državam članicam za vračanje državljanov tretjih držav v skladu s politiko vračanja Unije in Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Zlasti bi morala usklajevati in organizirati operacije vračanja iz ene ali več držav članic ter organizirati in izvajati posredovanja za vračanje, da se okrepijo sistemi vračanja tistih držav članic, ki potrebujejo večjo tehnično in operativno pomoč pri izpolnjevanju njihove obveznosti vračanja državljanov tretjih držav v skladu z navedeno direktivo.
- (34) Agencija bi morala ob polnem spoštovanju temeljnih pravic državam članicam zagotoviti potrebno pomoč pri organizaciji operacij vračanja in posredovanj za vračanje oseb v postopku vračanja. Agencija se pri tem ne bi smela ukvarjati z utemeljenostjo odločb o vrnitvi, ki so jih izdale države članice. Poleg tega bi morala Agencija v sodelovanju z organi zadevnih tretjih držav državam članicam pomagati pri pridobivanju potnih listin za vračanje.
- (35) Pomoč državam članicam pri izvajanju postopkov vračanja bi morala vključevati zagotavljanje praktičnih informacij o tretjih državah vrnitve, ki so pomembne za izvajanje te uredbe, kot so kontaktni podatki ali druge logistične informacije, potrebne za nemoten potek operacij vračanja. Pri sprejetju odločb o vrnitvi, Agencija državam članicam ne bi smela posredovati informacij o tretjih državah vrnitve.
- (36) Morebitni dogovor med državo članico in tretjo državo Agencije ali držav članic ne razrešuje njihovih obveznosti na podlagi prava Unije in mednarodnega prava, zlasti obveznosti spoštovanja načela nevračanja.
- (37) Agencija bi morala oblikovati nabore spremljevalcev prisilnega vračanja, spremstva pri prisilnem vračanju in specialistov za vračanje, ki jih dajo na voljo države članice in bi se morali napotiti med operacijami vračanja ter bi morali biti del ustrezno oblikovanih evropskih skupin mejne in obalne straže, ki se napotijo pri posredovanjih za vračanje. V te nabore bi bilo treba vključiti osebe s posebno strokovno usposobljenostjo na področju zaščite otrok. Agencija bi jim morala zagotoviti potrebno usposabljanje.
- (38) Na podlagi te uredbe se v skladu z instrumenti mednarodnega prava, kot je Konvencija Združenih narodov o otrokovih pravicah, se vsak posameznik, mlajši od 18 let, obravnava kot otrok. Korist otroka mora biti primarna skrb pri dejavnostih Agencije.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

- (39) Uvesti bi bilo treba posebno določbo, ki bi podrobno določala naloge, pooblastila in odgovornosti osebja, ki sodeluje pri dejavnostih, povezanih z vračanjem. Izdati bi bilo treba tudi posebna navodila glede pooblastil pilotov zrakoplovov in razširitve kazenske jurisdikcije države registracije zrakoplova skladno z mednarodnim pravom zračnega prometa, zlasti s Tokijsko konvencijo o kaznivih in nekaterih drugih dejanjih, storjenih na krovu zrakoplovov.
- (40) Agencija bi morala razviti posebna orodja za usposabljanje, vključno s posebnim usposabljanjem na področju zaščite otrok. Za nacionalne inštruktorje mejnih policistov bi morala zagotoviti usposabljanje na ravni Unije. Ponuditi bi morala tudi dodatna usposabljanja in seminarje, povezane z nalogami integriranega upravljanja meja, tudi za uradnike nacionalnih pristojnih organov. To bi moralo vključevati usposabljanje o relevantnem pravu Unije in mednarodnem pravu ter o temeljnih pravicah. Agencija bi morala biti pooblaščenca za organizacijo dejavnosti usposabljanja v sodelovanju z državami članicami in tretjimi državami na njihovem ozemlju.
- (41) Agencija bi morala spremljati razvoj na področju raziskav, ki se nanašajo na evropsko integrirano upravljanje meja, in prispevati k temu razvoju. Informacije o takšnem razvoju bi morala posredovati Evropskemu parlamentu, državam članicam in Komisiji.
- (42) Za učinkovito izvajanje integriranega upravljanja zunanjih meja si morajo države članice redno, hitro in zanesljivo izmenjevati informacije. Agencija bi morala razviti in upravljati informacijske sisteme, ki omogočajo tako izmenjavo v skladu z zakonodajo Unije o varstvu podatkov. Pomembno je, da države članice Agenciji pravočasno zagotavljajo celovite in točne informacije, ki jih Agencija potrebuje za opravljanje svojih nalog.
- (43) Agencija lahko za uresničevanje svojega poslanstva in do mere, potrebne za opravljanje svojih nalog, pri zadevah, ki jih zajema ta uredba, sodeluje z institucijami, organi, uradi in agencijami Unije ter mednarodnimi organizacijami v okviru delovnih dogovorov, sklenjenih v skladu s pravom in politiko Unije. Komisija bi morala navedene delovne dogovore prej odobriti.
- (44) Nacionalni organi, ki opravljajo funkcije obalne straže, so odgovorni za številne naloge, ki lahko vključujejo pomorsko varnost, zaščito, iskanje in reševanje, nadzor meje, nadzor ribištva, carinski nadzor, splošni kazenski pregon ter varstvo okolja. Agencija, Evropska agencija za nadzor ribištva, ustanovljena z Uredbo Sveta (ES) št. 768/2005 ⁽¹⁾, in Evropska agencija za pomorsko varnost, ustanovljena z Uredbo (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, bi morale zato okrepiiti medsebojno sodelovanje in sodelovanje z nacionalnimi organi, ki opravljajo funkcije obalne straže, da bi izboljšale spremljanje razmer na področju pomorstva ter podprle usklajeno in stroškovno učinkovito ukrepanje. Sinergija med različnimi akterji v pomorskem okolju bi morala biti skladna z evropskim integriranim upravljanjem meja in strategijami za pomorsko varnost.
- (45) Izvajanje te uredbe ne vpliva na delitev pristojnosti med Unijo in državami članicami v skladu s Pogodbama ali na obveznosti držav članic v okviru mednarodnih konvencij, kot so Konvencija Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, Mednarodna konvencija o varstvu človeškega življenja na morju, Mednarodna konvencija o iskanju in reševanju na morju, Mednarodna konvencija o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij, Mednarodna konvencija o standardih za usposabljanje, izdajanje spričeval in ladijsko stražarjenje pomorščakov ter drugi ustrezni mednarodni instrumenti s področja pomorstva.
- (46) Agencija bi morala olajševati in spodbujati tehnično in operativno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami v okviru politike zunanjih odnosov Unije. V tem okviru bi morala usklajevati operativno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami na področju upravljanja zunanjih meja, napotovati uradnike za zvezo v tretje države ter sodelovati z organi tretjih držav pri vračanju, tudi v zvezi s pridobivanjem potovalnih dokumentov. Agencija in države članice bi morale pri sodelovanju s tretjimi državami vedno spoštovati pravo Unije, vključno s temeljnimi pravicami in načelom nevračanja. Tako bi morale ravnati tudi kadar sodelovanje s tretjimi državami poteka na ozemlju navedenih držav. Za večjo preglednost in odgovornost bi morala Agencija v svojem letnem poročilu poročati o sodelovanju s tretjimi državami.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 768/2005 z dne 26. aprila 2005 o ustanovitvi Agencije Skupnosti za nadzor ribištva in o spremembi Uredbe (EGS) št. 2847/93 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike (UL L 128, 21.5.2005, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 1406/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o ustanovitvi Evropske agencije za pomorsko varnost (UL L 208, 5.8.2002, str. 1).

- (47) Evropska mejna in obalna straža, ki vključuje Agencijo in nacionalne organe držav članic, ki so odgovorni za upravljanje meja, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo naloge, povezane z nadzorom meja, bi morala pri izpolnjevanju svojih nalog v celoti spoštovati temeljne pravice, zlasti Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ustrezno mednarodno pravo, vključno s Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah, Konvencijo o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, Konvencijo o statusu beguncev in obveznostmi v zvezi z dostopom do mednarodne zaščite, zlasti z načelom nevračanja, Konvencijo Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, Mednarodno konvencijo o varstvu človeškega življenja na morju in Mednarodno konvencijo o iskanju in reševanju na morju. Agencija bi morala v skladu s pravom Unije in navedenimi instrumenti državam članicam pomagati pri izvajanju operacij iskanja in reševanja, da bi zaščitili in reševali življenja, kadar koli in kjer koli je to potrebno.
- (48) Agencija bi morala glede na to, da se je število njenih nalog povečalo, nadgrajevati in še naprej izvajati strategijo za spremljanje in zagotavljanje varstva temeljnih pravic. Zato bi morala svojemu uradniku za temeljne pravice dati na voljo ustrezna sredstva in osebje, ki ustrezajo njegovemu mandatu in velikosti. Uradnik za temeljne pravice bi moral imeti dostop do vseh informacij, ki jih potrebuje za izpolnjevanje svojih nalog. Agencija bi morala v okviru svoje vloge dejavno spodbujati uporabo pravnega reda Unije v zvezi z upravljanjem zunanjih meja, tudi glede spoštovanja temeljnih pravic in mednarodne zaščite.
- (49) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v členih 2 in 6 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in izražena v Listini. Zlasti si ta uredba prizadeva zagotoviti popolno spoštovanje človekovega dostojanstva, pravice do življenja, pravice do svobode in varnosti, pravice do varstva osebnih podatkov, pravice do azila, pravice do učinkovitega pravnega sredstva, pravice otroka, prepovedi mučenja in nečloveškega ali poniževalnega ravnanja ali kazni in prepovedi trgovanja z ljudmi. Prav tako si prizadeva za spodbujanje uporabe načel nediskriminacije in nevračanja.
- (50) Ta uredba bi morala vzpostaviti pritožbeni mehanizem Agencije, ki bo deloval v sodelovanju z uradnikom za temeljne pravice, da se zagotovi spoštovanje temeljnih pravic pri vseh dejavnostih Agencije. Pritožbeni mehanizem bi moral biti upravni mehanizem, pri katerem bi bil uradnik za temeljne pravice odgovoren za obravnavo pritožb, ki jih prejme Agencija, v skladu s pravico do dobrega upravljanja. Uradnik za temeljne pravice bi moral preučiti dopustnost pritožbe, evidentirati dopustne pritožbe, posredovati vse evidentirane pritožbe izvršnemu direktorju, posredovati pritožbe o članih skupin matični državi članici in evidentirati ukrepanje, ki ga na podlagi tega sprejme Agencija ali navedena država članica. Navedeni mehanizem bi moral biti učinkovit in zagotavljati ustrezno ukrepanje na podlagi pritožb. Pritožbeni mehanizem ne bi smel posegati v dostop do upravnih in sodnih pravnih sredstev in ni pogoj za uporabo takih pravnih sredstev. Kazenske preiskave bi morale izvajati države članice. Agencija bi morala zaradi večje preglednosti in odgovornosti v svojem letnem poročilu poročati o pritožbenem mehanizmu. Poročilo bi moralo vsebovati zlasti število pritožb, ki jih je Agencija prejela, vrsto zadevnih kršitev temeljnih pravic, operacije, na katere se nanašajo pritožbe, in po možnosti nadaljnje ukrepe, ki so jih sprejele Agencija in države članice.
- (51) Agencija bi morala biti neodvisna pri tehničnih in operativnih zadevah ter pravno, upravno in finančno samostojna. V ta namen je potrebno in ustrezno, da je organ Unije, pravna oseba in da izvaja izvedbena pooblastila, ki ji jih podeljuje ta uredba.
- (52) Komisija in države članice bi morale biti zastopane v upravnem odboru, da lahko izvajajo nadzor nad Agencijo. V upravnem odboru bi, kjer je to mogoče, morali biti operativni vodje nacionalnih služb, odgovornih za upravljanje mejnih policistov, ali njihovi predstavniki. Strani, zastopane v upravnem odboru, bi si morale prizadevati za omejitve menjavanja svojih predstavnikov, da bi zagotovile stalnost dela upravnega odbora. Upravni odbor bi moral imeti pooblastila, ki jih potrebuje za določitev proračuna Agencije, preverjanje njegovega izvrševanja, sprejemanje ustreznih finančnih pravil, vzpostavitev preglednih delovnih postopkov za sprejemanje odločitev Agencije ter imenovanje izvršnega direktorja in namestnika izvršnega direktorja. Agencija bi se morala voditi in delovati ob upoštevanju načel skupnega pristopa k decentraliziranim agencijam Unije, ki so ga 19. julija 2012 sprejeli Evropski parlament, Svet in Komisija.

- (53) Za zagotavljanje avtonomije Agencije bi ji bilo treba dodeliti samostojni proračun, katerega prihodki izhajajo zlasti iz prispevka Unije. Za prispevek Unije in morebitne druge subvencije v breme splošnega proračuna Unije bi bilo treba uporabiti proračunski postopek Unije. Revizijo računovodskih izkazov bi morale izvajati Računsko sodišče.
- (54) Uredbo (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ bi bilo treba brez omejitev uporabljati za Agencijo, ki bi morala pristopiti k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 med Evropskim parlamentom, Svetom Evropske unije in Komisijo Evropskih skupnosti o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti prevaram (OLAF) ⁽²⁾.
- (55) Za Agencijo bi se morala uporabljati Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Agencija bi morala biti glede svojih dejavnosti čim bolj pregledna, pri čemer pa ne bi smela ogroziti doseganja cilja svojih operacij. Objaviti bi morala ustrezne informacije o vseh svojih dejavnostih. Prav tako bi morala zagotoviti, da bi lahko javnost in vse druge zainteresirane strani hitro pridobile informacije o njenem delu.
- (56) Agencija bi morala o svojih dejavnostih čim bolj izčrpno poročati Evropskemu parlamentu in Svetu.
- (57) Vsakršna obdelava osebnih podatkov, ki jo izvaja Agencija v okviru te uredbe, bi morala potekati v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (58) Vsakršna obdelava osebnih podatkov, ki jo izvajajo države članice v okviru te uredbe, bi morala potekati v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾. V primerih, ko je obdelava podatkov potrebna predvsem za zagotavljanje visoke ravni notranje varnosti v Uniji, zlasti v okviru ukrepov v zvezi s spremljanjem migracijskih tokov in analizo tveganja, obdelavo osebnih podatkov, zbranih med skupnimi operacijami, pilotnimi projekti in hitrim posredovanjem na mejah ter glede podpornih skupin za upravljanje migracij ali glede sodelovanja z institucijami, organi, uradi in agencijami Unije in mednarodnimi organizacijami, se uporablja Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ ⁽⁶⁾. Pri vsaki obdelavi osebnih podatkov bi bilo treba spoštovati načeli nujnosti in sorazmernosti.
- (59) Ker ciljev te uredbe, in sicer razvoja in izvajanja sistema integriranega upravljanja zunanjih meja za zagotovitev pravnega delovanja schengenskega območja, države članice, ki delujejo neusklajeno, ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi pomanjkanja nadzora na notranjih mejah, velikih migracijskih izzivov na zunanjih mejah, potrebe po učinkovitem nadzoru prehajanja teh meja in prispevanja k visoki stopnji notranje varnosti v Uniji, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom sorazmernosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (60) Zunanje meje, navedene v tej uredbi, so meje, za katere se uporabljajo določbe iz naslova II Uredbe (EU) 2016/399, kar vključuje zunanje meje držav članic schengenskega območja v skladu s Protokolom št. 19 o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije, ki je priložen k PEU in k Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU).

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ UL L 136, 31.5.1999, str. 15.

⁽³⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

⁽⁵⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

⁽⁶⁾ Okvirni sklep Sveta 2008/977/PNZ z dne 27. novembra 2008 o varstvu osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (UL L 350, 30.12.2008, str. 60).

- (61) Ta uredba predstavlja za Islandijo in Norveško razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽²⁾. Dogovor med Evropsko skupnostjo ter Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško o podrobnostih sodelovanja teh držav v Evropski agenciji za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije ⁽³⁾ določa pravila o sodelovanju navedenih držav pri delu Agencije, vključno z določbami o finančnih prispevkih in osebju.
- (62) Ta uredba predstavlja za Švico razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁴⁾, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽⁵⁾.
- (63) Ta uredba predstavlja za Lihtenštajn razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁶⁾, ki spadajo na področje iz točke A člena 1 Sklepa 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽⁷⁾.
- (64) Dogovor med Evropsko skupnostjo na eni strani ter Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn na drugi strani, o podrobnostih sodelovanja teh držav v Evropski agenciji za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije ⁽⁸⁾ določa pravila o sodelovanju navedenih držav pri delu Agencije, vključno z določbami o finančnih prispevkih in osebju.
- (65) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta uredba nadgrajuje schengenski pravni red, se Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v roku šestih mesecev od dne, ko Svet sprejme to uredbo, odloči, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (66) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Združeno kraljestvo v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ⁽⁹⁾ ne sodeluje; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.

⁽¹⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽²⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

⁽³⁾ UL L 188, 20.7.2007, str. 19.

⁽⁴⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽⁶⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽⁷⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

⁽⁸⁾ UL L 243, 16.9.2010, str. 4.

⁽⁹⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnjih Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

- (67) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽¹⁾ ne sodeluje; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (68) Agencija bi morala olajšati organizacijo posebnih dejavnosti, pri katerih lahko države članice izkoristijo strokovno znanje in izkušnje ter objekte in naprave, ki bi jih Irska in Združeno kraljestvo bila pripravljena ponuditi, pod pogoji, ki jih upravni odbor določi za vsak primer posebej. V ta namen se lahko predstavniki Irske in Združenega kraljestva povabijo, da se udeležijo sej upravnega odbora, ki jim dovoli, da v celoti sodelujejo pri pripravi takih posebnih dejavnosti.
- (69) Med Kraljevino Španijo in Združenim kraljestvom obstaja spor o določitvi meja Gibraltarja.
- (70) Začasna odložitev uporabe te uredbe za meje Gibraltarja ne pomeni spremembe v stališčih zadevnih držav.
- (71) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 28(2) Uredbe (ES) št. 45/2001, ki je 18. marca 2016 podal mnenje ⁽²⁾.
- (72) Cilj te uredbe je spremeniti in razširiti določbe Uredbe (ES) št. 2007/2004 in Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ter Odločbe Sveta 2005/267/ES ⁽⁴⁾. Ker so potrebne znatne spremembe tako v številu kot glede vsebine, bi bilo treba zaradi večje jasnosti navedene akte nadomestiti in razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Evropska mejna in obalna straža

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba vzpostavlja evropsko mejno in obalno stražo, da se zagotovi evropsko integrirano upravljanje zunanjih meja z namenom učinkovitega upravljanja prehajanja zunanjih meja. To vključuje obravnavanje migracijskih izzivov in potencialnih prihodnjih groženj na teh mejah, s čimer prispeva k obravnavanju hudih kaznivih dejanj s čezmejno razsežnostjo, da se zagotovi visoko stopnjo notranje varnosti v Uniji, pri čemer se dosledno spoštujejo temeljne pravice in hkrati ohrani prosto gibanje oseb znotraj Unije.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „zunanje meje“ pomeni zunanje meje, kakor so opredeljene v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) 2016/399, za katere se uporablja naslov II navedene uredbe;
2. „nadzor meje“ pomeni nadzor meje, kakor je opredeljen v točki 10 člena 2 Uredbe (EU) 2016/399;

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

⁽²⁾ UL C 186, 25.5.2016, str. 10.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o vzpostavitvi mehanizma za ustanovitev skupin za hitro posredovanje na mejah in o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 glede tega mehanizma ter o ureditvi nalog in pooblastil gostujočih uradnikov (UL L 199, 31.7.2007, str. 30).

⁽⁴⁾ Odločba Sveta 2005/267/ES z dne 16. marca 2005 o vzpostavitvi varnega spletno podprtega informacijskega in usklajevalnega omrežja, namenjenega službam držav članic za migracije (UL L 83, 1.4.2005, str. 48).

3. „mejni policist“ pomeni mejnega policista, kakor je opredeljen v točki 14 člena 2 Uredbe (EU) 2016/399;
4. „evropske skupine mejne in obalne straže“ pomeni skupine mejnih policistov in drugega ustreznega osebja iz sodelujočih držav članic, vključno z mejnimi policisti in drugim ustreznim osebjem, ki jih države članice dodelijo Evropski agenciji za mejno in obalno stražo kot nacionalne strokovnjake, ki se napotijo na skupne operacije, hitra posredovanja na mejah ter v okviru podpornih skupin za upravljanje migracij;
5. „država članica gostiteljica“ pomeni državo članico, v kateri ali iz katere se začne izvajati skupna operacija ali hitro posredovanje na mejah, operacija vračanja ali posredovanje za vračanje, ali kamor se napoti podporna skupina za upravljanje migracij;
6. „matična država članica“ pomeni državo članico, iz katere prihaja mejni policist ali drugi ustrezni član osebja, ki je član evropske skupine mejne in obalne straže;
7. „sodelujoča država članica“ pomeni državo članico, ki sodeluje pri skupni operaciji, hitrem posredovanju na mejah, operaciji vračanja, posredovanju za vračanje ali pri napotitvi podporne skupine za upravljanje migracij z zagotavljanjem tehnične opreme, mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja, ki se napoti kot del evropskih skupin mejne in obalne straže, ter državo članico, ki sodeluje pri operacijah vračanja ali posredovanjih za vračanje z zagotavljanjem tehnične opreme ali osebja, vendar ni država članica gostiteljica;
8. „član skupin“ pomeni člana evropskih skupin mejne in obalne straže ali skupin osebja, ki opravljajo naloge v zvezi z vračanjem, ki sodelujejo pri operacijah vračanja ali posredovanjih za vračanje;
9. „podporna skupina za upravljanje migracij“ pomeni skupino strokovnjakov, ki državam članicam zagotavljajo tehnično in operativno okrepitev na žariščnih točkah in ki jo sestavljajo strokovnjaki, ki sta jih iz držav članic napotila Evropska agencija za mejno in obalno stražo ter Evropski azilni podporni urad, ter strokovnjaki, napoteni iz Evropske agencije za mejno in obalno stražo, Evropa ali drugih ustreznih agencij Unije;
10. „žariščna točka“ pomeni območje, na katerem država članica gostiteljica, Komisija, pristojne agencije Unije in sodelujoče države članice sodelujejo, da bi obvladovale obstoječ ali potencialen nesorazmeren migracijski izziv zaradi precej povečanega števila migrantov, ki prihajajo na zunanje meje;
11. „vračanje“ pomeni vrnitev, kot je opredeljena v točki 3 člena 3 Direktive 2008/115/ES;
12. „odločba o vrnitvi“ pomeni upravno ali sodno odločbo ali akt, s katerim je ugotovljena ali razglašena nezakonitost prebivanja državljana tretje države ter nalaga ali navaja obveznost vračanja, v skladu z Direktivo 2008/115/ES;
13. „oseba v postopku vračanja“ pomeni nezakonito prebivajočega državljana tretje države, za katerega je država članica izdala odločbo o vrnitvi;
14. „operacija vračanja“ pomeni operacijo, ki jo usklajuje Evropska agencija za mejno in obalno stražo ter vključuje tehnične in operativne okrepitve, ki jih zagotovi ena ali več držav članic, in v okviru katere se osebe v postopku vračanja iz ene ali več držav članic vrnejo bodisi prisilno ali prostovoljno;
15. „posredovanje za vračanje“ pomeni dejavnost Evropske agencije za mejno in obalno stražo, s katero se državi članici zagotovi okrepljena tehnična in operativna pomoč, ki vključuje napotitev evropskih skupin za posredovanje za vračanje v države članice in organizacijo operacij vračanja;
16. „čezmejni kriminal“ pomeni hudo kaznivo dejanje s čezmejno razsežnostjo, ki je storjeno na ali ob zunanjih mejah ali je z njimi povezano.

Člen 3

Evropska mejna in obalna straža

1. Evropska agencija za mejno in obalno stražo (v nadaljnjem besedilu: Agencija) ter nacionalni organi držav članic, odgovorni za upravljanje meja, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo naloge, povezane z nadzorom meja, sestavljajo evropsko mejno in obalno stražo.

2. Agencija s sklepom upravnega odbora na podlagi predloga izvršnega direktorja oblikuje tehnično in operativno strategijo za evropsko integrirano upravljanje meja. Agencija v utemeljenih primerih upošteva posebne razmere držav članic, zlasti njihovo geografsko lego. Ta strategija je v skladu s členom 4. Spodbuja in podpira izvajanje evropskega integriranega upravljanja meja v vseh državah članicah.

3. Nacionalni organi držav članic, odgovorni za upravljanje meja, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo naloge, povezane z nadzorom meja, oblikujejo nacionalne strategije za integrirano upravljanje meja. Te nacionalne strategije so v skladu s členom 4 in strategijo iz odstavka 2 tega člena.

Člen 4

Evropsko integrirano upravljanje meja

Evropsko integrirano upravljanje meja obsega:

- (a) nadzor meja, vključno z ukrepi za lajšanje zakonitih prehajanj meje in, po potrebi, ukrepi, povezanimi s preprečevanjem in odkrivanjem čezmejnega kriminala, med drugim tihotapljenja migrantov, trgovine z ljudmi in terorizma, ter ukrepi v zvezi z napotitvijo oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito ali želijo zaprositi zanjo;
- (b) operacije iskanja in reševanja za ljudi v nevarnosti na morju, ki se začnejo in izvajajo v skladu z Uredbo (EU) št. 656/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in mednarodnim pravom, ki se lahko pojavi med operacijami varovanja morskih meja;
- (c) analiza tveganj za notranjo varnost in analiza groženj, ki lahko vplivajo na delovanje ali varnost zunanjih meja;
- (d) sodelovanje med državami članicami, ki ga podpira in usklajuje Agencija;
- (e) medagencijsko sodelovanje med nacionalnimi organi v vsaki državi članici, odgovornimi za nadzor meja ali druge naloge, ki se izvajajo na meji, in med ustreznimi institucijami, organi, uradi in agencijami Unije, vključno z redno izmenjavo informacij prek obstoječih orodij za izmenjavo informacij, kot je Evropski sistem varovanja meja (EUROSUR), vzpostavljen z Uredbo (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
- (f) sodelovanje s tretjimi državami na področjih, ki jih zajema ta uredba, osredotočeno zlasti na sosednje države in na tiste tretje države, za katere je bilo na podlagi analize tveganja ugotovljeno, da so države izvora in/ali tranzita za nezakonito priseljevanje;
- (g) tehnični in operativni ukrepi na schengenskem območju, ki so povezani z nadzorom meja ter namenjeni boljšemu ukrepanju proti nezakonitemu priseljevanju in čezmejnemu kriminalu;
- (h) vračanje državljanov tretjih držav, za katere je država članica izdala odločbo o vrnitvi;
- (i) uporaba najsodobnejše tehnologije, vključno z obsežnimi informacijskimi sistemi;
- (j) mehanizem za nadzor kakovosti, zlasti schengenski ocenjevalni mehanizem in morebitni nacionalni mehanizmi, da se zagotovi izvajanje zakonodaje Unije na področju upravljanja meja;
- (k) mehanizmi solidarnosti, zlasti instrumenti financiranja Unije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 656/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določitvi pravil za varovanje zunanjih morskih meja v okviru operativnega sodelovanja, ki ga usklajuje Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (UL L 189, 27.6.2014, str. 93).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1052/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o vzpostavitvi Evropskega sistema varovanja meja (EUROSUR) (UL L 295, 6.11.2013, str. 11).

Člen 5

Deljena odgovornost

1. Evropska mejna in obalna straža izvaja evropsko integrirano upravljanje meja kot deljeno odgovornost Agencije in nacionalnih organov, odgovornih za upravljanje meja, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo operacije varovanja morskih meja in vse druge naloge, povezane z nadzorom meja. Države članice ohranjajo primarno odgovornost za upravljanje svojih odsekov zunanjih meja.
2. Države članice zagotavljajo upravljanje svojih zunanjih meja v lastnem interesu in v skupnem interesu vseh držav članic, ob doslednem spoštovanju prava Unije, v skladu s tehnično in operativno strategijo iz člena 3(2), v tesnem sodelovanju z Agencijo.
3. Agencija podpira izvajanje ukrepov Unije, povezanih z upravljanjem zunanjih meja, s krepitevijo, ocenjevanjem in usklajevanjem ukrepanja držav članic pri izvajanju navedenih ukrepov in na področju vračanja.

POGLAVJE II

Evropska agencija za mejno in obalno stražo

Oddelek 1

Naloge Evropske agencije za mejno in obalno stražo

Člen 6

Evropska agencija za mejno in obalno stražo

1. Evropska agencija za upravljanje operativnega sodelovanja na zunanjih mejah držav članic Evropske unije, ustanovljena z Uredbo (ES) št. 2007/2004, se preimenuje v Evropsko agencijo za mejno in obalno stražo. Njene dejavnosti temeljijo na tej uredbi.
2. Da se zagotovi usklajeno evropsko integrirano upravljanje meja, Agencija olajšuje izvajanje obstoječih in prihodnjih ukrepov Unije, povezanih z upravljanjem zunanjih meja, zlasti Zakonika o schengenskih mejah, uvedenega z Uredbo (EU) 2016/399.
3. Agencija prispeva k zagotavljanju stalne in enotne uporabe prava Unije, vključno s pravnim redom Unije na področju temeljnih pravic, na vseh zunanjih mejah. Njeno prispevanje vključuje tudi izmenjavo dobre prakse.

Člen 7

Odgovornost

Agencija je v skladu s to uredbo odgovorna Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 8

Naloge

1. Agencija z namenom prispevati k učinkoviti, visoki in enotni ravni nadzora meja in vračanja, opravlja naslednje naloge:
- (a) spremlja migracijske tokove in izvaja analizo tveganja v zvezi z vsemi vidiki integriranega upravljanja meja;
 - (b) izvaja oceno ranljivosti, vključno z oceno zmogljivosti in pripravljenosti držav članic za obravnavanje groženj in izzivov na zunanjih mejah;
 - (c) prek uradnikov za zvezo Agencije v državah članicah spremlja upravljanje zunanjih meja;
 - (d) pomaga državam članicam v okoliščinah, v katerih je potrebna povečana tehnična in operativna pomoč na zunanjih mejah, in sicer z usklajevanjem in organizacijo skupnih operacij, pri čemer se upošteva, da lahko v nekaterih primerih to vključuje izredne humanitarne razmere in reševanje na morju v skladu s pravom Unije in mednarodnim pravom;
 - (e) pomaga državam članicam v okoliščinah, v katerih je potrebna povečana tehnična in operativna pomoč na zunanjih mejah, in sicer z začetkom izvajanja hitrih posredovanj na zunanjih mejah držav članic, ki se srečujejo s posebnimi in nesorazmernimi izzivi, pri čemer se upošteva, da lahko v nekaterih primerih to vključuje izredne humanitarne razmere in reševanje na morju v skladu s pravom Unije in mednarodnim pravom;
 - (f) nudi tehnično in operativno pomoč državam članicam in tretjim državam v skladu z Uredbo (EU) št. 656/2014 in mednarodnim pravom ter jim pomaga pri operacijah iskanja in reševanja ljudi v nevarnosti na morju, ki se lahko izkažejo za potrebne med operacijami varovanja morskih meja;
 - (g) oblikuje in napoti evropske skupine mejne in obalne straže, vključno z naborom za hitri odziv, ki se napotijo med skupnimi operacijami in hitrimi posredovanji na mejah ter v okviru podpornih skupin za upravljanje migracij;
 - (h) oblikuje nabor tehnične opreme, ki se napoti pri skupnih operacijah, hitrih posredovanjih na mejah in v okviru podpornih skupin za upravljanje migracij ter pri operacijah vračanja in posredovanjih za vračanje;
 - (i) v okviru podpornih skupin za upravljanje migracij na žariščnih točkah:
 - (i) napoti evropske skupine mejne in obalne straže ter tehnično opremo za zagotavljanje pomoči pri pregledovanju, operativnih razgovorih, identifikaciji in odvzemu prstnih odtisov;
 - (ii) skupaj z Evropskim azilnim podpornim uradom (EASO) in nacionalnimi organi vzpostavi postopek za posredovanje in zagotavljanje začetnih informacij osebam, ki potrebujejo mednarodno zaščito ali želijo zaprositi zanjo;
 - (j) podpira razvoj tehničnih standardov za opremo, zlasti za vodenje, nadzor in komunikacijo na taktični ravni, in tehnični nadzor za zagotavljanje interoperabilnosti na ravni Unije in nacionalni ravni;
 - (k) napoti potrebno opremo, mejne policiste in drugo ustrezno osebje iz nabora za hitri odziv za praktično izvajanje ukrepov, ki jih je treba sprejeti v razmerah, ko so na zunanjih mejah potrebni nujni ukrepi;
 - (l) pomaga državam članicam v okoliščinah, v katerih je potrebna povečana tehnična in operativna pomoč, za izpolnjevanje obveznosti vračanja oseb v postopku vračanja, vključno z usklajevanjem ali organizacijo operacij vračanja;
 - (m) v skladu z mandatom ustreznih agencij sodeluje z Europolom in Eurojustom ter nudi podporo državam članicam v okoliščinah, v katerih je pri boju proti organiziranemu čezmejnemu kriminalu in terorizmu potrebna povečana tehnična in operativna pomoč na zunanjih mejah;
 - (n) vzpostavi nabor spremljevalcev prisilnega vračanja, spremstva pri prisilnem vračanju in specialistov za vračanje;

- (o) oblikuje evropske skupine za posredovanje za vračanje in jih napoti med posredovanji za vračanje;
- (p) pomaga državam članicam pri usposabljanju nacionalnih mejnih policistov, drugega ustreznega osebja in strokovnjakov za vračanje, vključno z oblikovanjem skupnih standardov za usposabljanje;
- (q) sodeluje pri razvoju in upravljanju raziskovalnih dejavnosti in dejavnosti v zvezi z inovacijami, ki so povezane z nadzorom in varovanjem zunanjih meja, kar vključuje uporabo napredne nadzorne tehnologije, in razvija pilotne projekte, povezane z zadevami, ki jih zajema ta uredba;
- (r) v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 in Okvirnim sklepom 2008/977/PNZ razvija in upravlja informacijske sisteme, ki omogočajo hitro in zanesljivo izmenjavo informacij o nastajajočih tveganjih pri upravljanju zunanjih meja, nezakonitem priseljevanju in vračanju, pri čemer tesno sodeluje s Komisijo, organi, uradi in agencijami Unije ter Evropsko migracijsko mrežo, ustanovljeno z Odločbo Sveta 2008/381/ES ⁽¹⁾;
- (s) zagotavlja potrebno pomoč pri razvoju in delovanju sistema EUROSUR in po potrebi razvoju skupnega okolja za izmenjavo podatkov, vključno v zvezi z interoperabilnostjo sistemov, zlasti z razvojem, vzdrževanjem in usklajevanjem okvira sistema EUROSUR v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013;
- (t) sodeluje z Evropsko agencijo za nadzor ribištva in Evropsko agencijo za pomorsko varnost, z vsako v okviru njenega mandata, da se v skladu s členom 53 zagotovi podpora nacionalnim organom, ki opravljajo funkcije obalne straže, z zagotavljanjem storitev, informacij, opreme in usposabljanja ter z usklajevanjem večnamenskih operacij;
- (u) pomaga državam članicam in tretjim državam v okviru medsebojnega tehničnega in operativnega sodelovanja na področjih, ki jih ureja ta uredba.

2. Države članice lahko na zunanjih mejah na operativni ravni še naprej sodelujejo z drugimi državami članicami in/ali tretjimi državami, če je tako sodelovanje združljivo z nalogami Agencije. Države članice ne izvajajo dejavnosti, ki bi lahko ogrozile delovanje Agencije ali doseganje njenih ciljev. Države članice Agenciji poročajo o navedenem operativnem sodelovanju z drugimi državami članicami in/ali tretjimi državami na zunanjih mejah in na področju vračanja. Izvršni direktor o navedenih zadevah obvešča upravni odbor redno in vsaj enkrat na leto.

3. Agencija na lastno pobudo sodeluje pri dejavnostih obveščanja v zadevah, ki so v njeni pristojnosti. Javnost natančno in celostno obvešča o svojih dejavnostih.

Dejavnosti obveščanja nimajo škodljivega učinka na naloge iz odstavka 1, zlasti z razkrivanjem operativnih informacij, ki bi ogrozile izpolnitev cilja operacij, če bi bile objavljene. Dejavnosti obveščanja se izvajajo brez poseganja v člen 50 in v skladu z ustreznimi načrti za obveščanje in razširjanje informacij, ki jih sprejme upravni odbor.

Oddelek 2

Spremljanje in preprečevanje kriznih razmer

Člen 9

Dolžnost sodelovanja v dobri veri

Za Agencijo in nacionalne organe, odgovorne za upravljanje meja in vračanje, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo naloge, povezane z nadzorom meja, veljata dolžnost sodelovanja v dobri veri in obveznost izmenjave informacij.

⁽¹⁾ Odločba Sveta 2008/381/ES z dne 14. maja 2008 o ustanovitvi Evropske migracijske mreže (UL L 131, 21.5.2008, str. 7).

Člen 10

Obveznost izmenjave informacij

Da bi opravljali naloge, ki jim jih podeljuje ta uredba, zlasti da bi Agencija spremljala migracijske toke proti Uniji in znotraj Unije ter izvajala analize tveganja in ocene ranljivosti, si Agencija in nacionalni organi, odgovorni za upravljanje meja in vračanje, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo naloge, povezane z nadzorom meja, v skladu s to uredbo in drugim ustreznim pravom Unije in nacionalnim pravom v zvezi z izmenjavo informacij, pravočasno in natančno izmenjajo vse potrebne informacije.

Člen 11

Spremljanje migracijskih tokov in analiza tveganja

1. Agencija spremlja migracijske tokove proti Uniji in znotraj Unije, trende in druge morebitne izzive na zunanjih mejah Unije. Za ta namen Agencija s sklepom upravnega odbora na podlagi predloga izvršnega direktorja uvede skupni integrirani model analize tveganja, ki jo uporabljajo Agencija in države članice. V skladu s členom 13 izvede tudi oceno ranljivosti.
2. Agencija pripravi splošne analize tveganja ter jih v skladu s členom 50 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji, in ciljne analize tveganja za operativne dejavnosti.
3. Analiza tveganja, ki jo pripravi Agencija, zajema vse vidike, povezane z evropskim integriranim upravljanjem meja, da se razvije vnaprejšnji opozorilni mehanizem.
4. Države članice Agenciji zagotovijo vse potrebne informacije o razmerah, trendih in morebitnih grožnjah na zunanjih mejah in na področju vračanja. Države članice Agenciji redno ali na njeno zahtevo zagotavljajo vse ustrezne informacije, kot so statistični in operativni podatki, zbrani med izvajanjem schengenskega pravnega reda, ter informacije, ki izhajajo iz analitske plasti nacionalne slike razmer, pripravljene v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013.
5. Rezultati analize tveganja se pravočasno in na ustrezen način predložijo upravnemu odboru.
6. Države članice upoštevajo rezultate analize tveganja pri načrtovanju operacij in dejavnosti na zunanjih mejah in dejavnosti v zvezi z vračanjem.
7. Agencija vključi rezultate skupnega integriranega modela analize tveganja v razvoj skupnih osnovnih učnih načrtov za usposabljanje mejnih policistov ali osebja, ki opravljajo naloge v zvezi z vračanjem.

Člen 12

Uradniki za zvezo v državah članicah

1. Agencija prek uradnikov za zvezo Agencije v vseh državah članicah zagotovi redno spremljanje upravljanja zunanjih meja.

Agencija lahko odloči, da uradnik za zvezo s svojim delovanjem pokriva do štiri države članice, ki so si geografsko blizu.

2. Izvršni direktor imenuje strokovnjake iz osebja Agencije, ki se napotijo kot uradniki za zvezo. Izvršni direktor na podlagi ocene tveganja in posvetovanja z zadevnimi državami članicami predlaga naravo in pogoje napotitve, državo članico ali regijo, v katero se lahko napoti uradnik za zvezo, in morebitne naloge, ki niso vključene v odstavek 3. Predlog izvršnega direktorja mora odobriti upravni odbor. Izvršni direktor uradno obvesti zadevno državo članico o imenovanju in skupaj z njo določi kraj napotitve.

3. Uradniki za zvezo delujejo v imenu Agencije, njihova naloga pa je spodbujati sodelovanje in dialog med Agencijo in nacionalnimi organi, odgovornimi za upravljanje meja in vračanje, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo naloge, povezane z nadzorom meja. Uradniki za zvezo zlasti:

- (a) delujejo kot posredniki med Agencijo in nacionalnimi organi, odgovornimi za upravljanje meja in za vračanje, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo naloge, povezane z nadzorom meja;
- (b) podpirajo zbiranje informacij, ki jih Agencija potrebuje za spremljanje nezakonitega priseljevanja in analize tveganja iz člena 11;
- (c) podpirajo zbiranje informacij, ki so določene v členu 13 in jih Agencija potrebuje za izvajanje ocene ranljivosti;
- (d) spremljajo ukrepe, ki jih država članica sprejme na mejnih odsekih in katerim je bila pripisana visoka stopnja vpliva v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013;
- (e) prispevajo k spodbujanju izvajanja pravnega reda Unije v zvezi z upravljanjem zunanjih meja, tudi glede spoštovanja temeljnih pravic;
- (f) kadar je to mogoče, pomagajo državam članicam pri pripravi načrtov za upravljanje meja v izrednih razmerah;
- (g) lajšajo komunikacijo med državo članico in Agencijo, državi članici posredujejo ustrezne informacije Agencije, vključno z informacijami o potekajočih operacijah;
- (h) izvršnemu direktorju redno poročajo o razmerah na zunanjih mejah in zmogljivosti zadevne države članice, da učinkovito ukrepa na podlagi razmer na zunanjih mejah; poročajo tudi o izvajanju operacij vračanja v ustrezne tretje države;
- (i) spremljajo ukrepe, ki jih država članica sprejme v zvezi z razmerami, ko so na zunanjih mejah potrebni nujni ukrepi, kot je določeno v členu 19;

Če je v poročilu uradnika za zvezo iz točke (h) kateri od teh vidikov v zvezi z zadevno državo članico prikazan kot problematičen, izvršni direktor zadevno državo članico o tem nemudoma obvesti.

4. Za namene odstavka 3 uradnik za zvezo v skladu z nacionalnimi varnostnimi pravili in pravili o varstvu podatkov ter varnostnimi pravili in pravili o varstvu podatkov Unije:

- (a) od nacionalnega koordinacijskega centra prejme informacije in nacionalno sliko razmer, pripravljene v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013;
- (b) ima redne stike z nacionalnimi organi, odgovornimi za upravljanje meja, vključno z obalnimi stražami v obsegu, v katerem izvajajo naloge, povezane z nadzorom meja, pri čemer obvešča kontaktno točko, ki jo imenuje zadevna država članica.

5. Poročilo uradnika za zvezo je del ocene ranljivosti iz člena 13. Poročilo se posreduje zadevni državi članici.

6. Uradniki za zvezo pri opravljanju svojih dolžnosti upoštevajo le navodila Agencije.

Člen 13

Ocena ranljivosti

1. Agencija s sklepom upravnega odbora na podlagi predloga izvršnega direktorja določi skupno metodologijo za oceno ranljivosti. To vključuje tudi objektivna merila, po katerih Agencija izvede oceno ranljivosti, pogostost takih ocen in način za izvedbo naknadnih ocen ranljivosti.

2. Agencija spremlja in oceni razpoložljivost tehnične opreme, sistemov, zmogljivosti, virov, infrastrukture, ustrezno večšega in usposobljenega osebja držav članic, ki so potrebni za izvajanje nadzora meja. To stori kot preventivni ukrep na podlagi ocene tveganja, opravljene v skladu s členom 11(3). Agencija takšno spremljanje in oceno opravi vsaj enkrat letno, razen če izvršni direktor na podlagi ocen tveganj ali prejšnje ocene ranljivosti ne odloči drugače.

3. Države članice na zahtevo Agencije zagotovijo informacije o tehnični opremi, osebju in, kolikor je mogoče, finančnih virih, ki so na voljo na nacionalni ravni za izvajanje nadzora meja. Na zahtevo Agencije države članice predložijo tudi informacije o načrtih za upravljanje meja v izrednih razmerah.

4. Cilj ocene ranljivosti je, da Agencija oceni zmogljivost in pripravljenost držav članic za soočanje z izzivi v prihodnosti, vključno s trenutnimi in prihodnjimi grožnjami in izzivi na zunanjih mejah, da se zlasti za države članice, ki se srečujejo s posebnimi in nesorazmernimi izzivi, opredelijo morebitne takojšne posledice na zunanjih mejah in naknadne posledice, ki bodo vplivale na delovanje schengenskega območja, ter da se oceni njihova zmogljivost v zvezi z zagotavljanjem prispevka k naboru za hitri odziv iz člena 20(5). Ta ocena ne posega v schengenski ocenjevalni mehanizem.

Agencija v tej oceni upošteva zmogljivost držav članic glede opravljanja vseh nalog v zvezi z upravljanjem meja, vključno z njihovo zmogljivostjo ukrepanja ob morebitnem prihodu velikega števila oseb na njihovo ozemlje.

5. Rezultati ocene ranljivosti se predložijo zadevnim državam članicam, ki lahko k tej oceni dajo pripombe.

6. Po potrebi izvršni direktor v posvetovanju z zadevno državo članico predloži priporočilo, v katerem so določeni ukrepi, ki jih mora sprejeti zadevna država članica, vključno z rokom, v katerem je treba te ukrepe izvesti. Izvršni direktor pozove zadevne države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe.

7. Izvršni direktor ukrepe, ki se priporočijo zadevnim državam članicam, sprejme na podlagi rezultatov ocene ranljivosti, pri čemer upošteva analizo tveganj, ki jo pripravi Agencija, pripombe zadevne države članice in rezultate schengenskega ocenjevalnega mehanizma.

Cilj teh ukrepov bi moral biti odpravljanje ranljivosti, ugotovljenih v oceni, da bi lahko države članice povečale svojo pripravljenost na prihajajoče izzive s povečanjem in izboljšanjem svojih zmogljivosti, tehnične opreme, sistemov, virov in načrtov za ravnanje v izrednih razmerah.

8. Kadar država članica potrebnih ukrepov iz priporočila ne izvede v roku iz odstavka 6 tega člena, izvršni direktor zadevo preda upravnemu odboru in o tem uradno obvesti Komisijo. Upravni odbor na predlog izvršnega direktorja sprejme odločitev, v kateri so določeni ukrepi, ki jih mora sprejeti zadevna država članica, in rok za izvedbo takih ukrepov. Odločitev upravnega odbora je za državo članico zavezujoča. Če država članica ne izvede ukrepov v roku, določenem v navedeni odločitvi, upravni odbor o tem uradno obvesti Svet in Komisijo ter se lahko sprejmejo dodatni ukrepi v skladu s členom 19.

9. Rezultati ocene ranljivosti se v skladu s členom 50 redno in vsaj enkrat letno posredujejo Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.

Oddelek 3

Upravljanje zunanjih meja

Člen 14

Ukrepi Agencije na zunanjih mejah

1. Država članica lahko zaprosi za pomoč Agencije pri izpolnjevanju svojih obveznosti v zvezi z nadzorom zunanjih meja. Agencija izvaja tudi ukrepe v skladu s členom 19.
2. Agencija organizira ustrezno tehnično in operativno pomoč za državo članico gostiteljico ter lahko v skladu z ustreznim pravom Unije in mednarodnim pravom, vključno z načelom nevrčanja, sprejme enega ali več od naslednjih ukrepov:
 - (a) usklajuje skupne operacije za eno ali več držav članic in napoti evropske skupine mejne in obalne straže;
 - (b) organizira hitra posredovanja na mejah in napoti evropske skupine mejne in obalne straže iz nabora za hitri odziv ter po potrebi dodatne evropske skupine mejne in obalne straže;
 - (c) usklajuje dejavnosti ene ali več držav članic in tretjih držav na zunanjih mejah, vključno s skupnimi operacijami s sosednjimi tretjimi državami;
 - (d) napoti evropske skupine mejne in obalne straže v okviru podpornih skupin za upravljanje migracij na žariščnih točkah;
 - (e) v okviru operacij iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka ter v skladu z Uredbo (EU) št. 656/2014 in mednarodnim pravom nudi tehnično in operativno pomoč državam članicam in tretjim državam ter jim pomaga pri operacijah iskanja in reševanja ljudi v nevarnosti na morju, ki se lahko izkažejo za potrebne med operacijami varovanja morskih meja;
 - (f) napoti lastne strokovnjake in člane skupin, ki so jih države članice napotile Agenciji, za zagotavljanje podpore nacionalnim pristojnim organom sodelujočih držav članic za ustrezno obdobje;
 - (g) napoti tehnično opremo.
3. Agencija financira ali sofinancira dejavnosti iz odstavka 2 iz svojega proračuna v skladu s finančnimi pravili, ki se uporabljajo za Agencijo.
4. Če ima Agencija veliko večje finančne potrebe zaradi razmer na zunanjih mejah, o tem nemudoma obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo.

Člen 15

Začetek izvajanja skupnih operacij in hitrih posredovanj na zunanjih mejah

1. Država članica lahko zaprosi, da Agencija začne izvajati skupne operacije za obravnavanje prihodnjih izzivov, vključno z nezakonitim priseljevanjem, s sedanjimi ali prihodnjimi grožnjami na svojih zunanjih mejah ali čezmejnem kriminalom, ali za zagotavljanje večje tehnične in operativne pomoči pri izpolnjevanju svojih obveznosti v zvezi z nadzorom zunanjih meja.
2. Na zahtevo države članice, ki se srečuje s posebnimi in nesorazmernimi izzivi, zlasti s prihodom velikega števila državljanov tretjih držav, ki želijo na točkah zunanjih meja brez dovoljenja vstopiti na ozemlje navedene države članice, lahko Agencija na ozemlju navedene države članice gostiteljice izvede hitro posredovanje na mejah za omejeno obdobje.

3. Izvršni direktor oceni, odobri in uskladi predloge za skupne operacije, ki jih predložijo države članice. Pred skupnimi operacijami in hitrimi posredovanji na mejah se opravi podrobna, zanesljiva in aktualna analiza tveganj, s čimer se Agenciji omogoči, da prednostno razvrsti predlagane skupne operacije in hitra posredovanja na mejah, pri čemer upošteva vpliv na odseke zunanjih meja v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013 in razpoložljivost virov.

4. Izvršni direktor na podlagi rezultatov ocene ranljivosti in ob upoštevanju analize tveganja Agencije ter analitske plasti evropske slike razmer, pripravljene v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013, zadevni državi članici predlaga, naj začne in izvaja skupne operacije ali hitra posredovanja na mejah. Agencija državi članici gostiteljici ali sodelujočim državam članicam da na voljo svojo tehnično opremo.

5. Cilji skupne operacije ali hitrega posredovanja na mejah se lahko dosežejo kot del večnamenske operacije. Takšne operacije lahko obsegajo funkcije obalne straže in preprečevanje čezmejnega kriminala, vključno z bojem proti tihotapljenju migrantov ali trgovini z ljudmi in upravljanjem migracij, vključno z identifikacijo, registracijo, operativnim razgovorom in vračanjem.

Člen 16

Operativni načrt za skupne operacije

1. Pri pripravi skupne operacije izvršni direktor v sodelovanju z državo članico gostiteljico pripravi seznam potrebne tehnične opreme in osebja, pri čemer upošteva razpoložljive vire države članice gostiteljice. Na podlagi teh elementov Agencija opredeli sveženj tehničnih in operativnih okrepitev ter dejavnosti krepitev zmogljivosti, ki se vključijo v operativni načrt.

2. Izvršni direktor pripravi operativni načrt za skupne operacije na zunanjih mejah. Izvršni direktor in država članica gostiteljica v sodelovanju s sodelujočimi državami članicami sprejmeta dogovor o operativnem načrtu, v katerem so podrobno opisani organizacijski in postopkovni vidiki skupne operacije.

3. Operativni načrt je zavezujoč za Agencijo, državo članico gostiteljico in sodelujoče države članice. Zajema vse vidike, ki se štejejo za potrebne pri izvajanju skupne operacije, tudi naslednje:

- (a) opis razmer z načinom delovanja in cilji napotitve, vključno z operativnim ciljem;
- (b) predvideno trajanje skupne operacije;
- (c) geografsko območje, na katerem bo potekala skupna operacija;
- (d) opis nalog, odgovornosti, tudi glede spoštovanja temeljnih pravic, in posebna navodila za evropske skupine mejne in obalne straže, tudi v zvezi z dovoljenimi vpogledom v zbirke podatkov in dovoljenim službenim orožjem, strelivom in opremo v državi članici gostiteljici;
- (e) sestavo evropskih skupin mejne in obalne straže in napotitev drugega ustreznega osebja;
- (f) določbe o vodenju in nadzoru, vključno z imeni in čini mejnih policistov države članice gostiteljice, odgovornih za sodelovanje s člani skupin in Agencijo, zlasti imena in čine mejnih policistov, ki opravljajo naloge vodenja med obdobjem napotitve, in položaj članov ekip v liniji vodenja;
- (g) tehnično opremo, ki se napoti med skupno operacijo, vključno s posebnimi zahtevami, kot so pogoji uporabe, zahtevano osebje, prevoz in druga logistika, in finančnimi določbami;
- (h) podrobne določbe o takojšnjem poročanju o incidentih s strani Agencije upravnemu odboru in ustreznim nacionalnim organom;
- (i) shemo poročanja in ocenjevanja, ki vsebuje referenčna merila za poročilo o oceni, tudi glede spoštovanja temeljnih pravic, in končni datum predložitve končnega poročila o oceni;

- (j) v zvezi z operacijami na morju posebne podatke o uporabi ustrezne pristojnosti in zakonodaje na geografskem območju, na katerem poteka skupna operacija, vključno s sklici na nacionalno, mednarodno pravo in pravo Unije glede prestrezanja, reševanja na morju in izkrcaja. V zvezi s tem se pripravi operativni načrt v skladu z Uredbo (EU) št. 656/2014;
- (k) pogoje sodelovanja s tretjimi državami, drugimi organi, uradi in agencijami Unije ali mednarodnimi organizacijami;
- (l) postopke, na podlagi katerih se osebe, ki potrebujejo mednarodno zaščito, žrtve trgovine z ljudmi, mladoletniki brez spremstva in osebe v ranljivem položaju napotijo na nacionalne pristojne organe, ki jim zagotovijo ustrezno pomoč;
- (m) postopke, ki določajo mehanizem za prejem pritožb proti vsem osebam, ki sodelujejo v skupnih operacijah ali hitrih posredovanjih na mejah, vključno z mejnimi policisti ali drugim zadevnim osebjem države članice gostiteljice in članih evropskih skupin mejne in obalne straže, ki vsebujejo trditve o kršitvah temeljnih pravic v okviru njihovega sodelovanja pri skupnih operacijah ali hitrega posredovanja na mejah, in za njihovo posredovanje Agenciji;
- (n) logistične vidike, vključno z informacijami o delovnih pogojih in okolju na območjih, na katerih je predvideno izvajanje skupne operacije.

4. Za vse spremembe ali prilagoditve operativnega načrta je potrebno soglasje izvršnega direktorja in države članice gostiteljice po posvetovanju s sodelujočimi državami članicami. Agencija nemudoma pošlje izvod spremenjenega ali prilagojenega operativnega načrta sodelujočim državam članicam.

Člen 17

Postopek za začetek izvajanja hitrega posredovanja na mejah

1. Zahteva države članice za začetek hitrega posredovanja na mejah vključuje opis razmer, možne cilje in predvidene potrebe. Po potrebi lahko izvršni direktor takoj pošlje strokovnjake iz Agencije, da ocenijo razmere na zunanjih mejah zadevne države članice.
2. Izvršni direktor o zahtevi države članice za začetek hitrega posredovanja na mejah takoj obvesti upravni odbor.
3. Izvršni direktor pri sprejemanju odločitve o zahtevi države članice upošteva ugotovitve analiz tveganja Agencije in analitske plasti evropske slike razmer, pripravljene v skladu z Uredbo (EU) št. 1052/2013, ter rezultat ocene ranljivosti iz člena 13 in vse druge ustrezne informacije, ki jih zagotovi zadevna država članica ali druga država članica.
4. Izvršni direktor sprejme odločitev o zahtevi za začetek hitrega posredovanja na mejah v dveh delovnih dneh od prejema zahteve. Izvršni direktor o odločitvi sočasno uradno pisno obvesti zadevno državo članico in upravni odbor. V odločitvi so navedeni glavni razlogi zanjo.
5. Če izvršni direktor sprejme odločitev o začetku hitrega posredovanja na mejah, napoti evropske skupine mejne in obalne straže iz nabora za hitri odziv v skladu s členom 20(5) in iz nabora opreme za hitri odziv v skladu s členom 39(7) ter po potrebi sprejme odločitev o takojšnji okrepitvi v obliki ene ali več evropskih skupin mejne in obalne straže v skladu s členom 20(8).
6. Izvršni direktor skupaj z državo članico gostiteljico takoj pripravi operativni načrt iz člena 16(3), v vsakem primeru pa najpozneje v treh delovnih dneh od datuma sprejetja odločitve.
7. Izvršni direktor takoj po sprejetju dogovora o operativnem načrtu in po tem, ko so bile z njim seznanjene države članice, od slednjih pisno zahteva, naj takoj napotijo mejne policiste ali drugo zadevno osebje, ki je del nabora za hitri odziv. Izvršni direktor iz nabora za hitri odziv določi profile in število mejnih policistov ali drugega zadevnega osebja, ki jih mora napotiti vsaka država članica.

8. Če je treba takoj okrepiti evropske skupine mejne in obalne straže, ki so bile napotene iz nabora za hitri odziv, izvršni direktor istočasno z napotitvijo iz odstavka 7 obvesti države članice o zahtevanem številu in profilih mejnih policistov ali drugega zadevnega osebja, ki se dodatno napotijo. Te informacije se pisno posredujejo nacionalnim kontaktnim točkam in vsebujejo datum izvedbe napotitve. Posreduje se jim tudi izvod operativnega načrta.

9. Države članice zagotovijo, da je število in profil mejnih policistov ali drugega zadevnega osebja, ki je dodeljeno naboru za hitri odziv, takoj in brez izjeme na voljo Agenciji, da se zagotovi popolna napotitev v skladu s členom 20(5) in (7). Države članice dajo na voljo še dodatne mejne policiste in drugo zadevno osebje iz nacionalnega nabora v skladu s členom 20(8).

10. Napotitev nabora za hitri odziv se izvede najpozneje v petih delovnih dneh po tem, ko izvršni direktor in država članica gostiteljica sprejmeta dogovor o operativnem načrtu. Po potrebi se v sedmih delovnih dneh od napotitve nabora za hitri odziv izvede dodatna napotitev evropskih skupin mejne in obalne straže.

11. V primeru napotitve nabora za hitri odziv izvršni direktor ob posvetovanju z upravnim odborom takoj preuči prednostne naloge glede na sedanje in prihodnje skupne operacije Agencije na drugih zunanjih mejah, da se omogoči morebitna prerazporeditev virov na območja na zunanjih mejah, na katerih je okrepljena prisotnost najbolj potrebna.

Člen 18

Podporne skupine za upravljanje migracij

1. Če se država članica srečuje z nesorazmernimi migracijskimi izzivi na določenih žariščnih točkah na zunanjih mejah, za katere je značilen velik mešan migracijski pritok, lahko navedena država članica zaprosi za tehnično in operativno okrepitev podpornih skupin za upravljanje migracij. Navedena država članica Agenciji in drugim ustreznim agencijam Unije, zlasti uradu EASO in Europolu, predloži zahtevek za okrepitev in oceno svojih potreb.

2. Izvršni direktor v sodelovanju z drugimi zadevnimi agencijami Unije oceni zahtevo države članice za okrepitev in oceno njenih potreb, da določi obsežen sveženj okrepitev, ki ga sestavljajo različne dejavnosti, ki jih usklajujejo ustrezne agencije Unije in o katerih se sprejme dogovor z zadevno državo članico.

3. Komisija v sodelovanju z državo članico gostiteljico in pristojnimi agencijami določi pogoje sodelovanja na žariščnih točkah, in je odgovorna za usklajevanje dejavnosti podpornih skupin za upravljanje migracij.

4. Tehnična in operativna okrepitev, ki jo v okviru podpornih skupin za upravljanje migracij zagotavljajo evropske skupine mejne in obalne straže, evropske skupine za posredovanje za vračanje in strokovnjaki, ki so del osebja Agencije, lahko vključuje:

- (a) ob polnem spoštovanju temeljnih pravic, zagotavljanje pomoči pri pregledovanju državljanov tretjih držav, ki prihajajo na zunanje meje, vključno z identifikacijo, registracijo in operativnim razgovorom z navedenimi državljani tretjih držav ter odvzemom prstnih odtisov državljanov tretjih držav, če to zahteva država članica, ter zagotavljanje informacij o namenu teh postopkov;
- (b) nudenje začetnih informacij osebam, ki želijo zaprositi za mednarodno zaščito, ter napotitev teh oseb na pristojne nacionalne organe zadevne države članice ali na urad EASO;
- (c) tehnično in operativno pomoč na področju vračanja, vključno s pripravo in organizacijo operacij za vračanje.

5. Podporne skupine za upravljanje migracij po potrebi vključujejo strokovnjake s področij zaštite otrok, preprečevanja trgovine z ljudmi, varstva zoper preganjanje na podlagi spola in/ali varstva temeljnih pravic.

Člen 19

Razmere na zunanjih mejah, ki zahtevajo nujno ukrepanje

1. Kadar je nadzor zunanjih meja tako neučinkovit, da lahko ogrozi delovanje schengenskega območja, ker:

- (a) država članica ne sprejme potrebnih ukrepov v skladu z odločitvijo upravnega odbora iz člena 13(8); ali
- (b) država članica, ki se sooča s posebnim in nesorazmernim izzivom na zunanjih mejah Agencije ni zaprosila za zadostno podporo na podlagi členov 15, 17 ali 18 ali ni sprejela potrebnih ukrepov za izvajanje ukrepov iz teh členov,

lahko Svet na podlagi predloga Komisije brez odlašanja sprejme sklep z izvedbenim aktom, v katerem so opredeljeni ukrepi za zmanjšanje te grožnje, ki jih izvede Agencija, in ki določa, da mora zadevna država članica pri izvajanju navedenih ukrepov sodelovati z Agencijo. Komisija se pred predložitvijo svojega predloga posvetuje z Agencijo.

2. Če nastopijo razmere, v katerih so potrebni nujni ukrepi, se o teh razmerah ter o vseh nadaljnjih ukrepih in odločitvah, sprejetih v odziv nanje, brez odlašanja obvesti Evropski parlament.

3. Da bi se zmanjšala možnost ogroženosti schengenskega območja, sklep Sveta iz odstavka 1 določa, da Agencija sprejme enega ali več od naslednjih ukrepov:

- (a) organizira in usklajuje hitra posredovanja na mejah in napoti evropske skupine mejne in obalne straže iz nabora za hitri odziv ter po potrebi dodatne evropske skupine mejne in obalne straže;
- (b) napoti evropske skupine mejne in obalne straže v okviru podpornih skupin za upravljanje migracij na žariščnih točkah;
- (c) usklajuje dejavnosti ene ali več držav članic in tretjih držav na zunanjih mejah, vključno s skupnimi operacijami s sosednjimi tretjimi državami;
- (d) napoti tehnično opremo;
- (e) organizira posredovanja za vračanje.

4. Izvršni direktor v dveh delovnih dneh od sprejetja sklepa Sveta iz odstavka 1:

- (a) določi ukrepe, ki jih je treba sprejeti za praktično izvajanje ukrepov, opredeljenih v navedenem sklepu, vključno s tehnično opremo in številom oziroma profili mejnih policistov in drugega ustreznega osebja, ki so potrebni za doseganje ciljev iz navedenega sklepa;
- (b) izdela operativni načrt in ga predloži zadevni državi članici.

5. Izvršni direktor in zadevna država članica dosežeta soglasje o operativnem načrtu v treh delovnih dneh od njegove predložitve.

6. Agencija nemudoma in v vsakem primeru v petih delovnih dneh od priprave operativnega načrta napoti potrebno osebje iz nabora za hitri odziv iz člena 20(5) za praktično izvajanje ukrepov, opredeljenih v sklepu Sveta iz odstavka 1 tega člena. Po potrebi se v drugi fazi napotijo dodatne evropske skupine mejne in obalne straže, v vsakem primeru pa v sedmih delovnih dneh od napotitve nabora za hitri odziv.

7. Agencija brez odlašanja, v vsakem primeru pa v 10 delovnih dneh po pripravi operativnega načrta, napoti potrebno tehnično opremo za praktično izvajanje ukrepov, opredeljenih v sklepu Sveta iz odstavka 1.

V drugi fazi se po potrebi napoti dodatna tehnična oprema v skladu s členom 39.

8. Zadevna država članica zagotovi skladnost s sklepom Sveta iz odstavka 1. Za ta namen takoj začne sodelovati z Agencijo in sprejme potrebne ukrepe za olajševanje izvajanja navedenega sklepa in praktično izvajanje ukrepov iz navedenega sklepa in operativnega načrta, o katerem je bil sprejet dogovor z izvršnim direktorjem.

9. Države članice dajo na voljo mejne policiste in drugo ustrezno osebje ali osebje, ki opravlja naloge v zvezi z vračanjem, ki jih določi izvršni direktor v skladu z odstavkom 4 tega člena. Države članice se ne morejo sklicevati na razmere iz člena 20(3) in (8).

10. Če zadevna članica ne izpolni sklepa Sveta iz odstavka 1 v 30 dneh in ne sodeluje z Agencijo, kot je določeno v odstavku 8 tega člena, lahko Komisija sproži postopek iz člena 29 Uredbe (EU) 2016/399.

Člen 20

Sestava in napotitev evropskih skupin mejne in obalne straže

1. Agencija napoti mejne policiste in drugo ustrezno osebje kot člane evropskih skupin mejne in obalne straže za skupne operacije, hitra posredovanja na mejah in v okviru podpornih skupin za upravljanje migracij. Agencija lahko napoti tudi strokovnjake, ki so del njenega osebja.

2. Upravni odbor na predlog izvršnega direktorja z absolutno večino svojih članov z glasovalno pravico sprejme odločitev o profilih in skupnem številu mejnih policistov in drugega ustreznega osebja, ki se dajo na voljo v okviru evropskih skupin mejne in obalne straže. Enak postopek se uporablja za vse naknadne spremembe profilov in skupnega števila. Države članice z imenovanjem mejnih policistov in drugega ustreznega osebja iz nacionalnega nabora, ki ustrezajo zahtevanim profilom, prispevajo k evropskim skupinam mejne in obalne straže na podlagi različnih določenih profilov.

3. Prispevek mejnih policistov držav članic k posebnim skupnim operacijam za naslednje leto se načrtuje na podlagi letnih dvostranskih pogajanj in sporazumov med Agencijo in državami članicami. V skladu z navedenimi sporazumi dajo države članice na voljo mejne policiste, ki se napotijo na zahtevo Agencije, razen če se srečujejo z izjemnimi razmerami, ki bistveno vplivajo na opravljanje nacionalnih nalog. Taka zahteva se predloži vsaj 21 delovnih dni pred načrtovano napotitvijo. Če se država članica sklicuje na take izjemne razmere, Agenciji pisno sporoči natančne razloge in informacije o razmerah, vsebina sporočila pa se vključi v poročilo iz odstavka 12.

4. V zvezi s hitrimi posredovanji na mejah upravni odbor na predlog izvršnega direktorja s tričetrtinsko večino sprejme odločitev o profilih in najmanjšem številu mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja, ki ustreza tem profilom, ki se zagotovijo naboru za hitri odziv evropskih skupin mejne in obalne straže. Enak postopek se uporablja za vse naknadne spremembe profilov in skupnega števila mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja v naboru za hitri odziv. Države članice z imenovanjem mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja prek strokovnjakov iz nacionalnega nabora, ki ustrezajo zahtevanim profilom, prispevajo k naboru za hitri odziv na podlagi različnih določenih profilov.

5. Nabor za hitri odziv je stalna enota, ki je vedno takoj na voljo Agenciji in ki se lahko napoti iz vsake države članice v petih delovnih dneh od sprejetja dogovora o operativnem načrtu med izvršnim direktorjem in državo članico gostiteljico. Za ta namen vsaka država članica vsako leto Agenciji da na voljo določeno število mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja. Njihovi profili ustrezajo profilom, ki so bili določeni z odločitvijo upravnega odbora. Skupno število osebja, ki ga dajo na voljo države članice, znaša najmanj 1 500 mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja. Agencija lahko preveri, ali mejni policisti, ki so jih predlagale države članice, ustrezajo določenim profilom. Agencija lahko od države članice zahteva, da iz nabora odstrani mejnega policista, če se ta vede neprimerno ali krši veljavna pravila.

6. Vsaka država članica k skupnemu številu mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja iz odstavka 5 prispeva osebje v skladu s Prilogo I.

7. Države članice poskrbijo, da so njihovi mejni policisti in/ali drugo ustrezno osebje iz nabora za hitri odziv na zahtevo Agencije na voljo za napotitev na določeno območje. Če je iz analize tveganja in katere koli razpoložljive ocene ranljivosti razvidno, da se država članica sooča z razmerami, ki bi lahko bistveno vplivale na opravljanje nacionalnih nalog, ta država članica v skupine za hitro posredovanje na meji napoti le polovico osebja, ki je zanj določeno v Prilogi I. Država članica gostiteljica, v kateri poteka hitro posredovanje na mejah, ne napoti osebja, ki je del njenega prispevka v nabor za hitri odziv. Če za hitro posredovanje na meji ni na voljo dovolj osebja, upravni odbor na predlog izvršnega direktorja odloči, kako naj se ta vrzel zapolni.

8. Kadar je potrebno, se napotitev evropskih skupin mejne in obalne straže iz nabora za hitri odziv takoj dopolni z napotitvijo dodatnih evropskih skupin mejne in obalne straže. Za ta namen države članice na zahtevo Agencije takoj sporočijo število, imena in profile mejnih policistov in drugega ustreznega osebja iz nacionalnega nabora, ki jih lahko dajo na razpolago v sedmih delovnih dneh od začetka hitrega posredovanja na mejah. Države članice na zahtevo Agencije o napotitvi zagotovijo mejne policiste in drugo ustrezno osebje, razen če se srečujejo z izjemnimi razmerami, ki bistveno vplivajo na opravljanje nacionalnih nalog. Če se država članica sklicuje na tako izjemne razmere, Agenciji pisno sporoči natančne razloge in informacije o razmerah, vsebina sporočila pa se vključi v poročilo iz odstavka 12.

9. Če nastopijo razmere, v katerih je potrebno več mejnih policistov, kot je določeno v odstavkih 5 in 8, izvršni direktor o tem nemudoma obvesti Evropski parlament, Svet in Komisijo. Poleg tega pozove Svet, naj si prizadeva, da se države članice zavežejo k zapolnitvi te vrzeli.

10. Države članice zagotovijo, da profili in število mejnih policistov in drugega ustreznega osebja, ki jih prispevajo, izpolnjujejo zahteve iz odločitve upravnega odbora. Trajanje napotitve določi matična država članica, vendar v vsakem primeru napotitev traja vsaj 30 dni, razen če operacija, katere del je napotitev, traja manj kot 30 dni.

11. Agencija prispeva k evropskim skupinam mejne in obalne straže usposobljene mejne policiste ali drugo ustrezno osebje, ki jih države članice kot nacionalne strokovnjake dodelijo Agenciji. Število mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja, ki jih bodo države članice v naslednjem letu dodelile Agenciji, se načrtuje na podlagi letnih dvostranskih pogajanj in sporazumov med Agencijo in državami članicami. V skladu z navedenimi sporazumi države članice dajo na voljo za dodelitev mejne policiste ali drugo ustrezno osebje, razen če bi to resno vplivalo na opravljanje nacionalnih nalog. V takih razmerah lahko države članice odpokličejo svoje dodeljene mejne policiste ali drugo ustrezno osebje.

Take dodelitve lahko trajajo 12 mesecev ali več, vendar v vsakem primeru trajajo vsaj tri mesece. Dodeljeni mejni policisti in drugo ustrezno osebje se štejejo za člane skupin ter imajo naloge in pooblastila članov skupin. Za mejne policiste ali drugo ustrezno osebje je matična država članica tista država članica, ki jih je dodelila.

Drugo osebje, ki je začasno zaposleno v Agenciji in ni usposobljeno za opravljanje funkcij nadzora meja, je na skupne operacije napoteno le za usklajevanje in izvajanje drugih nalog, za katere ni potrebno opraviti celotnega usposabljanja za mejne policiste. To osebje ni del evropskih skupin mejne in obalne straže.

12. Agencija vsako leto obvesti Evropski parlament o številu mejnih policistov, ki jih je vsaka država članica dodelila, in o številu mejnih policistov, ki so bili dejansko napoteni evropskim skupinam mejne in obalne straže v skladu s tem členom. To poročilo vsebuje seznam držav članic, ki so se v predhodnem letu sklicevale na izjemne razmere iz odstavkov 3 in 8. Vsebuje tudi razloge in informacije, ki jih je navedla zadevna država članica.

Člen 21

Navodila za evropske skupine mejne in obalne straže

1. Država članica gostiteljica daje evropskim skupinam mejne in obalne straže med njihovo napotitvijo navodila v skladu z operativnim načrtom.
2. Agencija lahko prek uradnika za usklajevanje državi članici gostiteljici sporoči svoja stališča o navodilih za evropske skupine mejne in obalne straže. V tem primeru država članica gostiteljica v največji možni meri upošteva navedena stališča.
3. Če navodila za evropske skupine mejne in obalne straže niso skladna z operativnim načrtom, uradnik za usklajevanje o tem takoj obvesti izvršnega direktorja, ki lahko sprejme ukrepe v skladu s členom 25(3), če je to primerno.
4. Člani skupin pri opravljanju svojih nalog in izvajanju svojih pooblastil v celoti spoštujejo temeljne pravice, vključno z dostopom do azilnih postopkov, in človekovo dostojanstvo. Vsi ukrepi, ki se sprejmejo pri opravljanju nalog ali izvajanju pooblastil, so sorazmerni s cilji navedenih ukrepov. Pri opravljanju nalog in izvajanju pooblastil ne diskriminirajo oseb na podlagi njihovega spola, rasnega ali etničnega porekla, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.
5. Za člane skupin se še naprej uporabljajo disciplinski ukrepi matične države članice. Matična država članica glede kršitev temeljnih pravic ali obveznosti zagotavljanja mednarodne zaščite med skupno operacijo ali hitrim posredovanjem na mejah zagotovi ustrezne disciplinske ali druge ukrepe v skladu z nacionalnim pravom.

Člen 22

Uradnik za usklajevanje

1. Agencija zagotovi operativno izvajanje vseh organizacijskih vidikov skupnih operacij, pilotnih projektov ali hitrih posredovanj na mejah, vključno z navzočnostjo članov osebja Agencije.
2. Izvršni direktor imenuje enega ali več strokovnjakov med osebjem Agencije, ki se napotijo kot uradniki za usklajevanje za vsako skupno operacijo ali hitro posredovanje na mejah. Izvršni direktor o imenovanju obvesti državo članico gostiteljico.
3. Uradnik za usklajevanje deluje v imenu Agencije pri vseh vidikih napotitve evropskih skupin mejne in obalne straže. Vloga uradnika za usklajevanje je spodbujanje sodelovanja in usklajevanja med državo članico gostiteljico in sodelujočimi državami članicami. Uradnik za usklajevanje zlasti:
 - (a) deluje kot posrednik med Agencijo, državo članico gostiteljico in člani evropskih skupin mejne in obalne straže ter članom zagotavlja pomoč v imenu Agencije pri vseh vprašanjih, povezanih s pogoji njihove napotitve v skupine;

- (b) spremlja pravilno izvajanje operativnega načrta, vključno glede varstva temeljnih pravic, in o tem poroča Agenciji;
 - (c) deluje v imenu Agencije pri vseh vidikih napotitve evropskih skupin mejne in obalne straže in o njih poroča Agenciji;
 - (d) obvesti izvršnega direktorja, če navodila države članice gostiteljice za evropske skupine mejne in obalne straže niso skladna z operativnim načrtom.
4. Izvršni direktor lahko v okviru skupnih operacij ali hitrih posredovanj na mejah pooblasti uradnika za usklajevanje, da pomaga pri reševanju kakršnih koli sporov o izvajanju operacijskega načrta in napotitvi skupin.

Člen 23

Nacionalna kontaktna točka

Države članice imenujejo nacionalno kontaktno točko za komunikacijo z Agencijo o vseh zadevah, ki se nanašajo na dejavnosti Agencije. Nacionalna kontaktna točka je stalno dosegljiva.

Člen 24

Stroški

1. Agencija v celoti krije naslednje stroške, ki jih imajo države članice z zagotavljanjem mejnih policistov in drugega ustreznega osebja za namene napotitve evropskih skupin mejne in obalne straže, vključno z naborom za hitri odziv:
- (a) stroške potovanja iz matične države članice v državo članico gostiteljico in iz države članice gostiteljice v matično državo članico;
 - (b) stroške cepljenja;
 - (c) stroške potrebnih posebnih zavarovanj;
 - (d) stroške zdravstvenega varstva;
 - (e) dnevnice, vključno s stroški nastanitve;
 - (f) stroške, povezane s tehnično opremo Agencije.
2. Upravni odbor oblikuje in po potrebi posodablja podrobna pravila o plačilu dnevnic za člane evropskih skupin mejne in obalne straže.

Člen 25

Odlog ali prekinitve dejavnosti

1. Če pogoji za izvajanje dejavnosti Agencije niso več izpolnjeni, izvršni direktor te dejavnosti prekine. Izvršni direktor zadevno državo članico o tem obvesti pred tako prekinitvijo.

2. Države članice, ki sodelujejo pri skupni operaciji, hitrem posredovanju na mejah ali pri napotitvi podpornih skupin za upravljanje migracij, lahko zahtevajo, da izvršni direktor prekine navedene dejavnosti.
3. Izvršni direktor lahko, potem, ko o tem obvesti zadevno državo članico, umakne financiranje dejavnosti oziroma ga odloži ali prekine, če država članica gostiteljica ne upošteva operativnega načrta.
4. Izvršni direktor po posvetovanju z uradnikom za temeljne pravice in potem, ko o tem obvesti zadevno državo članico, umakne financiranje skupne operacije, hitrega posredovanja na mejah, pilotnega projekta, napotitve podporne skupine za upravljanje migracij, operacije vračanja, posredovanja za vračanje ali delovnega dogovora oziroma v celoti ali delno odloži ali prekine te dejavnosti, če meni, da se resno kršijo temeljne pravice ali obveznosti zagotavljanja mednarodne zaščite ali da se bodo verjetno kršile tudi v prihodnosti. Izvršni direktor o tej odločitvi obvesti upravni odbor.
5. Če se izvršni direktor odloči, da bo začasno ali dokončno prekinil napotitev podporne skupine za upravljanje migracij Agencije, o svoji odločitvi obvesti druge ustrezne agencije, ki delujejo na zadevni žariščni točki.

Člen 26

Ocenjevanje dejavnosti

Izvršni direktor oceni rezultate skupnih operacij in hitrih posredovanj na mejah, pilotnih projektov, napotitev podpornih skupin za upravljanje migracij in operativnega sodelovanja s tretjimi državami. Upravnemu odboru v 60 dneh po zaključku navedenih dejavnosti posreduje podrobna poročila o oceni skupaj z opažanji uradnika za temeljne pravice. Izvršni direktor opravi obsežno primerjalno analizo navedenih rezultatov za povečanje kakovosti, usklajenosti in učinkovitosti prihodnjih dejavnosti ter vključi to analizo v letno poročilo Agencije.

Oddelek 4

Vračanje

Člen 27

Vračanje

1. Agencija v skladu s temeljnimi pravicami in splošnimi načeli prava Unije in mednarodnega prava, vključno z zaščito beguncev in varstvom pravic otrok, glede vračanja zlasti:
 - (a) na tehnični in operativni ravni ter v sodelovanju z ustreznimi organi tretjih držav in drugimi ustreznimi deležniki usklajuje dejavnosti držav članic v zvezi z vračanjem, vključno s prostovoljno zapustitvijo, da se zagotovi integriran sistem upravljanja vračanja med pristojnimi organi držav članic;
 - (b) zagotavlja tehnično in operativno pomoč državam članicam, katerih sistemi vračanja se soočajo s posebnimi izzivi;
 - (c) usklajuje uporabo ustreznih informacijskih sistemov in zagotavlja podporo državam članicam pri konzularnem sodelovanju pri identifikaciji državljanov tretjih držav ter pridobitvi potovalnih dokumentov, ne da bi razkrila, ali je bila podana prošnja za mednarodno zaščito, v sodelovanju z državami članicami organizira in usklajuje operacije vračanja ter zagotavlja podporo pri prostovoljni zapustitvi;

- (d) organizira, spodbuja in usklajuje dejavnosti, ki omogočajo izmenjavo informacij ter prepoznavanje in združevanje najboljših praks v zadevah v zvezi z vračanjem med državami članicami;
- (e) financira ali sofinancira operacije, posredovanja in dejavnosti iz tega poglavja iz svojega proračuna v skladu s finančnimi pravili, ki se uporabljajo za Agencijo.
2. Tehnična in operativna pomoč iz točke (b) odstavka 1 vključuje dejavnosti za pomoč državam članicam pri postopkih vračanja, ki jih izvajajo pristojni nacionalni organi, pri čemer se zagotavljajo zlasti:
- (a) tolmačenje;
- (b) praktične informacije o tretjih državah vrnitve, ki so pomembne za izvajanje te uredbe, po potrebi v sodelovanju z drugimi organi, uradi in agencijami Unije, vključno z uradom EASO;
- (c) svetovanje v zvezi z izvajanjem in upravljanjem postopkov vračanja v skladu z Direktivo 2008/115/ES;
- (d) svetovanje in pomoč pri ukrepih, potrebnih za zagotovitev razpoložljivosti oseb v postopku vračanja za namene vrnitve in preprečitev njihovega pobega, v skladu z Direktivo 2008/115/ES in mednarodnim pravom.
3. Agencija si prizadeva za vzpostavitev medsebojnega sodelovanja ter povezovanja mrež in programov na področju vračanja, ki jih financira Unija, in sicer v tesnem sodelovanju s Komisijo in ob podpori zadevnih deležnikov, tudi Evropske migracijske mreže.
4. Agencija lahko uporabi finančna sredstva Unije, ki so na voljo za dejavnosti vračanja. Agencija zagotovi, da je v njenih sporazumih o dodelitvi sredstev z državami članicami vsa finančna podpora pogojena s popolnim upoštevanjem Listine.

Člen 28

Operacije vračanja

1. Brez poseganja v utemeljenost odločb o vrnitvi in v skladu z Direktivo 2008/115/ES Agencija zagotovi potrebno pomoč ter na zahtevo ene ali več sodelujočih držav članic uskladi ali organizira operacije vračanja, vključno z zakupom zrakoplova za namen takih operacij. Agencija lahko na lastno pobudo državam članicam predlaga, da bo usklajevala ali organizirala operacije vračanja.
2. Države članice enkrat na mesec obvestijo Agencijo o svojih okvirnih načrtih o številu oseb v postopku vračanja in o tretjih državah vrnitve, v obeh primerih v zvezi z zadevnimi nacionalnimi operacijami vračanja in o svojih potrebah po pomoči ali usklajevanju, ki ga zagotovi Agencija. Agencija pripravi posodobljeni operativni načrt, da bi državam članicam, ki to zahtevajo, zagotovila potrebne operativne okrepitve, vključno s tehnično opremo. Agencija lahko na lastno pobudo ali na zahtevo države članice v posodobljeni operativni načrt vključi datume in namembne kraje vrnitve, ki se ji zdijo potrebni, in sicer na podlagi ocene potreb. Upravni odbor o načinu delovanja posodobljenega operativnega načrta odloči na predlog izvršnega direktorja.
3. Agencija lahko daje potrebno pomoč in bodisi na zahtevo sodelujočih držav članic bodisi na lastno pobudo zagotovi uskladitev ali organizacijo operacij vračanja, pri čemer prevozna sredstva in spremstvo pri prisilnem vračanju zagotovi tretja država vrnitve (v nadaljnjem besedilu: zbirne operacije vračanja). Sodelujoče države članice in Agencija zagotovijo spoštovanje temeljnih pravic in načela nevračanja ter sorazmerno uporabo sredstev omejevanja med celotno operacijo vračanja. Med celotno operacijo vračanja in do prihoda v tretjo državo vrnitve sta prisotna vsaj en predstavnik države članice in en spremljevalec prisilnega vračanja iz nabora iz člena 29 ali iz nacionalnega sistema spremljanja sodelujoče države članice.
4. Izvršni direktor brez odlašanja pripravi načrt vračanja za zbirne operacije vračanja. Izvršni direktor in vsaka sodelujoča država članica se dogovorijo o načrtu, v katerem so podrobno opisani organizacijski in postopkovni vidiki zbirne operacije vračanja in ki upošteva posledice in tveganja, ki jih lahko imajo te operacije za temeljne pravice. Za kakršno koli spremembo ali prilagoditev tega načrta je potrebno soglasje strani, navedenih v odstavku 3 in tem odstavku.

5. Načrt vračanja za zbirne operacije vračanja je zavezujoč za Agencijo in vsako sodelujočo državo članico. Zajema vse ukrepe, ki so potrebni za izvajanje zbirnih operacij vračanja.
6. Vsaka operacija vračanja se spremlja v skladu s členom 8(6) Direktive 2008/115/ES. Spremljanje operacij prisilnega vračanja izvaja spremljevalec prisilnega vračanja na podlagi objektivnih in preglednih meril ter za celotno operacijo vračanja od faze pred odhodom do predaje oseb v postopku vračanja tretji državi vrnitve. Spremljevalec prisilnega vračanja predloži poročilo o vsaki operaciji prisilnega vračanja izvršnemu direktorju, uradniku za temeljne pravice in pristojnim nacionalnim organom vseh držav članic, ki sodelujejo pri tej operaciji. Izvršni direktor oziroma pristojni nacionalni organi po potrebi zagotovijo morebitno ustrezno naknadno spremljanje.
7. Če ima Agencija pomisleke glede spoštovanja temeljnih pravic v zvezi z operacijo vračanja, o teh pomislekih obvesti sodelujoče države članice in Komisijo.
8. Izvršni direktor oceni rezultate operacij vračanja. Vsakih šest mesecev upravnemu odboru posreduje podrobno poročilo o oceni, ki zajema vse operacije vračanja, izvedene v predhodnem polletju, skupaj z opažanji uradnika za temeljne pravice. Izvršni direktor opravi obsežno primerjalno analizo navedenih rezultatov za povečanje kakovosti, usklajenosti in učinkovitosti prihodnjih operacij vračanja. Izvršni direktor to analizo vključi v letno poročilo Agencije o dejavnostih.
9. Agencija financira ali sofinancira operacije vračanja iz svojega proračuna v skladu s finančnimi pravili, ki se uporabljajo zanj, pri čemer imajo prednost tiste operacije, ki jih izvaja več kot ena država članica ali se izvajajo z žariščnih točk.

Člen 29

Nabor spremljevalcev prisilnega vračanja

1. Agencija po posvetovanju z uradnikom za temeljne pravice oblikuje nabor spremljevalcev prisilnega vračanja, iz osebja pristojnih organov, ki opravljajo dejavnosti spremljanja prisilnega vračanja v skladu s členom 8(6) Direktive 2008/115/ES in ki so usposobljeni v skladu s členom 36 te uredbe.
2. Upravni odbor na predlog izvršnega direktorja določi profil in število spremljevalcev prisilnega vračanja, ki jih je treba zagotoviti v navedeni nabor. Enak postopek se uporabi za morebitne naknadne spremembe njihovega profila in skupnega števila. Države članice so odgovorne za prispevanje k naboru, tako da predlagajo spremljevalce prisilnega vračanja, ki ustrezajo opredeljenemu profilu. V nabor se vključijo spremljevalci prisilnega vračanja s posebno strokovno usposobljenostjo na področju zaščite otrok.
3. Prispevek držav članic k operacijam vračanja in posredovanjem za vračanje v obliki spremljevalcev prisilnega vračanja se za naslednje leto načrtuje na podlagi letnih dvostranskih pogajanj in sporazumov med Agencijo in državami članicami. V skladu z navedenimi sporazumi države članice na zahtevo Agencije dajo na voljo za napotitev spremljevalce prisilnega vračanja, razen če se soočajo z izjemnimi razmerami, ki znatno vplivajo na opravljanje nacionalnih nalog. Taka zahteva se predloži vsaj 21 delovnih dni pred načrtovano napotitvijo ali pet delovnih dni pred načrtovano napotitvijo v primeru hitrega posredovanja za vračanje.
4. Agencija sodelujočim državam članicam na zahtevo da na voljo spremljevalce prisilnega vračanja, ki bodo v njihovem imenu ves čas trajanja operacij spremljali ustrezno izvajanje operacije vračanja in posredovanj za vračanje. Pri vseh operacijah vračanja, ki vključujejo otroke, zagotovi spremljevalce prisilnega vračanja s posebno strokovno usposobljenostjo na področju zaščite otrok.
5. Za spremljevalce prisilnega vračanja se med operacijo vračanja ali posredovanjem za vračanje še naprej uporabljajo disciplinski ukrepi matične države članice.

Člen 30

Nabor spremstva pri prisilnem vračanju

1. Agencija oblikuje nabor spremstva pri prisilnem vračanju iz osebja nacionalnih pristojnih organov, ki opravljajo operacije vračanja v skladu s členom 8(4) in (5) Direktive 2008/115/ES ter ki so usposobljeni v skladu s členom 36 te uredbe.
2. Upravni odbor na predlog izvršnega direktorja določi profil in število spremstva pri prisilnem vračanju, ki jih je treba zagotoviti v navedeni nabor. Enak postopek se uporabi za morebitne naknadne spremembe njihovega profila in skupnega števila. Države članice prispevajo v nabor tako, da predlagajo spremstvo pri prisilnem vračanju, ki ustrezajo opredeljenemu profilu. V nabor se vključi spremstvo pri prisilnem vračanju s posebno strokovno usposobljenostjo na področju zaščite otrok.
3. Prispevek držav članic k operacijam vračanja in posredovanjem za vračanje v obliki spremstva pri prisilnem vračanju se za naslednje leto načrtuje na podlagi letnih dvostranskih pogajanj in sporazumov med Agencijo in državami članicami. V skladu z navedenimi sporazumi države članice na zahtevo Agencije dajo na voljo za napotitev spremstvo pri prisilnem vračanju, razen če se soočajo z izjemnimi razmerami, ki znatno vplivajo na opravljanje nacionalnih nalog. Taka zahteva se predloži vsaj 21 delovnih dni pred načrtovano napotitvijo ali pet delovnih dni pred načrtovano napotitvijo v primeru hitrega posredovanja za vračanje.
4. Agencija sodelujočim državam članicam na zahtevo da na voljo to spremstvo, ki bo v njihovem imenu spremljalo osebe v postopku vračanja in sodelovalo pri operacijah vračanja in posredovanjih za vračanje. Pri vseh operacijah vračanja, ki vključujejo otroke, zagotovi spremstvo pri prisilnem vračanju s posebno strokovno usposobljenostjo na področju zaščite otrok.
5. Za spremstvo pri prisilnem vračanju se med operacijo vračanja ali posredovanjem za vračanje še naprej uporabljajo disciplinski ukrepi matične države članice.

Člen 31

Nabor specialistov za vračanje

1. Agencija oblikuje nabor specialistov za vračanje iz osebja nacionalnih pristojnih organov ter osebja Agencije, ki imajo znanje in izkušnje, potrebne za izvajanje dejavnosti v zvezi z vračanjem, ter so usposobljeni v skladu s členom 36. Ti specialisti so na voljo za opravljanje posebnih nalog, kot je identifikacija posebnih skupin državljanov tretjih držav, pridobitev povaljalnih dokumentov v tretjih državah in olajšanje konzularnega sodelovanja.
2. Upravni odbor na predlog izvršnega direktorja določi profil in število specialistov za vračanje, ki jih je treba zagotoviti v navedeni nabor. Enak postopek se uporabi za morebitne naknadne spremembe njihovega profila in skupnega števila. Države članice prispevajo v nabor, tako da predlagajo specialiste, ki ustrezajo opredeljenemu profilu. V nabor se vključijo specialisti za vračanje s posebno strokovno usposobljenostjo na področju zaščite otrok.
3. Prispevek držav članic k posebnim operacijam vračanja in posredovanjem za vračanje v obliki specialistov za vračanje se za naslednje leto načrtuje na podlagi letnih dvostranskih pogajanj in sporazumov med Agencijo in državami članicami. V skladu z navedenimi sporazumi države članice na zahtevo Agencije dajo na voljo za napotitev specialiste za vračanje, razen če se soočajo z izjemnimi razmerami, ki znatno vplivajo na opravljanje nacionalnih nalog. Taka zahteva se predloži vsaj 21 delovnih dni pred načrtovano napotitvijo ali pet delovnih dni pred načrtovano napotitvijo v primeru hitrega posredovanja za vračanje.
4. Agencija državam članicam, ki sodelujejo v operacijah vračanja, na zahtevo da na voljo specialiste za vračanje, ki bodo sodelovali pri posredovanjih za vračanje. Pri vseh operacijah vračanja, ki vključujejo otroke, zagotovi specialiste za vračanje s posebno strokovno usposobljenostjo na področju zaščite otrok.

5. Za specialiste za vračanje se med operacijo vračanja ali posredovanjem za vračanje še naprej uporabljajo disciplinski ukrepi matične države članice.

Člen 32

Evropske skupine za posredovanje za vračanje

1. Agencija na podlagi naborov iz členov 29, 30 in 31 oblikuje prilagojene evropske skupine za posredovanje za vračanje, ki se napotijo med posredovanji za vračanje.
2. Za evropske skupine za posredovanje za vračanje se smiselno uporabljajo členi 21, 22 in 24.

Člen 33

Posredovanja za vračanje

1. Kadar je država članica pri izpolnjevanju obveznosti vračanja državljanov tretjih držav, za katere je država članica izdala odločbo o vrnitvi, preobremenjena, Agencija na zahtevo te države članice zagotovi ustrezno tehnično in operativno pomoč v obliki posredovanja za vračanje. Takšno posredovanje lahko vključuje napotitev evropskih skupin za posredovanje za vračanje v državo članico gostiteljico in organizacijo operacij vračanja iz države članice gostiteljice.
2. Kadar se država članica pri izpolnjevanju obveznosti vračanja državljanov tretjih držav, za katere je država članica izdala odločbo o vrnitvi, sooči s posebnim in nesorazmernim izzivom, Agencija na zahtevo te države članice zagotovi ustrezno tehnično in operativno pomoč v obliki hitrega posredovanja za vračanje. Agencija lahko na lastno pobudo navedeni državi članici predlaga zagotovitev take tehnične in operativne pomoči. Hitro posredovanje za vračanje lahko vključuje hitro napotitev evropskih skupin za posredovanje za vračanje v državo članico gostiteljico in organizacijo operacij vračanja iz države članice gostiteljice.
3. Pri posredovanju za vračanje izvršni direktor v dogovoru z državo članico gostiteljico in državami članicami, ki pri tem sodelujejo, brez odlašanja pripravi operativni načrt. Pri tem se uporabljajo ustrezne določbe člena 16.
4. Izvršni direktor se o operativnem načrtu odloči čim prej, v primeru iz odstavka 2 pa v petih delovnih dneh. Zadevne države članice in upravni odbor nemudoma pisno obvesti o odločitvi.
5. Agencija financira ali sofinancira posredovanja za vračanje iz svojega proračuna v skladu s finančnimi pravili, ki se uporabljajo zanjo.

POGLAVJE III

Splošne določbe

Oddelek 1

Splošna pravila

Člen 34

Varstvo temeljnih pravic in strategija za temeljne pravice

1. Evropska mejna in obalna straža pri opravljanju svojih nalog iz te uredbe zagotovi varstvo temeljnih pravic v skladu z ustreznim pravom Unije, zlasti z Listino, ustreznim mednarodnim pravom, vključno z Ženevsko konvencijo o statusu beguncev iz leta 1951, njenim protokolom iz leta 1967 in obveznostmi v zvezi z dostopom do mednarodne zaščite, zlasti z načelom nevračanja.

Za ta namen Agencija pripravi, nadalje razvija in izvaja strategijo za temeljne pravice, vključno z učinkovitim mehanizmom za spremljanje spoštovanja temeljnih pravic pri vseh dejavnostih Agencije.

2. Evropska mejna in obalna straža pri opravljanju svojih nalog zagotovi, da se nobena oseba ne izkrca v državo, ki krši načelo nevračanja, prisili k vstopu vanjo, vodi ali kako drugače preda oziroma vrne organom take države, v kateri obstaja tveganje izгона ali vrnitve v drugo državo, ki krši navedeno načelo.

3. Evropska mejna in obalna straža pri opravljanju svojih nalog upošteva posebne potrebe otrok, mladoletnikov brez spremstva, invalidov, žrtev trgovine z ljudmi, oseb, ki potrebujejo zdravstveno oskrbo, oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito, oseb v stiski na morju in drugih oseb v posebej ranljivem položaju.

Pri vseh svojih dejavnostih evropska mejna in obalna straža posebno pozornost namenja otrokovim pravicam, da zagotovi spoštovanje koristi otroka.

4. Agencija pri opravljanju svojih nalog, odnosih z državami članicami in sodelovanju s tretjimi državami upošteva poročila posvetovalnega foruma iz člena 70 (v nadaljnjem besedilu: posvetovalni forum) in uradnika za temeljne pravice.

Člen 35

Kodeksi ravnanja

1. Agencija v sodelovanju s posvetovalnim forumom pripravi in nadalje razvija kodeks ravnanja, ki se uporablja za vse operacije v zvezi z nadzorom meje, ki jih usklajuje Agencija, in za vse osebe, ki sodelujejo v dejavnostih Agencije. Kodeks ravnanja določa postopke, ki so namenjeni zagotavljanju načel vladavine prava in spoštovanju temeljnih pravic, pri čemer je posebna pozornost namenjena ranljivim osebam, tudi otrokom, mladoletnikom brez spremstva in drugim osebam v ranljivem položaju ter osebam, ki zaprosijo za mednarodno zaščito.

2. Agencija v sodelovanju s posvetovalnim forumom vzpostavi in nadalje razvija kodeks ravnanja za vračanje oseb v postopku vračanja, pri čemer se ta kodeks uporablja med vsemi operacijami vračanja in posredovanji za vračanje, ki jih usklajuje ali organizira Agencija. Navedeni kodeks ravnanja vsebuje opis skupnih standardiziranih postopkov, da se poenostavi organizacija operacij vračanja in posredovanj za vračanje ter zagotovi vrnitev na human način in ob popolnem spoštovanju temeljnih pravic, zlasti načel človekovega dostojanstva, prepovedi mučenja in nečloveškega ali ponižujočega ravnanja oziroma kaznovanja, pravice do svobode in varnosti ter pravice do varstva osebnih podatkov in do nediskriminacije.

3. V kodeksu ravnanja za vračanje je poseben poudarek namenjen obveznosti držav članic, da zagotovijo učinkovit sistem spremljanja prisilnega vračanja, kot je določeno v členu 8(6) Direktive 2008/115/ES, in strategiji za temeljne pravice.

Člen 36

Usposabljanje

1. Agencija v sodelovanju z ustreznimi organizacijami držav članic za usposabljanje in po potrebi z uradom EASO in Agencijo Evropske unije za temeljne pravice razvije posebna orodja za usposabljanje, vključno s posebnim usposabljanjem na področju zaščite otrok in drugih oseb v ranljivem položaju. Mejnimi policistom in drugemu ustreznemu osebju, ki so člani evropskih skupin mejne in obalne straže, zagotovi nadaljevalno usposabljanje, povezano z njihovimi nalogami in pooblastili. Strokovnjaki osebja Agencije s temi mejnimi policisti izvajajo redne vaje v skladu s programom nadaljevalnega usposabljanja in vaj iz letnega delovnega programa Agencije.

2. Agencija stori vse potrebno, da se vsi mejni policisti in drugo ustrezno osebje držav članic, ki sodelujejo v evropskih skupinah mejne in obalne straže, ter osebje Agencije, udeležijo usposabljanj na področju zadevnega prava Unije in mednarodnega prava, vključno v zvezi s temeljnimi pravicami, dostopom do mednarodne zaščite ter, kjer je to primerno, v zvezi z iskanjem in reševanjem, in sicer preden se ti vključijo v operativne dejavnosti, ki jih organizira Agencija.
3. Agencija 100-odstotno financira usposabljanje za mejne policiste, vključene v nabor za hitri odziv iz člena 20(5), potrebno za njihovo udeležbo v navedenem naboru.
4. Agencija stori vse potrebno, da se zagotovi usposabljanje osebja, ki opravlja naloge v zvezi z vračanjem in je dodeljeno naborom iz členov 29, 30 in 31. Agencija zagotovi, da se njeno osebje in vso osebje, ki sodeluje pri operacijah vračanja in posredovanjih za vračanje, udeleži usposabljanj na področju zadevnega prava Unije in mednarodnega prava, vključno v zvezi s temeljnimi pravicami in dostopom do mednarodne zaščite, in sicer preden se ti vključijo v operativne dejavnosti, ki jih organizira Agencija.
5. Agencija vzpostavi in nadalje razvija skupne osnovne učne načrte za usposabljanje mejnih policistov in inštruktorjem nacionalnih mejnih policistov držav članic zagotovi usposabljanje na evropski ravni, vključno v zvezi s temeljnimi pravicami, dostopom do mednarodne zaščite in ustreznim pomorskim pravom. Skupni osnovni učni načrti so namenjeni spodbujanju najvišjih standardov in najboljše prakse pri izvajanju zakonodaje Unije na področju upravljanja meja. Agencija po posvetovanju s posvetovalnim forumom in uradnikom za temeljne pravice pripravi skupne osnovne učne načrte. Države članice skupne osnovne učne načrte vključijo v usposabljanje, ki ga omogočijo svojim mejnim policistom in osebju, ki opravlja naloge v zvezi z vračanjem.
6. Poleg tega Agencija uradnikom pristojnih nacionalnih služb držav članic in, kjer je to primerno, tretjih držav zagotovi dodatne tečaje usposabljanja in seminarje s področja nadzora zunanjih meja ter vračanja državljanov tretjih držav.
7. Agencija lahko v sodelovanju z državami članicami in tretjimi državami organizira usposabljanje na njihovem ozemlju.
8. Agencija vzpostavi program izmenjave, ki mejnim policistom, ki sodelujejo v evropskih skupinah mejne in obalne straže, ter osebju, ki sodeluje v evropskih skupinah za posredovanje za vračanje, omogoči, da prek dela z mejnimi policisti in osebjem, ki opravlja naloge v zvezi z vračanjem v državi članici, ki ni njihova, iz izkušenj in dobre prakse drugih držav pridobijo znanje ali posebno strokovno znanje in izkušnje.

Člen 37

Raziskave in inovacije

1. Agencija proaktivno spremlja raziskovalne dejavnosti in dejavnosti v zvezi z inovacijami, ki so pomembne za evropsko integrirano upravljanje meja, vključno z uporabo napredne nadzorne tehnologije, ter prispeva k njim. Rezultate navedenih raziskav posreduje Evropskemu parlamentu, državam članicam in Komisiji v skladu s členom 50. Te rezultate lahko uporablja v skupnih operacijah, hitrih posredovanjih na mejah, operacijah vračanja in posredovanjih za vračanje, če je to primerno.
2. Agencija pomaga državam članicam in Komisiji pri opredelitvi ključnih raziskovalnih tem. Agencija pomaga državam članicam in Komisiji pri pripravi in izvajanju relevantnih okvirnih programov Unije za raziskovalne dejavnosti in dejavnosti v zvezi z inovacijami.
3. Agencija izvaja dele okvirnega programa za raziskave in inovacije, ki se nanašajo na varnost meja. Za ta namen in na podlagi ustreznih pooblastil, ki jih je nanjo prenesla Komisija, so naloge Agencije:
 - (a) upravljanje nekaterih faz izvajanja programov in nekaterih faz posameznih projektov na podlagi ustreznih delovnih programov, ki jih je sprejela Komisija;

- (b) sprejemanje instrumentov za proračunsko izvrševanje prihodkov in odhodkov ter izvajanje vseh potrebnih operacij za upravljanje programa;
 - (c) zagotavljanje podpore pri izvajanju programov.
4. Agencija lahko načrtuje in izvaja pilotne projekte, ki se nanašajo na zadeve, zajete v tej uredbi.

Člen 38

Pridobitev ali zakup tehnične opreme

1. Agencija lahko opremo pridobi sama ali kot solastnica z državo članico ali jo zakupi za uporabo v skupnih operacijah, pilotnih projektih, hitrih posredovanjih na mejah, operacijah vračanja, posredovanjih za vračanje, v okviru napotitev podpornih skupin za upravljanje migracij ali pri projektih tehnične pomoči, in sicer v skladu s finančnimi pravili, ki se uporabljajo za Agencijo.
2. Agencija lahko na podlagi odločitve, ki jo izvršni direktor sprejme ob posvetovanju z upravnim odborom, pridobi tehnično opremo. Vsaka pridobitev ali zakup opreme, ki Agenciji povzroči znatne stroške, se izvede na podlagi predhodne temeljite analize potreb ter stroškov in koristi. Vsak tak odhodek se predvidi v proračunu Agencije, kot ga sprejme upravni odbor.
3. Kadar Agencija pridobi ali zakupi večjo tehnično opremo, veljajo naslednji pogoji:
 - (a) če Agencija opremo pridobi sama ali si lastništvo nad njo deli z državo članico, se z državo članico dogovori, da slednja opremo registrira v skladu s svojo veljavno zakonodajo;
 - (b) pri zakupu se oprema registrira v državi članici.
4. Na podlagi vzorčnega dogovora, ki ga pripravi Agencija in odobri upravni odbor, se država članica, v kateri se oprema registrira, in Agencija dogovorita o pogojih, ki slednji zagotavljajo interoperabilnost opreme in veljajo za uporabo opreme, vključno s posebnimi določbami o hitri uporabi med hitrim posredovanjem na mejah. V primeru solastništva sredstev pogoji zajemajo tudi obdobja, ko so sredstva popolnoma razpoložljiva za Agencijo. Tehnična oprema, ki je izključno v lasti Agencije, mora biti slednji na voljo, če jo zahteva, pri čemer se država članica, v kateri se oprema registrira, ne sme sklicevati na izjemne razmere iz člena 39(8).
5. Država članica, v kateri se oprema registrira, ali dobavitelj tehnične opreme zagotovi potrebne strokovnjake in tehnično osebje, ki bodo tehnično opremo upravljali zakonito in varno.

Člen 39

Nabor tehnične opreme

1. Agencija za svoje operativne dejavnosti vzpostavi in vodi osrednjo evidenco opreme v naboru tehnične opreme, ki je sestavljena iz opreme v lasti bodisi držav članic bodisi Agencije in opreme v skupnem lastništvu držav članic in Agencije.
2. Oprema, ki je izključno v lasti Agencije, je v celoti na voljo za napotitev v vsakem trenutku, kot je določeno v členu 38(4).
3. Oprema, ki je vsaj 50 % v solastništvu Agencije, je prav tako na voljo za napotitev v skladu z dogovorom med državo članico in Agencijo, kot je določeno v členu 38(4).

4. Agencija zagotovi združljivost in interoperabilnost opreme v naboru tehnične opreme.

V ta namen določi tehnične standarde, ki jih mora izpolnjevati oprema, da se lahko napoti v dejavnostih Agencije, kadar je to potrebno. Te standarde mora izpolnjevati oprema, ki jo bo Agencija pridobila, bodisi sama ali kot solastnik, ter oprema, ki je v lasti držav članic in je vključena v nabor tehnične opreme.

5. Izvršni direktor določi minimalno število kosov tehnične opreme, ki so potrebni za izpolnitev potreb Agencije, zlasti za izvajanje skupnih operacij, napotitev podpornih skupin za upravljanje migracij, izvajanje hitrih posredovanj na mejah, operacij vračanja in posredovanj za vračanje, in sicer v skladu z delovnim programom za zadevno leto.

Če se izkaže, da minimalno število kosov tehnične opreme ne zadostuje za izvedbo operativnega načrta, dogovorjenega za takšne dejavnosti, ga Agencija na podlagi upravičenih potreb in v dogovoru z državami članicami določi na novo.

6. Nabor tehnične opreme vsebuje minimalno število kosov opreme, opredeljene glede na vrsto tehnične opreme, ki jo potrebuje Agencija. Oprema iz nabora tehnične opreme se napoti med skupnimi operacijami, pri napotitvi podpornih skupin za upravljanje migracij, pilotnih projektih, hitrih posredovanjih na mejah, operacijah vračanja ali posredovanjih za vračanje.

7. Nabor tehnične opreme obsega nabor opreme za hitri odziv, ki zajema omejeno število kosov opreme, potrebne za morebitna hitra posredovanja na mejah. Prispevki držav članic v nabor opreme za hitri odziv se načrtujejo v skladu z letnimi dvostranskimi pogajanjimi in dogovori iz odstavka 8. Pri opremi, ki je na seznamu kosov iz tega nabora, se države članice ne smejo sklicevati na izjemne razmere iz odstavka 8.

Oprema s tega seznama se pošlje v namembni kraj napotitve takoj, ko je to mogoče, in v vsakem primeru najpozneje 10 dni po doseženem dogovoru o operativnem načrtu.

Agencija v nabor prispeva opremo, s katero razpolaga v skladu s členom 38(1).

8. Države članice prispevajo v nabor tehnične opreme. Prispevek držav članic v nabor tehnične opreme in njena uporaba za posebne operacije se načrtujeta na podlagi letnih dvostranskih pogajanj in dogovorov med Agencijo in državami članicami. V skladu z navedenimi dogovori in če to ne presega minimalnega števila kosov tehnične opreme za zadevno leto, države članice na zahtevo Agencije dajo svojo tehnično opremo na voljo za napotitev, razen če so soočene z izjemnimi razmerami, ki znatno vplivajo na opravljanje nacionalnih nalog. Če se država članica sklicuje na take izjemne razmere, pisno sporoči Agenciji natančne razloge in informacije o razmerah, vsebina sporočila pa se vključi v poročilo iz odstavka 13. Takšna zahteva Agencije se predloži vsaj 45 dni pred predvideno napotitvijo večje tehnične opreme in 30 dni pred predvideno napotitvijo druge opreme. Prispevki v nabor tehnične opreme se pregledujejo vsako leto.

9. Upravni odbor na predlog izvršnega direktorja vsako leto odloči o pravilih v zvezi s tehnično opremo, vključno s potrebnim skupnim minimalnim številom kosov tehnične opreme glede na vrsto in pogoje za uporabo ter povračilom stroškov, kot tudi o omejenem številu kosov tehnične opreme za nabor opreme za hitri odziv. Za namene proračuna upravni odbor sprejme navedeno odločitev vsako leto do 30. junija.

10. V primeru hitrega posredovanja na mejah se ustrezno uporabi člen 17(11).

11. Če se po tem, ko je bilo določeno minimalno število kosov tehnične opreme, nepričakovano pojavijo potrebe po tehnični opremi za skupno operacijo ali hitro posredovanje na mejah in tem potrebam ni mogoče zadostiti iz nabora tehnične opreme ali nabora opreme za hitri odziv, dajo države članice priložnostno, kadar je to mogoče, Agenciji na njeno zahtevo na voljo za napotitev potrebno tehnično opremo.

12. Izvršni direktor upravnemu odboru redno poroča o sestavi in napotitvi opreme, ki je del nabora tehnične opreme. Če minimalno število kosov tehnične opreme, ki se zahteva v naboru, ni doseženo, izvršni direktor brez odlašanja obvesti upravni odbor. Upravni odbor nemudoma sprejme odločitev o prednostni napotitvi tehnične opreme in sprejme ustrezne ukrepe za odpravo ugotovljenega primanjkljaja. O ugotovljenem primanjkljaju in sprejetih ukrepih obvesti Komisijo. Komisija nato o tem in o svoji oceni obvesti Evropski parlament in Svet.

13. Agencija vsako leto Evropskemu parlamentu predloži poročilo o številu kosov tehnične opreme, ki jih posamezna država članica dodeli naboru tehnične opreme v skladu s tem členom. To poročilo vsebuje seznam držav članic, ki so se v preteklem letu sklicevale na izjemne razmere iz odstavka 8 in vključuje razloge in informacije, ki jih je navedla zadevna država članica.

14. Države članice v nabor tehnične opreme registrirajo vsa prevozna sredstva in delovno opremo, kupljeno v skladu s posebnimi ukrepi Sklada za notranjo varnost ter členom 7(1) Uredbe (EU) št. 515/2014 ⁽¹⁾ ali, kadar je to ustrezno, s katerimi koli drugimi namenskimi sredstvi Unije, ki so državam članicam na voljo za povečanje operativne zmogljivosti Agencije. Navedena tehnična oprema je del minimalnega števila kosov tehnične opreme za zadevno leto.

Države članice dajo Agenciji navedeno tehnično opremo na voljo za napotitev, če ta tako zahteva. V primeru operacije iz člena 17 ali člena 19 te uredbe se ne smejo sklicevati na izjemne razmere iz odstavka 8 tega člena.

15. Agencija vodi evidenco nabora tehnične opreme, kot je navedeno v nadaljevanju:

- (a) razvrstitev glede na vrsto opreme in operacijo;
- (b) razvrstitev glede na lastnika (država članica, Agencija, drugi);
- (c) skupno število kosov potrebne opreme;
- (d) morebitne zahteve glede osebja;
- (e) drugi podatki, kot so podrobne informacije o registraciji, zahteve glede prevoza in vzdrževanja, veljavni nacionalni izvozni režimi, tehnična navodila ali druge informacije, relevantne za pravilno uporabo opreme.

16. Agencija 100-odstotno financira napotitev tehnične opreme, ki ne presega minimalnega števila kosov tehnične opreme, ki jih zagotovi zadevna država članica v zadevnem letu. Agencija napotitev tehnične opreme, ki presega minimalno število kosov tehnične opreme, sofinancira do največ 100 % upravičenih stroškov, pri čemer upošteva posebne okoliščine držav članic, ki takšno tehnično opremo napotijo.

Člen 40

Naloge in pooblastila članov skupin

1. Članom skupin se omogoči opravljanje vseh nalog in izvajanje vseh pooblastil v zvezi z nadzorom meje in vračanjem ter vseh nalog in pooblastil, potrebnih za uresničevanje ciljev Uredbe (EU) 2016/399 in Direktive 2008/115/ES.

2. Člani skupin opravljajo svoje naloge in izvajajo svoja pooblastila v skladu s pravom Unije in mednarodnim pravom, pri čemer upoštevajo temeljne pravice in nacionalno pravo države članice gostiteljice.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 515/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi instrumenta za finančno podporo na področju zunanjih meja in vizumov v okviru Sklada za notranjo varnost in o razveljavitvi Odločbe št. 574/2007/ES (UL L 150, 20.5.2014, str. 143).

3. Člani skupin lahko opravljajo naloge in izvajajo pooblastila samo v skladu z navodili mejnih policistov ali osebja, ki opravlja naloge v zvezi z vračanjem v državi članici gostiteljici in praviloma v njihovi navzočnosti. Država članica gostiteljica lahko člane skupin pooblasti, da delujejo v njenem imenu.

4. Člani skupin med opravljanjem nalog in izvajanjem pooblastil, kjer je primerno, nosijo lastne uniforme. Na rokavu uniforme nosijo tudi vidno osebno identifikacijo in moder trak z oznakama Unije in Agencije, ki označujeta njihovo sodelovanje pri skupni operaciji, napotitvi podpornih skupin za upravljanje migracij, pilotnem projektu, hitrem posredovanju na mejah, operaciji vračanja ali posredovanju za vračanje. Da se omogoči identifikacija članov skupin, imajo slednji vedno pri sebi akreditacijsko listino, ki jo na zahtevo predložijo nacionalnim organom države članice gostiteljice.

5. Člani skupin lahko med opravljanjem svojih nalog in izvajanjem svojih pooblastil nosijo službeno orožje, strelivo in opremo, ki je dovoljeno v skladu z nacionalnim pravom matične države članice. Vendar država članica gostiteljica lahko prepove nošnje nekaterega službenega orožja, streliva in opreme, če njena zakonodaja to prepoveduje njenim lastnim mejnim policistom ali osebju, ki opravlja naloge v zvezi z vračanjem. Država članica gostiteljica pred napotitvijo članov skupin Agencijo obvesti o dovoljenem službenem orožju, strelivu in opremi ter o pogojih za njihovo uporabo. Agencija zagotovi dostopnost teh informacij državam članicam.

6. Člani skupin lahko med opravljanjem svojih nalog in izvajanjem svojih pooblastil uporabijo silo, vključno s službenim orožjem, strelivom in opremo, na podlagi soglasja matične države članice in države članice gostiteljice, v prisotnosti mejnih policistov države članice gostiteljice in v skladu z njenim nacionalnim pravom. Država članica lahko na podlagi soglasja matične države članice člane skupin pooblasti, da uporabijo silo, kadar mejni policisti države članice gostiteljice niso prisotni.

7. Službeno orožje, strelivo in oprema se lahko uporabijo za zakonito samoobrambo in zakonito obrambo članov skupin ali drugih oseb v skladu z nacionalnim pravom države članice gostiteljice.

8. Za namene te uredbe država članica gostiteljica članom skupin dovoli vpogled v evropske zbirke podatkov, če je to potrebno za izpolnjevanje operativnih ciljev, določenih v operativnem načrtu o mejni kontroli, varovanju meje in vračanju. Države članice gostiteljice jim lahko tudi dovolijo vpogled v svoje nacionalne zbirke podatkov, kadar je to potrebno za isti namen. Države članice poskrbijo za to, da dejansko in učinkovito omogočijo dostop do takih zbirk podatkov. Člani skupin imajo vpogled samo v tiste podatke, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog in izvajanje svojih pooblastil. Država članica gostiteljica pred napotitvijo članov skupin Agencijo obvesti o nacionalnih in evropskih zbirkah podatkov, katerih uporaba je dovoljena. Agencija zagotovi dostopnost teh informacij vsem državam članicam, ki sodelujejo pri napotitvi.

Navedeni vpogled se izvede v skladu s pravom Unije o varstvu podatkov in nacionalnim pravom o varstvu podatkov države članice gostiteljice.

9. O zavrnitvi vstopa v skladu s členom 14 Uredbe (EU) 2016/399 odločajo samo mejni policisti države članice gostiteljice ali člani skupin, če jih je država članica gostiteljica pooblastila, da delujejo v njenem imenu.

Člen 41

Akreditacijska listina

1. Agencija v sodelovanju z državo članico gostiteljico članom skupin izda listino v uradnem jeziku države članice gostiteljice in še enem uradnem jeziku institucij Unije zaradi njihove identifikacije in kot dokaz pravic imetnika, da opravlja naloge in izvaja pooblastila iz člena 40. Listina vključuje naslednje podatke posameznega člana skupin:

(a) ime in državljanstvo;

(b) položaj ali službeni naziv;

(c) nedavno digitalno fotografijo; in

(d) naloge, ki jih lahko opravlja v času napotitve.

2. Listina se po končani skupni operaciji, prenehanju napotitve podpornih skupin za upravljanje migracij, zaključku pilotnega projekta, hitrega posredovanja na mejah, operacije vračanja ali posredovanja za vračanje, vrne Agenciji.

Člen 42

Civilna odgovornost

1. Kadar člani skupin delujejo v državi članici gostiteljici, je ta država članica v skladu s svojim nacionalnim pravom odgovorna za vso škodo, ki jo ti povzročijo pri izvajanju operacij.

2. Če je bila škoda povzročena zaradi hude malomarnosti ali namerne kršitve, lahko država članica gostiteljica od matične države članice zahteva povračilo zneska, ki ga je morala plačati žrtvam ali osebam, ki so do tega upravičene.

3. Brez poseganja v uveljavljanje svojih pravic do tretjih strani se vsaka država zaveže, da od države članice gostiteljice ali druge države članice ne bo terjala povračila za škodo, ki jo je utrpela, razen v primerih hude malomarnosti ali namerne kršitve.

4. Države članice vse medsebojne spore v zvezi z izvajanjem odstavkov 2 in 3 tega člena, ki jih ne bodo mogle rešiti s pogajanjem, predložijo Sodišču Evropske unije v skladu s členom 273 PDEU.

5. Brez poseganja v uveljavljanje svojih pravic do tretjih oseb Agencija krije stroške v zvezi s škodo, povzročeno na njeni opremi med napotitvijo, razen v primerih hude malomarnosti ali namerne kršitve.

Člen 43

Kazenska odgovornost

Člani skupin so med izvajanjem skupne operacije, pilotnega projekta, napotitve v podporno skupino za upravljanje migracij, hitrim posredovanjem na mejah, operacijo vračanja ali posredovanjem za vračanje, obravnavani enako kot uradniki države članice gostiteljice v primeru storitve kaznivih dejanj proti njim ali če kaznivo dejanje storijo sami.

Oddelek 2

Izmenjava informacij in varstvo podatkov

Člen 44

Sistemi za izmenjavo informacij

1. Agencija lahko sprejme vse potrebne ukrepe za olajšanje izmenjave informacij, pomembnih za njene naloge, s Komisijo in državami članicami ter po potrebi z ustreznimi agencijami Unije. Razvije in upravlja informacijski sistem, ki omogoča izmenjavo tajnih podatkov s temi udeleženci ter izmenjavo osebnih podatkov iz členov 45, 47, 48 in 49 te uredbe v skladu s Sklepom Sveta 2013/488/EU ⁽¹⁾ in Sklepom Komisije (EU, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2013/488/EU z dne 23. septembra 2013 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 274, 15.10.2013, str. 1).

⁽²⁾ Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/444 z dne 13. marca 2015 o varnostnih predpisih za varovanje tajnih podatkov EU (UL L 72, 17.3.2015, str. 53).

2. Agencija lahko sprejme vse potrebne ukrepe za olajšanje izmenjave informacij, pomembnih za njene naloge, z Irsko in Združenim kraljestvom, če se nanašajo na dejavnosti, pri katerih sodelujeta v skladu s členom 51 in členom 62(5).

Člen 45

Varstvo podatkov

1. Agencija pri obdelavi osebnih podatkov uporablja Uredbo (ES) št. 45/2001.
2. Upravni odbor določi ukrepe, na podlagi katerih Agencija uporablja Uredbo (ES) št. 45/2001, vključno z ukrepi v zvezi z uradno osebo za varstvo podatkov v Agenciji. Ti ukrepi se sprejmejo po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov.
3. Agencija lahko brez poseganja v člene 47, 48 in 49 obdeluje osebne podatke v upravne namene.
4. Brez poseganja v člen 48 sta posredovanje osebnih podatkov, ki jih obdelata Agencija, in nadaljnje posredovanje osebnih podatkov, obdelanih v okviru te uredbe, s strani držav članic organom tretjih držav ali tretjim osebam, vključno z mednarodnimi organizacijami, prepovedana.

Člen 46

Nameni obdelave osebnih podatkov

1. Agencija lahko osebne podatke obdelata samo za naslednje namene:
 - (a) za opravljanje svojih nalog, ki vključujejo organizacijo in usklajevanje skupnih operacij, pilotnih projektov in hitrih posredovanj na mejah, ter v okviru podpornih skupin za upravljanje migracij v skladu s členom 47;
 - (b) za opravljanje svojih nalog, ki vključujejo organizacijo in usklajevanje operacij vračanja in posredovanj za vračanje, v skladu s členom 48;
 - (c) za olajšanje izmenjave informacij z državami članicami, uradom EASO, Europolom ali Eurojustom v skladu s členom 47;
 - (d) za analizo tveganja, ki jo Agencija opravi v skladu s členom 11;
 - (e) za identifikacijo plovil in njihovo sledenje v okviru sistema EUROSUR v skladu s členom 49;
 - (f) upravne naloge.
2. Vsaka obdelava osebnih podatkov iz odstavka 1 temelji na načelu sorazmernosti in je strogo omejena na osebne podatke, potrebne za namene iz navedenega odstavka.
3. Država članica ali druga agencija Unije, ki Agenciji zagotavlja osebne podatke, določi namen ali namene, za katere se ti podatki obdelajo, kot je navedeno v odstavku 1. Agencija lahko te osebne podatke obdelata za druge namene, ki sodijo tudi v odstavku 1, le, če jo ponudnik podatkov za to pooblasti.
4. Države članice in druge agencije Unije lahko ob posredovanju osebnih podatkov navedejo splošne ali posebne omejitve dostopa do navedenih podatkov ali njihove uporabe, vključno v zvezi z njihovim posredovanjem, izbrisom ali uničenjem. Če se potreba po takih omejitvah pojavi po posredovanju osebnih podatkov, o tem obvestijo Agencijo. Agencija upošteva take omejitve.

Člen 47

Obdelava osebnih podatkov, zbranih med skupnimi operacijami, pilotnimi projekti in hitrim posredovanjem na mejah ter s strani podpornih skupin za upravljanje migracij

1. Agencija obdela zgolj naslednje kategorije osebnih podatkov, ki jih zberejo in Agenciji posredujejo države članice ali njeno osebje v okviru skupnih operacij, pilotnih projektov in hitrih posredovanj na mejah ter podporne skupine za upravljanje migracij:

- (a) osebne podatke o ljudeh, za katere pristojni organi držav članic utemeljeno sumijo, da so vpleteni v čezmejni kriminal, vključno s tihotapljenjem migrantov, trgovino z ljudmi ali terorizmom;
- (b) osebne podatke o ljudeh, ki brez dovoljenja prečkajo zunanje meje in katerih podatke zberejo evropske skupine mejne in obalne straže, vključno med delovanjem v okviru podpornih skupin za upravljanje migracij;
- (c) številke registrskih tablic, identifikacijske številke vozil, telefonske številke ali identifikacijske številke ladij, ki so povezane z osebami, omenjenimi v točkah (a) in (b), in ki so nujne za preiskovanje in analiziranje poti in metod, uporabljenih pri nezakonitem priseljevanju in čezmejnem kriminalu.

2. Agencija lahko osebne podatke iz odstavka 1 obdela v naslednjih primerih:

- (a) kadar je treba podatke poslati uradu EASO ali Europolu in Eurojustu, ki jih uporabijo v skladu s svojimi pooblastili in s členom 52;
- (b) kadar je treba podatke posredovati organom ustreznih držav članic, odgovornih za nadzor meje, migracije, azil ali kazenski pregon, ki jih uporabijo v skladu z nacionalno zakonodajo ter pravili Unije o varstvu podatkov in nacionalnimi pravili o varstvu podatkov;
- (c) kadar so podatki potrebni za pripravo analiz tveganja.

Osebni podatki o osebah iz točke (b) odstavka 1 se posredujejo organom kazenskega pregona le v konkretnih primerih in ko je to potrebno za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona hudih kaznivih dejanj.

3. Osebni podatki se izbrišejo takoj, ko so bili posredovani uradu EASO, Europolu in Eurojustu ali pristojnim organom držav članic oziroma ko so bili uporabljeni za pripravo analiz tveganja. Obdobje hrambe v nobenem primeru ne presega 90 dni od datuma, ko so bili podatki zbrani. Rezultati analiz tveganja ne vsebujejo osebnih podatkov.

Člen 48

Obdelava osebnih podatkov v okviru operacij vračanja in posredovanj za vračanje

1. Agencija lahko pri opravljanju svojih nalog, ki vključujejo organizacijo in usklajevanje operacij vračanja ter izvajanje posredovanj za vračanje, obdeluje osebne podatke oseb v postopku vračanja.

2. Osebni podatki, ki jih obdeluje Agencija, so strogo omejeni na tiste osebne podatke, ki so potrebni za namene operacije vračanja ali posredovanja za vračanje.

3. Osebni podatki se izbrišejo takoj, ko je dosežen namen, za katerega so bili zbrani, in najpozneje 30 dni po zaključku operacije vračanja ali posredovanja za vračanje.

4. Če država članica osebnih podatkov o osebah v postopku vračanja ne posreduje prevozniku, lahko to stori Agencija.

Člen 49

Obdelava osebnih podatkov v okviru sistema EUROSUR

Agencija lahko obdeluje osebne podatke v skladu s členom 13(2) Uredbe (EU) št. 1052/2013.

Člen 50

Varnostna pravila na področju varovanja tajnih podatkov in občutljivih podatkov, ki niso tajni

1. Agencija uporablja pravila Komisije o varnosti, kot je določeno v Sklepu (EU, Euratom) 2015/444. Ta pravila se med drugim uporabljajo za izmenjavo, obdelavo in hrambo tajnih podatkov.
2. Agencija uporablja tudi varnostna načela v zvezi z obdelavo občutljivih podatkov, ki niso tajni, kot so določena v Sklepu (EU, Euratom) 2015/444 in jih izvaja Komisija. Upravni odbor določi ukrepe za uporabo teh varnostnih načel.
3. Oznaka tajno ne pomeni, da informacij ni mogoče dati na voljo Evropskemu parlamentu. Posredovanje informacij in dokumentov, ki se Evropskemu parlamentu pošljejo v skladu s to uredbo, ter ravnanje z njimi se obravnavata v skladu s pravili o posredovanju tajnih podatkov in ravnanju z njimi, ki se uporabljajo za izmenjavo podatkov med Evropskim parlamentom in Komisijo.

Oddelek 3

Sodelovanje agencije

Člen 51

Sodelovanje z Irsko in Združenim kraljestvom

1. Agencija olajša operativno sodelovanje držav članic z Irsko in Združenim kraljestvom pri posebnih dejavnostih.
2. Podpora, ki jo zagotavlja Agencija v skladu s točkami (l), (n) in (o) člena 8(1), vključuje organizacijo operacij vračanja držav članic, v katerih sodeluje tudi Irsko ali Združeno kraljestvo oziroma obe državi.
3. Uporaba te uredbe za meje Gibraltarja se začasno odloži do datuma, ko bo dosežen sporazum o področju uporabe ukrepov, ki zadevajo prehod oseb prek zunanjih meja.

Člen 52

Sodelovanje z institucijami, organi, uradi in agencijami Unije ter mednarodnimi organizacijami

1. Agencija sodeluje s Komisijo, drugimi institucijami Unije, Evropsko službo za zunanje delovanje, uradom EASO, Europolom, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, Eurojustom, Satelitskim centrom Evropske unije, Evropsko agencijo za pomorsko varnost in Evropsko agencijo za nadzor ribištva pa tudi z drugimi organi, uradi in agencijami Unije, in sicer pri zadevah, ki jih zajema ta uredba, zlasti z namenom boljšega obvladovanja migracijskih izzivov ter preprečevanja in odkrivanja čezmejnega kriminala, na primer tihotapljenja migrantov, trgovine z ljudmi in terorizma.

V ta namen lahko Agencija sodeluje z mednarodnimi organizacijami, ki so pristojne za zadeve, zajete v tej uredbi.

2. Sodelovanje iz odstavka 1 poteka v okviru delovnih dogovorov, sklenjenih s subjekti iz odstavka 1. Komisija mora take dogovore predhodno odobriti. Agencija v vsakem primeru o vseh takšnih dogovorih obvesti Evropski parlament.
3. Agencija sodeluje s Komisijo, po potrebi pa tudi z državami članicami, pri dejavnostih na podlagi te uredbe. Sodeluje tudi pri dejavnostih v zvezi s carinskim območjem, vključno z obvladovanjem tveganja, čeprav ne sodijo na področje uporabe te uredbe, kadar se te dejavnosti lahko medsebojno dopolnjujejo. To sodelovanje ne vpliva na obstoječe pristojnosti Komisije in držav članic.
4. Institucije, organi, uradi in agencije Unije ter mednarodne organizacije iz odstavka 1 lahko informacije, ki jih prejmejo od Agencije, uporabljajo samo v okviru svojih pristojnosti in če spoštujejo temeljne pravice, vključno z zahtevami o varstvu podatkov. Osebnih podatki, ki jih obdelava Agencija, se posredujejo ali drugače sporočijo drugim institucijam, organom, uradom in agencijam Unije ob upoštevanju posebnih delovnih dogovorov o izmenjavi osebnih podatkov in na podlagi predhodne odobritve Evropskega nadzornika za varstvo podatkov. Agencija mora pri vsakem posredovanju osebnih podatkov upoštevati določbe o varstvu podatkov iz členov 45 do 49. Kar zadeva ravnanje s tajnimi podatki, ti dogovori določajo, da institucija, organ, urad ali agencija Unije ali mednarodna organizacija izpolnjuje varnostna pravila in standarde, enakovredne tistim, ki jih uporablja Agencija.
5. Agencija lahko poleg tega ob soglasju zadevnih držav članic povabi opazovalce iz institucij, organov, uradov ali agencij Unije ali mednarodnih organizacij, da sodelujejo pri njenih dejavnostih, zlasti pri skupnih operacijah, pilotnih projektih, analizi tveganja in usposabljanju, če je njihova prisotnost v skladu s cilji teh dejavnosti ter lahko prispeva k izboljšanju sodelovanja in izmenjavi najboljših praks, ne da bi vplivala na splošno varnost teh dejavnosti. Opazovalci lahko sodelujejo pri analizi tveganja in usposabljanju samo na podlagi soglasja zadevnih držav članic. Kar zadeva skupne operacije in pilotne projekte, je sodelovanje opazovalcev mogoče samo ob soglasju države članice gostiteljice. Podrobna pravila o sodelovanju opazovalcev se vključijo v operativni načrt. Ti opazovalci se pred sodelovanjem pri dejavnostih Agencije udeležijo ustreznih usposabljanj, ki jih organizira Agencija.

Člen 53

Evropsko sodelovanje na področju funkcij obalne straže

1. Agencija v sodelovanju z Evropsko agencijo za nadzor ribištva in Evropsko agencijo za pomorsko varnost podpira nacionalne organe, ki opravljajo funkcije obalne straže na nacionalni ravni in na ravni Unije ter, kadar je to potrebno, na mednarodni ravni, in sicer:
 - (a) z izmenjavo, združevanjem in analizo informacij, ki so na voljo v sistemih poročanja z ladij in drugih informacijskih sistemih, ki jih upravljajo navedene agencije ali do katerih imajo slednje dostop, v skladu z njihovo pravno podlago in brez poseganja v lastništvo podatkov držav članic;
 - (b) z zagotavljanjem nadzornih in komunikacijskih storitev, ki temeljijo na najsodobnejši tehnologiji, vključno z vesoljsko in zemeljsko infrastrukturo ter senzori, nameščenimi na katero koli vrsto platforme;
 - (c) s krepitvijo zmogljivosti, tako da se oblikujejo smernice in priporočila ter z vzpostavitvijo dobrih praks in z zagotavljanjem usposabljanja in izmenjave osebja;
 - (d) s povečanjem izmenjave informacij in sodelovanja na področju funkcij obalne straže, tudi z analizami operativnih izzivov in nastajajočih tveganj na področju pomorstva;
 - (e) s souporabo zmogljivosti prek načrtovanja in izvajanja večnamenskih operacij ter souporabo sredstev in drugih zmogljivosti, v obsegu, v katerem te dejavnosti usklajujejo te tri agencije in se z njimi strinjajo pristojni organi zadevnih držav članic.

2. Podrobne oblike sodelovanja med Agencijo, Evropsko agencijo za nadzor ribištva in Evropsko agencijo za pomorsko varnost, na področju funkcij obalne straže se določijo v delovnem dogovoru v skladu z njihovimi pooblastili in s finančnimi pravili, ki se uporabljajo za te agencije. Tak dogovor odobrijo upravni odbor Agencije ter upravna odbora Evropske agencije za pomorsko varnost in Evropske agencije za nadzor ribištva.

3. Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami, Agencijo, Evropsko agencijo za pomorsko varnost in Evropsko agencijo za nadzor ribištva pripravi praktični priročnik o evropskem sodelovanju na področju funkcij obalne straže. Navedeni priročnik vsebuje smernice, priporočila in najboljše prakse za izmenjavo informacij. Komisija ta priročnik sprejme v obliki priporočila.

Člen 54

Sodelovanje s tretjimi državami

1. Agencija v okviru politike zunanjih odnosov Unije pri vprašanjih, ki so zajeta v njenih dejavnostih, in kolikor je to potrebno za izpolnitev njenih nalog, olajšuje in spodbuja tehnično in operativno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami, vključno v zvezi z varstvom temeljnih pravic in načelom nevračanja. Agencija in države članice spoštujejo pravo Unije, vključno z normativi in standardi, ki so del pravnega reda Unije, tudi kadar sodelovanje s tretjimi državami poteka na ozemlju teh držav. Z vzpostavitvijo sodelovanja s tretjimi državami se prispeva k spodbujanju standardov v zvezi z evropskim upravljanjem meja in vračanjem.

2. Agencija lahko sodeluje z organi tretjih držav, ki so pristojni za zadeve, zajete v tej uredbi, s podporo delegacij Unije in na podlagi usklajevanja z njimi. Pri tem deluje v skladu s politiko zunanjih odnosov Unije, vključno v zvezi z varstvom temeljnih pravic in načelom nevračanja. Poleg tega deluje v okviru delovnih dogovorov, sklenjenih s temi organi v skladu s pravom in politiko Unije. Ti delovni dogovori podrobno navajajo obseg, naravo in namen sodelovanja ter se nanašajo na upravljanje operativnega sodelovanja. Komisija mora take osnutke dogovorov predhodno odobriti. Agencija obvesti Evropski parlament pred sklenitvijo delovnega dogovora. Agencija spoštuje pravo Unije, vključno z normativi in standardi, ki so del pravnega reda Unije.

3. Agencija lahko v okoliščinah, v katerih je potrebna večja tehnična in operativna pomoč, usklajuje operativno sodelovanje med državami članicami in tretjimi državami ob upoštevanju upravljanja zunanjih meja. Agencija ima tudi možnost izvajanja ukrepov na zunanjih mejah, ki vključujejo eno ali več držav članic in tretjo državo, ki meji vsaj na eno od teh držav članic, ob soglasju navedene sosednje tretje države, vključno na ozemlju navedene tretje države. Operacije se izvajajo na podlagi operativnega načrta, ki ga odobri država članica oziroma države članice, ki mejijo na operativno območje. Sodelovanje držav članic pri skupnih operacijah na ozemlju tretjih držav je prostovoljno. Komisija se obvesti o takih dejavnostih.

4. V primerih, ko je predvideno, da bodo skupine napotene v tretjo državo zaradi izvajanja ukrepov, pri katerih bodo člani skupin imeli izvršilna pooblastila ali kadar izvajanje drugih ukrepov v tretji državi zahteva takšno pooblastilo, Unija z zadevno tretjo državo sklene sporazum o statusu. Ta sporazum o statusu zajema vse vidike, potrebne za izvajanje teh ukrepov. Zlasti mora določati obseg operacije, civilno in kazensko odgovornost ter naloge in pooblastila članov skupin. Sporazum o statusu zagotavlja celovito spoštovanje temeljnih pravic med temi operacijami.

5. Komisija pripravi vzorec sporazuma o statusu za ukrepe na ozemlju tretjih držav.

6. Agencija v zvezi z vračanjem, vključno pri pridobitvi potovalnih dokumentov, sodeluje s pristojnimi organi tretjih držav.

7. Poleg tega lahko Agencija v dogovoru z zadevnimi državami članicami povabi opazovalce iz tretjih držav, da sodelujejo pri njenih dejavnostih na zunanjih mejah iz člena 14, operacijah vračanja iz člena 28, posredovanjih za

vračanje iz člena 33 in usposabljanju iz člena 36, če je njihova prisotnost v skladu s cilji teh dejavnosti ter z njo lahko prispevajo k izboljšanju sodelovanja in izmenjavi dobrih praks, ne da bi vplivali na splošno varnost teh dejavnosti. Sodelovanje teh opazovalcev pri dejavnostih iz členov 14, 19, 28 in 36 je mogoče samo ob soglasju zadevnih držav članic, pri dejavnostih iz členov 14 in 33 pa samo ob soglasju države članice gostiteljice. Podrobna pravila o sodelovanju opazovalcev se vključijo v operativni načrt. Ti opazovalci se pred sodelovanjem pri dejavnostih Agencije udeležijo ustreznih usposabljanj, ki jih organizira Agencija. Med sodelovanjem v teh dejavnostih morajo spoštovati kodekse ravnanja Agencije.

8. Agencija sodeluje pri izvajanju mednarodnih sporazumov, sklenjenih med Unijo in tretjimi državami, v okviru politike zunanjih odnosov Unije in v zvezi z zadevami, ki jih zajema ta uredba.

9. Agencija lahko prejme sredstva Unije v skladu z določbami ustreznih instrumentov, na katerih temelji politika zunanjih odnosov Unije. V tretjih državah lahko začne izvajati in financira projekte tehnične pomoči v zvezi z zadevami, ki jih zajema ta uredba.

10. Države članice lahko pri sklepanju dvostranskih sporazumov s tretjimi državami v dogovoru z Agencijo vključijo določbe o vlogi in pristojnosti Agencije v skladu s to uredbo, zlasti glede izvajanja izvršilnih pooblastil s strani članov evropskih skupin mejne in obalne straže, ki jih Agencija napoti med skupnimi operacijami, pilotnimi projekti, hitrimi posredovanji na mejah, operacijami vračanja ali posredovanji za vračanje. Države članice obvestijo Komisijo o vsaki taki določbi.

11. Agencija obvesti Evropski parlament o dejavnostih, ki se izvajajo v skladu s tem členom. V svoja letna poročila vključi oceno sodelovanja s tretjimi državami.

Člen 55

Uradniki za zvezo v tretjih državah

1. Agencija lahko v tretje države napoti strokovnjake iz svojega osebja kot uradnike za zvezo, ki jim mora biti pri opravljanju svojih dolžnosti zagotovljena najboljša možna zaščita. Ti so del krajevnih ali regionalnih mrež za sodelovanje uradnikov za zvezo za priseljevanje in strokovnjakov za varnost, ki jih zagotovijo Unija in države članice, vključno z mrežo, vzpostavljeno v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 377/2004⁽¹⁾. Uradniki za zvezo se napotijo le v tiste tretje države, v katerih so prakse upravljanja meja v skladu z minimalnimi standardi človekovih pravic.

2. V okviru politike zunanjih odnosov Unije imajo pri napotitvi uradnikov za zvezo prednost tretje države, ki v skladu z analizo tveganja predstavljajo državo izvora ali državno tranzita v zvezi z nezakonitim priseljevanjem. Agencija lahko po načelu vzajemnosti sprejme uradnike za zvezo, ki jih napotijo te tretje države. Upravni odbor na predlog izvršnega direktorja vsako leto sprejme seznam prednostnih nalog. Napotitev uradnikov za zvezo potrdi upravni odbor.

3. V skladu s pravom Unije in spoštovanjem temeljnih pravic so naloge uradnikov za zvezo, ki so uslužbenci Agencije, vzpostavitev in vzdrževanje stikov s pristojnimi organi tretje države, v katero so napoteni, da bi prispevali k preprečevanju in boju zoper nezakonito priseljevanje ter k vračanju oseb v postopku vračanja. Ti uradniki za zvezo se tesno usklajujejo z delegacijami Unije.

4. Odločitev o napotitvi uradnikov za zvezo v tretje države je pogojena s predhodnim mnenjem Komisije. O teh dejavnostih se brez odlašanja in v celoti obvesti Evropski parlament.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 377/2004 z dne 19. februarja 2004 o vzpostavitvi mreže uradnikov za zvezo za priseljevanje (UL L 64, 2.3.2004, str. 1).

Oddelek 4

Splošni okvir in organizacija agencije

Člen 56

Pravni status in sedež

1. Agencija je organ Unije. Je pravna oseba.
2. Agencija ima v vseh državah članicah kar najširšo pravno in poslovno sposobnost, ki jo pravnim osebam priznava notranje pravo. Zlasti lahko pridobiva premičnine in nepremičnine ali z njimi razpolaga ter je lahko stranka v sodnem postopku.
3. Agencija je pri izvajanju svojega tehničnega in operativnega mandata neodvisna.
4. Agencijo zastopa njen izvršni direktor.
5. Sedež Agencije je v Varšavi na Poljskem, pri čemer se upošteva člen 57.

Člen 57

Sporazum o sedežu

1. Potrebne določbe glede nastanitve Agencije v državi članici, kjer ima Agencija sedež, in opreme, ki jo da na voljo navedena država članica, ter posebna pravila, ki se v navedeni državi članici uporabljajo za izvršnega direktorja, namestnika izvršnega direktorja, člane upravnega odbora, osebje Agencije in njihove družinske člane, so določene v sporazumu o sedežu med Agencijo in državo članico, kjer ima Agencija sedež.
2. Sporazum o sedežu se sklene po tem, ko upravni odbor odobri to uredbo in najpozneje 7. aprila 2017.
3. Država članica, v kateri ima Agencija sedež, zagotovi najboljše možne pogoje za ustrezno delovanje Agencije, vključno z večjezičnim in evropsko usmerjenim izobraževanjem ter ustreznimi prometnimi povezavami.

Člen 58

Osebje

1. Za osebje Agencije se uporabljajo Kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: kadrovski predpisi) in Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: pogoji za zaposlitev), določeni v Uredbi Sveta (EGS, Euratom,ESPJ) št. 259/68 ⁽¹⁾ ter pravila, sprejeta v dogovoru med institucijami Unije, zato da se ti kadrovski predpisi in pogoji za zaposlitev Unije uporabijo za osebje Agencije.

⁽¹⁾ UL L 56, 4.3.1968, str. 1.

2. Za namen izvajanja členov 12, 22 in člena 32(2) je lahko kot uradnik za usklajevanje ali uradnik za zvezo imenovan samo član osebja Agencije, za katerega veljajo kadrovske predpisi ali naslov II pogojev za zaposlitev. Za namen izvajanja člena 20(11) so lahko za dodelitev evropskim skupinam mejne in obalne straže imenovani samo dodeljeni mejni policisti ali drugo ustrezno osebje. Agencija te nacionalne strokovnjake, ki se dodelijo evropskim skupinam mejne in obalne straže, imenuje v skladu z navedenim členom.
3. Upravni odbor sprejme potrebne izvedbene ukrepe v dogovoru s Komisijo in v skladu s členom 110 kadrovske predpisev.
4. Upravni odbor lahko sprejme določbe, ki omogočajo napotitev mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja iz držav članic v Agencijo. V teh določbah se upoštevajo zahteve iz člena 20(11), zlasti dejstvo, da so napoteni mejni policisti ali drugo ustrezno osebje obravnavani kot člani skupin z nalogami in pooblastili, določenimi v členu 40. Vanje se vključijo določbe o pogojih za napotitev.

Člen 59

Privilegiji in imunitete

Za Agencijo in njeno osebje se uporablja Protokol o privilegijih in imunitetah Evropske unije.

Člen 60

Odgovornost

1. Pogodbeno odgovornost Agencije določa pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo.
2. Za odločitve na podlagi arbitražnih klavzul iz pogodb, ki jih sklene Agencija, je pristojno Sodišče Evropske unije.
3. Agencija v primeru nepogodbene odgovornosti nadomesti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene službe ali njeno osebje pri opravljanju svojih dolžnosti, in sicer v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna zakonodajam držav članic.
4. Za reševanje sporov v zvezi z nadomestilom škode iz odstavka 3 je pristojno Sodišče Evropske unije.
5. Osebno odgovornost osebja Agencije do slednje urejajo določbe iz kadrovske predpisev in pogojev za zaposlitev, ki se zanje uporabljajo.

Člen 61

Upravna in vodstvena struktura Agencije

Upravno in vodstveno strukturo Agencije sestavljajo:

- (a) upravni odbor;
- (b) izvršni direktor;
- (c) posvetovalni forum in
- (d) uradnik za temeljne pravice.

Člen 62

Naloge upravnega odbora

1. Upravni odbor je pristojen za sprejemanje strateških odločitev Agencije v skladu s to uredbo.
2. Upravni odbor:
 - (a) v skladu s členom 69 imenuje izvršnega direktorja na predlog Komisije;
 - (b) v skladu s členom 69 imenuje namestnika izvršnega direktorja na predlog izvršnega direktorja;
 - (c) v skladu s členom 13(1) in (8) sprejema odločitve o izvedbi ocene ranljivosti, pri tem se odločitve o ukrepih ki so sprejete na podlagi člena 13(8) sprejmejo z dvotretjinsko večino članov, upravičenih do glasovanja;
 - (d) v skladu s členom 11(1) sprejema odločitve o opredelitvi skupne celovite analize tveganja;
 - (e) v skladu s členom 12(2) sprejema odločitve o naravi in pogojih napotitve uradnikov za zvezo v državah članicah;
 - (f) v skladu s členom 3(2) sprejme tehnično in operativno strategijo za evropsko integrirano upravljanje meja;
 - (g) v skladu s členom 20(2) sprejme odločitev o profilu in skupnem številu mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja, ki se zagotovi evropskim skupinam mejne in obalne straže;
 - (h) v skladu s členom 20(4) in s tričetrtinsko večino članov, ki imajo glasovalno pravico sprejema odločitve o profilu in najmanjšem številu mejnih policistov ali drugega ustreznega osebja, ki ustrezajo tem profilom in ki morajo biti na voljo za nabor za hitri odziv evropskih skupin mejne in obalne straže;
 - (i) sprejme letno poročilo o dejavnostih Agencije za preteklo leto in ga najpozneje do 1. julija posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču;
 - (j) vsako leto do 30. novembra in po upoštevanju mnenja Komisije z dvotretjinsko večino članov, ki imajo glasovalno pravico, sprejme enotni programski dokument, ki vsebuje večletno načrtovanje Agencije in njen delovni program za naslednje leto, ter ga posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji;
 - (k) določi postopke, po katerih izvršni direktor sprejema odločitve glede tehničnih in operativnih nalog Agencije;
 - (l) z dvotretjinsko večino članov, ki imajo glasovalno pravico, sprejme letni proračun Agencije in opravlja druge naloge v zvezi s proračunom Agencije v skladu z oddelkom 5 tega poglavja;
 - (m) disciplinsko ukrepa zoper izvršnega direktorja in v dogovoru z izvršnim direktorjem zoper namestnika izvršnega direktorja;
 - (n) sestavi svoj poslovnik;
 - (o) določi organizacijsko strukturo Agencije in sprejme kadrovske politike Agencije;
 - (p) sprejme strategijo za boj proti goljufijam, ki je sorazmerna s tveganjem goljufije, pri čemer upošteva stroške in koristi ukrepov, ki naj bi se izvajali;

- (q) sprejme notranja pravila za preprečevanje in upravljanje nasprotja interesov med njegovimi člani;
- (r) v skladu z odstavkom 8 izvaja pooblastila na področju osebja Agencije, ki jih kadrovske predpisi podeljujejo organu za imenovanje, pogoji za zaposlitev pa organu, pristojnemu za sklepanje pogodb o zaposlitvi (v nadaljnjem besedilu: pooblastila organa za imenovanje);
- (s) v skladu s členom 110 kadrovske predpisov sprejme ustrezna izvedbena pravila za izvajanje kadrovske predpisov in pogojev za zaposlitev;
- (t) zagotovi ustrezno upoštevanje ugotovitev in priporočil, ki izhajajo iz notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in ocen ter preiskav urada OLAF;
- (u) sprejme in redno posodablja načrte za obveščanje in razširjanje informacij iz drugega pododstavka člena 8(3);
- (v) v skladu s kadrovske predpisi in pogoji za zaposlitev imenuje računovodjo, ki je pri opravljanju svojih dolžnosti popolnoma neodvisen;
- (w) odloča o skupni metodologiji za oceno ranljivosti, vključno z objektivnimi merili, po katerih Agencija izvede ocene ranljivosti, ter o pogostosti takih ocen in načinu izvedbe posledičnih ocen ranljivosti;
- (x) odloča o poglobljeni oceni in spremljanju države članice iz člena 13(2);
- (y) imenuje uradnika za temeljne pravice v skladu s členom 71(1);
- (z) odobri delovne dogovore s tretjimi državami.

Letno poročilo o dejavnostih iz točke (i) se javno objavi.

3. Za predloge odločitev upravnega odbora iz odstavka 2 o izvajanju nekaterih dejavnosti Agencije na zunanjih mejah katere koli države članice ali v njihovi neposredni bližini se zahteva, da član upravnega odbora, ki zastopa navedeno državo članico, z glasovanjem potrdi njihovo sprejetje.

4. Upravni odbor lahko svetuje izvršnemu direktorju pri katerem koli vprašanju, ki je povezano z razvojem operativnega upravljanja zunanjih meja in vračanjem, vključno z dejavnostmi na področju raziskav.

5. Upravni odbor odloča o zahtevi Irske in/ali Združenega kraljestva za sodelovanje pri posebnih dejavnostih.

Upravni odbor odloča za vsak primer posebej z absolutno večino svojih članov, ki imajo glasovalno pravico. Upravni odbor v svoji odločitvi oceni, ali bi sodelovanje Irske in/ali Združenega kraljestva prispevalo k izpolnitvi zadevne dejavnosti. V odločitvi je določen finančni prispevek Irske in/ali Združenega kraljestva za dejavnost, za katero je bila vložena zahteva za sodelovanje.

6. Upravni odbor Evropskemu parlamentu in Svetu (v nadaljnjem besedilu: proračunski organ) letno posreduje vse informacije, povezane z rezultatom postopkov ocenjevanja, ki jih izvede Agencija.

7. Upravni odbor lahko ustanovi manjši izvršni odbor, ki bo njemu in izvršnemu direktorju pomagal pri pripravi odločitev, programov in dejavnosti, ki jih sprejme upravni odbor, in ki bo po potrebi sprejel nekatere začasne nujne odločitve v imenu upravnega odbora. Izvršni odbor ne sprejema odločitev, za katere je v upravnem odboru potrebna dvotretjinska ali tričetrtinska večina. Upravni odbor lahko na izvršni odbor prenese nekatere jasno opredeljene naloge, zlasti kadar to izboljša učinkovitost Agencije. Na izvršni odbor pa ne more prenesti nalog, povezanih z odločitvami, za katere je v upravnem odboru potrebna dvotretjinska ali tričetrtinska večina.

8. Upravni odbor v skladu s členom 110 kadrovskih predpisov ter na podlagi člena 2(1) kadrovskih predpisov in člena 6 pogojev za zaposlitev sprejme odločitev o prenosu ustreznih pooblastil pristojnega organa za imenovanje na izvršnega direktorja in opredelitvi pogojev, v skladu s katerimi se lahko ta prenos pooblastil začasno prekliče. Izvršni direktor je pooblaščen za nadaljnji prenos teh pooblastil.

Upravni odbor lahko zaradi izjemnih okoliščin s sprejetjem odločitve začasno prekine prenos pooblastil organa za imenovanje na izvršnega direktorja in njegov nadaljnji prenos pooblastil. Ta pooblastila lahko nato izvaja sam ali pa jih prenese na enega od svojih članov ali na člana osebj, ki ni izvršni direktor.

Člen 63

Sestava upravnega odbora

1. Brez poseganja v odstavek 3 sestavljajo upravni odbor po en predstavnik vsake države članice in dva predstavnika Komisije, ki imajo vsi glasovalno pravico. V ta namen vsaka država članica imenuje člana upravnega odbora in namestnika, ki bo člana zastopal v njegovi odsotnosti. Komisija imenuje dva člana in njuna namestnika. Mandat traja štiri leta. Lahko se podaljša.

2. Člani upravnega odbora so imenovani na podlagi njihove stopnje visoke ravni ustreznih izkušenj in strokovnega znanja na področju operativnega sodelovanja pri upravljanju meja in vračanju ter na podlagi ustreznih poslovnih, upravnih in proračunskih spretnosti in znanj. Države članice in Komisija si prizadevajo za uravnoteženo zastopnost spolov v upravnem odboru.

3. Pri dejavnostih Agencije sodelujejo države, pridružene izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda. Vsaka ima v upravnem odboru enega predstavnika in enega namestnika. Uporabijo se ureditve, pripravljene v skladu z ustreznimi določbami njihovih pridružitvenih sporazumov, ki določajo vrsto in obseg sodelovanja teh držav pri delu Agencije ter podrobna pravila za njihovo sodelovanje, vključno z določbami o finančnih prispevkih in osebju.

Člen 64

Večletno načrtovanje in letni delovni programi

1. Upravni odbor vsako leto do 30. novembra sprejme programski dokument, ki vsebuje večletni program Agencije in njen letni program za naslednje leto, ki temelji na osnutku, ki ga predloži izvršni direktor, in upošteva mnenja Komisije, v primeru večletnega programa pa po posvetovanju z Evropskim parlamentom. Upravni odbor navedeni dokument posreduje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.

2. Dokument iz odstavka 1 postane dokončen po dokončnem sprejetju splošnega proračuna. Po potrebi se ustrezno prilagodi.

3. V večletnem programu se določita splošni srednje- in dolgoročni strateški program, vključno s cilji, pričakovanimi rezultati, kazalniki uspešnosti in načrtovanjem virov, vključno z večletnim proračunom in osebjem. Opredelijo se strateška področja posredovanj in pojasni, kaj je treba storiti za doseg ciljev. Vanj se vključijo strategija za odnose s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami ter z njo povezani ukrepi.

4. Večletni program se izvede prek letnih delovnih programov in se, kadar je primerno, posodobi ob upoštevanju rezultatov ocenjevanja, izvedenega v skladu s členom 81. Ugotovitve teh ocenjevanj se po potrebi upoštevajo tudi v letnem delovnem programu za naslednje leto.

5. Letni delovni program vsebuje opis dejavnosti, ki se bodo financirale, vključno s podrobnimi cilji, pričakovanimi rezultati in kazalniki uspešnosti. Vsebuje tudi navedbo finančnih in človeških virov, dodeljenih za posamezno dejavnost, v skladu z načeli oblikovanja proračuna po dejavnostih in upravljanja po dejavnostih. Letni delovni program mora biti skladen z večletnim programom. V njem so jasno navedene naloge, ki so bile v primerjavi s predhodnim poslovnim letom dodane, spremenjene ali črtane.
6. Letni delovni program se sprejme v skladu z zakonodajnim programom Unije za ustrezna področja upravljanja zunanjih meja in vračanje.
7. Če se Agenciji po sprejetju letnega delovnega programa dodeli nova naloga, upravni odbor spremeni letni delovni program.
8. Vsaka bistvena sprememba letnega delovnega programa se sprejme po enakem postopku, kot velja za sprejetje prvotnega letnega delovnega programa. Upravni odbor lahko na izvršnega direktorja prenese pooblastilo, da v letni delovni program vnese nebitvene spremembe.

Člen 65

Predsedovanje upravnem odboru

1. Upravni odbor med svojimi člani z glasovalno pravico izvoli predsednika in njegovega namestnika. Predsednika in njegovega namestnika z dvotretjinsko večino izvolijo člani upravnega odbora, ki imajo glasovalno pravico. Namestnik predsednika po uradni dolžnosti nadomešča predsednika, kadar ta ne more opravljati svojih dolžnosti.
2. Mandat predsednika in namestnika predsednika se izteče s prenehanjem njunega članstva v upravnem odboru. V skladu s to določbo mandat predsednika ali namestnika predsednika traja štiri leta. Mandat se lahko podaljša enkrat.

Člen 66

Seje

1. Seje upravnega odbora skliče predsednik.
2. Izvršni direktor se udeleži razprav, vendar nima glasovalne pravice.
3. Upravni odbor ima vsaj dve redni seji na leto. Sestane se na pobudo predsednika, na zahtevo Komisije ali na zahtevo vsaj tretjine svojih članov.
4. Irska in Združeno kraljestvo sta vabljeni, da se udeležita sej upravnega odbora.
5. Upravni odbor lahko povabi predstavnika ustreznih institucij, organov, uradov in agencij Unije.
6. Upravni odbor lahko v skladu s svojim poslovníkom na seje kot opazovalca povabi kogar koli, čigar mnenje bi lahko bilo zanimivo.

7. Članom upravnega odbora lahko ob upoštevanju določb poslovnika pomagajo svetovalci ali strokovnjaki.
8. Sekretariat za upravni odbor zagotovi Agencija.

Člen 67

Glasovanje

1. Brez poseganja v člen 20(4), točke (c), (j) in (l) člena 62(2), člen 65(1) ter člen 69(2) in (4) upravni odbor odloča z absolutno večino svojih članov, ki imajo glasovalno pravico.
2. Vsak član ima en glas. V odsotnosti člana je do glasovanja upravičen njegov namestnik. Izvršni direktor ne glasuje.
3. Poslovník podrobneje določa način glasovanja. Vsebuje pogoje, po katerih en član lahko deluje v imenu drugega člana, in zahteve glede sklepčnosti.
4. Predstavniki držav, ki so pridružene izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, imajo omejene glasovalne pravice, odvisno od dogovora, ki ga ima pridružena država. Da bi pridruženim državam omogočili uveljavljanje glasovalnih pravic, Agencija natančno opredeli dnevni red in določi točke, za katere je bila odobrena omejena glasovalna pravica.

Člen 68

Naloge in pooblastila izvršnega direktorja

1. Agencijo vodi njen izvršni direktor, ki je pri opravljanju svojih dolžnosti popolnoma neodvisen. Brez poseganja v ločene pristojnosti institucij Unije in upravnega odbora izvršni direktor ne sme zahtevati ali sprejemati nobenih navodil vlade ali drugega organa.
2. Evropski parlament ali Svet lahko izvršnega direktorja pozove, da poroča o opravljanju svojih nalog. To zajema poročanje o izvajanju in spremljanju strategije za temeljne pravice, letno poročilo o dejavnostih Agencije za preteklo leto, delovni program za naslednje leto in večletni program Agencije oziroma katero koli drugo vprašanje, povezano z dejavnostmi Agencije. Izvršni direktor poleg tega na zahtevo poda izjavo pred Evropskim parlamentom in mu redno poroča.
3. Izvršni direktor je pristojen za pripravo in izvedbo strateških odločitev, ki jih sprejme upravni odbor, ter za sprejemanje odločitev, povezanih z operativnimi dejavnostmi Agencije v skladu s to uredbo. Izvršni direktor ima naslednje naloge in pooblastila:
 - (a) predlaga, pripravi in izvede strateške odločitve, programe in dejavnosti, ki jih sprejme upravni odbor v okviru omejitev, določenih v tej uredbi, njenih izvedbenih pravilih in kateri koli veljavni zakonodaji;
 - (b) sprejme potrebne ukrepe, vključno s sprejetjem notranjih upravnih navodil in objavo obvestil, da zagotovi tekoče upravljanje in delovanje Agencije v skladu s to uredbo;
 - (c) vsako leto pripravi programski dokument in ga po posvetovanju s Komisijo predloži upravnemu odboru;

- (d) vsako leto pripravi letno poročilo o dejavnostih Agencije in ga predloži upravnemu odboru;
 - (e) pripravi osnutek poročila o načrtu prihodkov in odhodkov Agencije v skladu s členom 75 in izvršuje proračun v skladu s členom 76;
 - (f) prenaša svoja pooblastila na druge člane osebja Agencije ob upoštevanju pravil, ki jih je treba sprejeti v skladu s postopkom iz člena 62(2)(n);
 - (g) sprejme priporočilo o ukrepih v skladu s členom 13(6), vključno s predlogi državam članicam, da začnejo in izvajajo skupne operacije, hitra posredovanja na mejah ali druge ukrepe iz člena 14(2);
 - (h) oceni, potrdi in uskladi predloge držav članic glede skupnih operacij ali hitrih posredovanj na mejah v skladu s členom 15(3);
 - (i) oceni, potrdi in uskladi zahteve držav članic glede skupnih operacij vračanja in posredovanj za vračanje v skladu s členoma 28 in 33;
 - (j) zagotovi izvajanje operativnih načrtov iz členov 16 in 17 ter člena 33(4);
 - (k) v sodelovanju z drugimi zadevnimi agencijami Unije in v skladu s členom 18(2) oceni zahtevo za pomoč podpornih skupin za upravljanje migracij, ki jo vložijo država članica, ter izvede oceno njenih potreb;
 - (l) zagotovi izvajanje sklepa Sveta iz člena 19(1);
 - (m) umakne financiranje dejavnosti v skladu s členom 25;
 - (n) oceni rezultate dejavnosti v skladu s členom 26;
 - (o) v skladu s členom 39(5) določi minimalno število kosov tehnične opreme, ki je potrebno za zadostitev potreb Agencije, zlasti za izvajanje skupnih operacij, napotitev podpornih skupin za upravljanje migracij, izvajanje hitrih posredovanj na mejah, operacij vračanja in posredovanj za vračanje;
 - (p) pripravi akcijski načrt na podlagi ugotovitev notranjih ali zunanjih revizijskih poročil in ocenjevanj ter preiskav urada OLAF in o napredku poroča Komisiji in upravnemu odboru dvakrat na leto;
 - (q) štiti finančne interese Unije z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejavnostim, z učinkovitimi preverjanji in, če se odkrijejo nepravilnosti, z izterjavo nepravilno izplačanih zneskov ter po potrebi naložitvijo učinkovitih, sorazmernih ter odvračilnih upravnih in denarnih kazni;
 - (r) za Agencijo pripravi strategijo za boj proti goljufijam in jo predloži v odobritev upravnemu odboru.
4. Izvršni direktor je za svoje delo odgovoren upravnemu odboru.
5. Izvršni direktor je zakoniti zastopnik Agencije.

Člen 69

Imenovanje izvršnega direktorja in namestnika izvršnega direktorja

1. Komisija predlaga najmanj tri kandidate za mesto izvršnega direktorja na podlagi seznama, pripravljenega po objavi mesta v *Uradnem listu Evropske unije* in po potrebi v drugih tiskanih medijih ali na spletnih mestih.
2. Izvršnega direktorja imenuje upravni odbor na podlagi zaslug ter dokazanih visokih upravnih in vodstvenih sposobnosti, vključno na podlagi ustreznih poklicnih izkušenj, pridobljenih na visokem vodstvenem položaju na področju upravljanja zunanjih meja in vračanja. Pred imenovanjem kandidate, ki jih predlaga Komisija, povabijo v pristojni odbor ali odbore Evropskega parlamenta, da tam podajo izjavo in odgovarjajo na vprašanja njegovega ali njihovih članov.

Po tej izjavi Evropski parlament sprejme mnenje, v katerem izrazi svoje stališče in lahko navede prednostnega kandidata.

Upravni odbor imenuje izvršnega direktorja ob upoštevanju tega stališča. Upravni odbor odloča z dvotretjinsko večino vseh članov, ki imajo glasovalno pravico.

Če se odloči za imenovanje drugega kandidata kot tistega, ki ga je kot prednostnega navedel Evropski parlament, slednjega skupaj s Svetom v pisni obliki obvesti, kako je upošteval mnenje Evropskega parlamenta.

Izvršnega direktorja lahko na podlagi predloga Komisije razreši upravni odbor.

3. Izvršnemu direktorju pomaga namestnik izvršnega direktorja. Če je izvršni direktor odsoten ali zadržan, ga nadomesti njegov namestnik.

4. Namestnika izvršnega direktorja imenuje upravni odbor na predlog izvršnega direktorja. Namestnika izvršnega direktorja se imenuje na podlagi zaslug ter dokazanih ustreznih upravnih in vodstvenih sposobnosti, tudi ustreznih poklicnih izkušenj na področju upravljanja zunanjih meja in vračanja. Izvršni direktor za mesto svojega namestnika predlaga najmanj tri kandidate. Upravni odbor odloča z dvotretjinsko večino vseh članov, ki imajo glasovalno pravico.

Upravni odbor ima pooblastilo, da razreši namestnika izvršnega direktorja v skladu s postopkom iz prvega pododstavka.

5. Mandat izvršnega direktorja traja pet let. Do konca tega obdobja Komisija izvede oceno, v kateri upošteva ocenjevanje delovne uspešnosti izvršnega direktorja ter prihodnje naloge in izzive Agencije.

6. Upravni odbor lahko na predlog Komisije, ki upošteva oceno iz odstavka 5, izvršnemu direktorju enkrat podaljša mandat, in sicer za obdobje do pet let.

7. Mandat namestnika izvršnega direktorja traja pet let. Upravni odbor ga lahko enkrat podaljša za nadaljnjih pet let.

Člen 70

Posvetovalni forum

1. Agencija ustanovi posvetovalni forum, ki izvršnemu direktorju in upravnemu odboru v zadevah pomaga z neodvisnim svetovanjem v zvezi s temeljnimi pravicami.

2. Agencija k sodelovanju v posvetovalnem forumu povabi urad EASO, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice, Visokega komisarja Združenih narodov za begunce in druge ustrezne organizacije. Upravni odbor na predlog izvršnega direktorja odloči o sestavi in pogojih posredovanja podatkov posvetovalnemu forumu. Posvetovalni forum po posvetovanju z upravnim odborom in izvršnim direktorjem opredeli način svojega dela in oblikuje svoj program dela.

3. S posvetovalnim forumom se je treba posvetovati o nadaljnjem razvoju in izvajanju strategije za temeljne pravice, o vzpostavitvi pritožbenega mehanizma, o kodeksih ravnanja in skupnih osnovnih učnih načrtih.

4. Posvetovalni forum pripravi letno poročilo o svojih dejavnostih. Navedeno poročilo je na voljo javnosti.
5. Brez poseganja v naloge uradnika za temeljne pravice ima posvetovalni forum dejansko dostop do vseh informacij v zvezi s spoštovanjem temeljnih pravic, tudi tistih, ki jih pridobi med obiski skupnih operacij ali hitrega posredovanja na mejah, ki jih opravi na kraju samem na podlagi soglasja države članice gostiteljice, in na žariščnih točkah ter med operacijami vračanja in posredovanji za vračanje.

Člen 71

Uradnik za temeljne pravice

1. Upravni odbor imenuje uradnika za temeljne pravice. Naloga tega uradnika je prispevati k strategiji temeljnih pravic, nadzorovati spoštovanje temeljnih pravic in spodbujanje spoštovanja temeljnih pravic v Agenciji. Uradnik za temeljne pravice mora imeti potrebne kvalifikacije in izkušnje na področju temeljnih pravic.
2. Uradnik za temeljne pravice je pri opravljanju svojih dolžnosti neodvisen. Poroča neposredno upravnemu odboru in sodeluje s posvetovalnim forumom. Uradnik za temeljne pravice redno oddaja poročila in s tem prispeva k mehanizmu za spremljanje spoštovanja temeljnih pravic.
3. Z uradnikom za temeljne pravice se je treba posvetovati o operativnih načrtih, pripravljenih v skladu s členi 16, 17 in 28 ter členom 33(4). Omogočiti mu je treba dostop do vseh informacij o spoštovanju temeljnih pravic pri vseh dejavnostih Agencije.

Člen 72

Pritožbeni mehanizem

1. Agencija v sodelovanju z uradnikom za temeljne pravice sprejme potrebne ukrepe za vzpostavitev pritožbenega mehanizma v skladu s tem členom, da se zagotovita spremljanje in spoštovanje temeljnih pravic pri vseh dejavnostih Agencije.
2. Vsakdo, ki ga neposredno prizadenejo ukrepi osebja, ki sodeluje v skupni operaciji, pilotnem projektu, pri hitrem posredovanju na mejah, pri napotitvi podporne skupine za upravljanje migracij, operaciji vračanja ali pri posredovanju za vračanje, in ki meni, da so mu bile zaradi teh ukrepov kršene temeljne pravice, ali katera koli stran, ki zastopa tako osebo, lahko pri Agenciji vloži pisno pritožbo.
3. Dopustne so samo utemeljene pritožbe glede konkretnih kršitev temeljnih pravic.
4. Uradnik za temeljne pravice je odgovoren za obravnavo pritožb, ki jih prejme Agencija, v skladu s pravico do dobrega upravljanja. V ta namen uradnik za temeljne pravice preuči dopustnost pritožbe, evidentira dopustne pritožbe, pošlje vse evidentirane pritožbe izvršnemu direktorju, pošlje pritožbe o članih skupin matični državi članici, obvesti ustrezen pristojni organ ali telo za temeljne pravice v posamezni državi članici ter evidentira in zagotavlja nadaljnje spremljanje, ki ga izvede Agencija ali navedena država članica.
5. Če je pritožba sprejemljiva, so pritožniki v skladu s pravico do dobrega upravljanja obveščeni, da je bila pritožba evidentirana, da se je začel postopek ocenjevanja in da lahko odgovor pričakujejo takoj, ko bo na voljo. Če se pritožba posreduje nacionalnim organom ali telesom, prejme pritožnik njihove kontaktne podatke. Če pritožba ni dopustna, so pritožniki obveščeni o razlogih za to, pri čemer se jih po možnosti obvesti o dodatnih možnostih obravnave njihovih težav.

Odločitev je v pisni obliki in obrazložena.

6. Izvršni direktor v primeru evidentirane pritožbe o članu osebja Agencije na podlagi posvetovanja z uradnikom za temeljne pravice zagotovi ustrezno nadaljnje spremljanje, vključno z disciplinskimi ukrepi, kadar je to potrebno. V določenem roku poroča uradniku za temeljne pravice o ugotovitvah v zvezi s pritožbo in njenem nadaljnjem spremljanju, ki ga izvede Agencija, po potrebi vključno z disciplinskimi ukrepi.

Če se pritožba nanaša na vprašanja v zvezi z varstvom podatkov, izvršni direktor vključi tudi uradno osebo Agencije za varstvo podatkov. Uradnik za temeljne pravice in uradna oseba za varstvo podatkov pisno skleneta memorandum o soglasju, v katerem opredelita porazdelitev nalog in sodelovanje pri obravnavanju prejetih pritožb.

7. Matična država članica v primeru evidentirane pritožbe o mejnem policistu države članice gostiteljice ali članu skupin, vključno z napotnim članom skupin ali napotnim nacionalnim strokovnjakom, zagotovi ustrezno nadaljnje spremljanje, tudi disciplinske ukrepe, kadar je to potrebno, ali druge ukrepe v skladu z nacionalnim pravom. Zadevna država članica v določenem roku po prejemu pritožbe in nato po potrebi v rednih intervalih poroča uradniku za temeljne pravice o ugotovitvah v zvezi s pritožbo in njenem nadaljnjem spremljanju. Agencija spremlja zadevo, če ne prejme poročila ustrezne države članice.

8. Če se ugotovi, da je mejni policist ali napoteni nacionalni strokovnjak kršil temeljne pravice ali obveznosti zagotavljanja mednarodne zaščite, lahko Agencija zahteva, da država članica tega zadevnega mejnega policista ali napotenega nacionalnega strokovnjaka takoj umakne iz dejavnosti Agencije ali nabora za hitri odziv.

9. Uradnik za temeljne pravice poroča izvršnemu direktorju in upravnemu odboru o ugotovitvah Agencije in držav članic v zvezi s pritožbo in o njihovem nadaljnjem ukrepanju. Agencija v svoje letno poročilo vključi informacije o pritožbenem mehanizmu.

10. Uradnik za temeljne pravice v skladu z določbami iz odstavkov od 1 do 9 in po posvetovanju s posvetovalnim forumom pripravi standardni pritožbeni obrazec, v katerega se vnesejo podrobne in posebne informacije o domnevni kršitvi temeljnih pravic. Uradnik za temeljne pravice poleg tega pripravi vsa potrebna nadaljnja podrobna pravila. Uradnik za temeljne pravice navedeni obrazec in takšna nadaljnja podrobna pravila predloži izvršnemu direktorju in upravnemu odboru.

Agencija zagotovi, da so informacije o možnosti in postopku za pritožbe zlahka dostopne tudi za ranljive osebe. Standardni pritožbeni obrazec je tekom vseh dejavnosti Agencije na voljo na spletnem mestu Agencije in v tiskani obliki, v jezikih, ki jih državljani tretjih držav razumejo ali za katere se upravičeno domneva, da jih razumejo. Uradnik za temeljne pravice obravnava tudi pritožbe, ki niso vložene na standardnem pritožbenem obrazcu.

11. Agencija, vključno z uradnikom za temeljne pravice, vse osebne podatke v pritožbi obravnava in obdelata v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001, države članice pa v skladu z Direktivo 95/46/ES in Okvirnim sklepom 2008/977/PNZ.

Kadar pritožnik vloži pritožbo, se zanj šteje, da se strinja s tem, da Agencija in uradnik za temeljne pravice obdelata njegove osebne podatke v smislu točke (d) člena 5 Uredbe (ES) št. 45/2001.

Da se zaščiti interese pritožnikov, jih uradnik za temeljne pravice obravnava zaupno v skladu z nacionalnim pravom in pravom Unije, razen če se pritožnik izrecno odpove svoji pravici do zaupnosti. Kadar se pritožniki odpovejo pravici do zaupnosti, se zanje šteje, da se strinjajo, da uradnik za temeljne pravice ali Agencija po potrebi razkrije njihovo identiteto pristojnim organom ali telesom v zvezi z zadevo iz pritožbe.

Člen 73

Jezikovna ureditev

1. Za Agencijo se uporabljajo določbe iz Uredbe št. 1 ⁽¹⁾.
2. Brez poseganja v odločitve, sprejete na podlagi člena 342 PDEU, se letno poročilo o dejavnostih in delovni program iz točk (i) in (j) člena 62(2) pripravi v vseh uradnih jezikih Unije.
3. Prevajalske storitve, potrebne za delovanje Agencije, zagotavlja Prevajalski center za organe Evropske unije.

Člen 74

Preglednost in obveščanje

1. Agencija pri obravnavi vlog za dostop do dokumentov, ki jih ima, upošteva Uredbo (ES) št. 1049/2001.
2. Agencija o zadevah s področja svojih nalog obvešča na lastno pobudo. Objavi ustrezne informacije, vključno z letnim poročilom o dejavnostih iz točke (i) člena 62(2), in zlasti javnosti in vsem zainteresiranim stranem brez poseganja v člen 50 zagotovi hiter dostop do objektivnih, celovitih, zanesljivih in razumljivih informacij o svojem delu. To stori tako, da ne razkrije operativnih informacij, ki bi ogrozile dosego cilja operacij, če bi bile objavljene.
3. Upravni odbor določi praktično ureditev za uporabo odstavkov 1 in 2.
4. Vse pravne ali fizične osebe se lahko s pisno korespondenco obrnejo na Agencijo v katerem koli uradnem jeziku Unije. Navedene osebe imajo pravico do odgovora v istem jeziku.
5. Na odločitve, ki jih Agencija sprejme v skladu s členom 8 Uredbe (ES) št. 1049/2001, je možna pritožba pri Evropskem varuhu človekovih pravic, ali tožba pred Sodiščem Evropske unije pod pogoji, določenimi v členih 228 in 263 PDEU.

Oddelek 5

Finančno upravljanje

Člen 75

Proračun

1. Brez poseganja v druge vrste prihodkov so prihodki Agencije:
 - (a) subvencije Unije, predvidene iz splošnega proračuna Evropske unije (oddelek o Komisiji);
 - (b) prispevek držav, pridruženih izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, kot je opredeljeno v ustreznih ureditvah, ki določajo njihov finančni prispevek;

⁽¹⁾ Uredba št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL 17, 6.10.1958, str. 385).

- (c) sredstva Unije, in sicer v obliki sporazumov o prenosu pooblastil ali *ad hoc* dodelitev nepovratnih sredstev v skladu s finančnimi pravili Agencije iz člena 79 ter določbami ustreznih instrumentov, ki podpirajo politike Unije;
- (d) nadomestila za opravljene storitve;
- (e) vsi prostovoljni prispevki držav članic.
2. Odhodki Agencije obsegajo upravne stroške, stroške za infrastrukturo in poslovanje ter stroške povezane z osebjem.
3. Izvršni direktor vsako leto pripravi osnutek poročila o načrtu prihodkov in odhodkov Agencije za naslednje poslovno leto, ki vsebuje kadrovske načrt, ter ga pošlje upravnemu odboru.
4. Prihodki in odhodki so uravnoteženi.
5. Upravni odbor na podlagi osnutka poročila o načrtu, ki ga pripravi izvršni direktor, sprejme začasni osnutek načrta prihodkov in odhodkov Agencije, vključno z začasnim kadrovskim načrtom. Upravni odbor ju skupaj z osnutkom enotnega programskega dokumenta do 31. januarja vsako leto pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu in Komisiji.
6. Upravni odbor pošlje Komisiji končni osnutek načrta prihodkov in odhodkov Agencije, vključno z osnutkom kadrovskega načrta, kateremu je priložen osnutek delovnega programa, do 31. marca vsako leto.
7. Komisija pošlje proračunskemu organu načrt skupaj s predlogom proračuna Evropske unije.
8. Na podlagi načrta Komisija v predlog splošnega proračuna Evropske unije vključi načrte, ki se ji zdijo potrebni za kadrovske načrt, in znesek subvencije, ki bremeni splošni proračun, ter ga predloži proračunskemu organu v skladu s členoma 313 in 314 PDEU.
9. Proračunski organ odobri Agenciji sredstva za subvencijo.
- Proračunski organ sprejme kadrovske načrt za Agencijo.
10. Upravni odbor sprejme proračun Agencije. Ta je dokončen, ko je dokončno sprejet splošni proračun Evropske unije. Po potrebi se proračun Agencije ustrezno prilagodi.
11. Za vse spremembe proračuna, vključno s kadrovskim načrtom, se uporabi isti postopek.
12. Za vsak gradbeni projekt, ki bi lahko imel znatne posledice za proračun Agencije, se uporabljajo določbe Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1271/2013 ⁽¹⁾.
13. Proračun Agencije, ki ga sprejme upravni odbor, zaradi financiranja napotitve hitrih posredovanj na mejah in posredovanj za vračanje, vključuje finančno operativno rezervo, ki znaša najmanj 4 % dodelitve, predvidene za operativne dejavnosti. Vsako leto bi 1. oktobra morala biti še vedno na voljo najmanj četrtnina rezerve za kritje potreb, ki bi nastale do konca leta.

Člen 76

Izvedba in nadzor proračuna

1. Proračun Agencije izvršuje izvršni direktor.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1271/2013 z dne 30. septembra 2013 o okvirni finančni uredbi za organe iz člena 208 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 328, 7.12.2013, str. 42).

2. Računovodja Agencije pošlje začasne računovodske izkaze za poslovno leto N do 1. marca poslovnega leta N + 1 računovodji Komisije in Računskemu sodišču. Računovodja Komisije konsolidira začasne računovodske izkaze institucij in decentraliziranih organov v skladu s členom 147 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾.
3. Agencija pošlje poročilo o upravljanju proračuna in finančnem poslovanju za leto N do 31. marca leta N + 1 Evropskemu parlamentu, Svetu in Računskemu sodišču.
4. Računovodja Komisije pošlje začasne računovodske izkaze Agencije za leto N, konsolidirane z računovodskimi izkazi Komisije, do 31. marca leta N + 1 Računskemu sodišču.
5. Izvršni direktor po prejemu ugotovitev Računskega sodišča glede začasnih računovodskih izkazov Agencije za leto N v skladu s členom 148 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 na svojo odgovornost sestavi končne računovodske izkaze Agencije in jih pošlje v presojo upravnemu odboru.
6. Upravni odbor predloži mnenje o končnih računovodskih izkazih Agencije za leto N.
7. Izvršni direktor do 1. julija leta N + 1 pošlje končne računovodske izkaze skupaj z mnenjem upravnega odbora Evropskemu parlamentu, Svetu, Komisiji in Računskemu sodišču.
8. Končni računovodski izkazi za leto N se objavijo v *Uradnem listu Evropske unije* do 15. novembra leta N + 1.
9. Izvršni direktor do 30. septembra leta N + 1 pošlje Računskemu sodišču odgovor na njegove ugotovitve. Ta odgovor pošlje tudi upravnemu odboru.
10. Izvršni direktor predloži Evropskemu parlamentu na njegovo zahtevo vse informacije, potrebne za nemoteno izvajanje postopka razrešnice za leto N v skladu s členom 165(3) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
11. Na priporočilo Sveta, ki odloča s kvalificirano večino, da Evropski parlament do 15. maja leta N + 2 izvršnemu direktorju razrešnico v zvezi z izvrševanjem proračuna za leto N.

Člen 77

Boj proti goljufijam

1. Za boj proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem se brez omejitev uporabljajo določbe Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013. Agencija pristopi k Medinstitucionalnemu sporazumu z dne 25. maja 1999 o notranjih preiskavah Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) in brez odlašanja sprejme ustrezne določbe, ki se uporabljajo za vse zaposlene Agencije, pri čemer uporabi predlogo, določeno v Prilogi k navedenemu sporazumu.
2. Računsko sodišče lahko pri vseh upravičencih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so od Agencije prejeli sredstva Unije, opravi revizije na podlagi dokumentacije in inšpekcije na kraju samem.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

3. Urad OLAF lahko v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽¹⁾ izvaja preiskave ter preglede in inšpekcije na kraju samem, da ugotovi, ali je v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo, ki jih financira Agencija, prišlo do goljufije, korupcije ali drugega nezakonitega dejanja, ki škodi finančnim interesom Unije.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in skepi o dodelitvi nepovratnih sredstev Agencije vsebujejo določbe, ki Računsko sodišče in urad OLAF izrecno pooblašajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njunimi pristojnostmi.

Člen 78

Preprečevanje nasprotja interesov

Agencija sprejme notranja pravila, s katerimi od članov svojih organov in svojega osebja zahteva, da se v času zaposlitve ali mandata izogibajo vsem situacijam, ki bi lahko povzročile nasprotje interesov, in da o takšnih situacijah poročajo.

Člen 79

Finančne določbe

Finančna pravila, ki se uporabljajo za Agencijo, sprejme upravni odbor po posvetovanju s Komisijo. Pravila ne odstopajo od Delegirane uredbe (EU) št. 1271/2013, razen če je tako odstopanje posebej potrebno za delovanje Agencije in je Komisija dala predhodno soglasje.

POGLAVJE IV

Spremembe

Člen 80

Sprememba Uredbe (EU) 2016/399

V Uredbi (EU) 2016/399 se člen 29(1) nadomesti z naslednjim:

„1. V izjemnih okoliščinah, ko je ogroženo splošno delovanje območja brez nadzora na notranjih mejah zaradi trajnih resnih pomanjkljivosti pri nadzoru na zunanjih mejah, kot je določeno v členu 21 te uredbe, ali ker posamezna država članica ne ravna v skladu s sklepom Sveta iz člena 19(1) Uredbe (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta (*), in kolikor te okoliščine resno ogrožajo javni red ali notranjo varnost na območju brez nadzora na notranjih mejah ali na delih tega območja, se lahko v skladu z odstavkom 2 tega člena za obdobje do šest mesecev ponovno uvede nadzor na notranjih mejah. To obdobje se lahko največ trikrat podaljša za nadaljnjih šest mesecev, če izjemne okoliščine še vedno obstajajo.

(*) Uredba (EU) 2016/1624 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2016 o evropski mejni in obalni straži ter spremembi Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 863/2007 Evropskega parlamenta in Sveta, Uredbe Sveta (ES) št. 2007/2004 in Odločbe Sveta 2005/267/ES (UL L 251, 16.9.2016, str. 1).“

⁽¹⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

POGLAVJE V

Končne določbe

Člen 81

Ocenjevanje

1. Komisija do 7. oktobra 2019 in nato vsaka štiri leta naroči neodvisno zunanje ocenjevanje, da oceni zlasti:
 - (a) rezultate, ki jih je dosegla Agencija v zvezi s cilji, pooblastili in nalogami
 - (b) učinek, učinkovitost in uspešnost delovanja Agencije ter njen način dela v zvezi s cilji, pooblastili in nalogami;
 - (c) izvajanje evropskega sodelovanja v okviru funkcij obalne straže;
 - (d) morebitno potrebo po spremembi pooblastil Agencije;
 - (e) finančne posledice takšnih sprememb.

V ocenjevanju je zajeta tudi posebna analiza o tem, kako je bila pri uporabi te uredbe upoštevana Listina in drugo ustrezno pravo Unije.

2. Komisija poročilo o ocenjevanju skupaj s svojimi sklepi o njem pošlje Evropskemu parlamentu, Svetu in upravnemu odboru. Upravni odbor lahko Komisiji predloži priporočila za spremembe te uredbe. Poročilo o ocenjevanju in sklepi o njem se objavijo.

Člen 82

Razveljavitve

1. Uredbe (ES) št. 2007/2004, (ES) št. 863/2007 in Odločba 2005/267/ES se razveljavijo.
2. Sklicevanja na razveljavljeno Uredbo (ES) št. 2007/2004 se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 83

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 20(5) in (6) ter člen 39(7) se uporabljata od 7. decembra 2016. Členi 29, 30, 31 in 32 se uporabljajo od 7. januarja 2017.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 14. septembra 2016

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
I. KORČOK

PRILOGA I

TABELA PRISPEVKOV, KI JIH ZAGOTOVI VSAKA DRŽAVA ČLANICA, K NAJMANJŠEMU SKUPNEMU ŠTEVILU 1 500 MEJNIH POLICISTOV IN DRUGEGA USTREZNEGA OSEBJA, V SKLADU S ČLENOM 20(5)

Belgija	30
Bolgarija	40
Češka republika	20
Danska	29
Nemčija	225
Estonija	18
Grčija	50
Španija	111
Francija	170
Hrvaška	65
Italija	125
Ciper	8
Latvija	30
Litva	39
Luksemburg	8
Madžarska	65
Malta	6
Nizozemska	50
Avstrija	34
Poljska	100
Portugalska	47
Romunija	75
Slovenija	35
Slovaška	35
Finska	30
Švedska	17
Švica	16
Islandija	2
Lihtenštajn	(*)
Norveška	20
Skupaj	1 500

(*) Lihtenštajn bo prispeval s sorazmerno finančno podporo.

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
—	Člen 1
Člen 1(1)	—
Člen 1(2), prvi pododstavek	—
Člen 1(2), drugi pododstavek	Členi 6(3), 34(1) in 34(4)
Člen 1(3)	—
Člen 1a, uvodni del	Člen 2, uvodni del
Člen 1a, točka (1)	Člen 2, točka (1)
—	Člen 2, točki (2) in (3)
Člen 1a, točka (1a)	Člen 2, točka (4)
Člen 1a, točka (2)	Člen 2, točka (5)
Člen 1a, točka (3)	Člen 2, točka (6)
—	Člen 2, točka (7)
Člen 1a, točka (4)	Člen 2, točka (8)
Člen 1a, točka (5)	—
Člen 1a, točka (6)	—
—	Člen 2, točke (9) do (16)
—	Členi 3 do 5
—	Člen 6(1) in (2)
—	Člen 7
Člen 2(1), uvodni del	Člen 8(1), uvodni del
—	Člen 8(1)(a) do (c)
Člen 2(1)(a)	—
Člen 2(1)(b)	Člen 8(1)(p)
Člen 2(1)(c)	—
Člen 2(1)(d)	Člen 8(1)(q)
Člen 2(1)(da)	Člen 8(1)(d)
Člen 2(1)(e)	Člen 8(1)(e)
—	Člen 8(1)(f)
Člen 2(1)(ea)	Člen 8(1)(g)
—	Člen 8(1)(h) do (o)
Člen 2(1)(f)	—

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
Člen 2(1)(g)	—
Člen 2(1)(h)	Člen 8(1)(r)
Člen 2(1)(i)	Člen 8(1)(s)
—	Člen 8(1)(t) in (u)
Člen 2(1a)	Člena 34(2) in 34(3)
Člen 2(2)	Člen 8(2)
—	Člen 8(3)
—	Člen 9
—	Člen 10
Člen 2a	Člen 35
Člen 3(1), prvi in četrti pododstavek	Člen 15(3)
Člen 3(1), drugi pododstavek	—
Člen 3(1), tretji pododstavek	Člen 15(4)
Člen 3(1a), prvi pododstavek	Člen 25(1)
Člen 3(1a), drugi pododstavek	Člen 25 (2)
Člen 3(1a), tretji pododstavek	Člen 21(5)
Člen 3(1a), četrti pododstavek	Člen 25(4)
Člen 3(1b)	—
Člen 3(2)	—
Člen 3(3)	Člen 26
Člen 3(4)	—
Člen 3(5)	—
Člen 3a(1), prvi pododstavek	Člen 16(2)
Člen 3a(1), drugi pododstavek, uvodni del	Člen 16(3), uvodni del
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (a)	Člen 16(3)(a)
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (b)	Člen 16(3)(b)
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (c)	Člen 16(3)(c)
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (d)	Člen 16(3)(d)
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (e)	Člen 16(3)(e)
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (f)	Člen 16(3)(f)
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (g)	Člen 16(3)(g)
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (h)	Člen 16(3)(h)

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (i)	Člen 16(3)(i)
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (j)	Člen 16(3)(j)
Člen 3a(1), drugi pododstavek, točka (k)	Člen 16(3)(k)
Člen 3a(2)	Člen 16(4)
Člen 3a(3)	Člen 22(1)
Člen 3b(1)	Člen 20(2)
Člen 3b(2)	Člen 20(3)
Člen 3b(3), prvi in drugi pododstavek	Člen 20(11), prvi pododstavek
Člen 3b(3), tretji pododstavek	Člen 20(11), drugi in tretji pododstavek
Člen 3b(4)	Člen 21(4)
Člen 3b(5), prvi pododstavek	Člen 22(2)
Člen 3b(5), drugi pododstavek	Člen 22(3)
Člen 3b(6)	—
Člen 3b(7)	Člen 20(12)
Člen 3c(1)	Člen 21(1)
Člen 3c(2)	Člen 21(2)
Člen 3c(3)	—
Člen 3c(4)	Člen 21(5)
Člen 4, prvi odstavek	Člen 11(1)
Člen 4, drugi odstavek	Člen 11(2)
—	Člen 11(3)
Člen 4, tretji odstavek	Člen 13(4)
Člen 4, četrti odstavek	Člen 11 (5)
Člen 4, peti odstavek	Člen 11(4)
—	Člen 11(6)
Člen 4, šesti odstavek	Člen 11(7)
—	Člen 12
—	Člen 13(1) do (3)
—	Člen 13(5) do (9)
Člen 5, prvi odstavek	Člen 36(1)
Člen 5, drugi odstavek	Člen 36(2)
—	Člen 36(4)

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
Člen 5, tretji, četrti in peti odstavek	Člen 36(5)
Člen 5, šesti odstavek	Člen 36(6)
Člen 5, sedmi odstavek	Člen 36(7)
Člen 5, osmi odstavek	Člen 36(8)
Člen 6	Člen 37(1)
Člen 7(1), prvi pododstavek	Členi 38(1), 38(2) in 38(3)
Člen 7(1), drugi pododstavek	Člen 38(4)
Člen 7(1), tretji pododstavek	Člen 38(5)
Člen 7(2)	Člena 39(1) in 39(6)
Člen 7(3)	Člen 39(8)
Člen 7(4)	Člen 39(15)
Člen 7(5), prvi pododstavek	Člen 39(16)
Člen 7(5), drugi pododstavek	Člen 39(9)
Člen 7(5), tretji pododstavek	Člen 39(5), prvi pododstavek
Člen 7(5), četrti pododstavek	Člen 39(5), drugi pododstavek
Člen 7(6)	Člen 39(12)
Člen 7(7)	Člen 39(13)
Člen 8(1)	Člen 14(1) in člen 14(2), uvodni del
Člen 8(2), uvodni del	Člen 14(2), uvodni del
Člen 8(2)(a)	—
Člen 8(2)(b)	Člen 14(2)(f)
Člen 8(2)(c)	Člen 14(2)(a) in (b)
—	Člen 14(2)(c) do (e) in člen 14(2)(g)
—	Člen 14(3)
—	Člen 14(4)
Člen 8(3)	—
—	Člen 15(1)
Člen 8a	Člen 15(2)
Člen 8b(1)	Člen 20(8)
Člen 8b(2)	—
Člen 8c	Člen 36
—	Člen 15(5)

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
Člen 8d(1)	Člen 17(1)
Člen 8d(2)	Člen 17(2)
Člen 8d(3)	Člen 17(3)
Člen 8d(4)	Člen 17(4)
—	Člen 17(5)
Člen 8d(5)	Člen 17(6)
Člen 8d(6)	Člena 17(7) in 17(8)
Člen 8d(7)	—
Člen 8d(8)	Člen 17(9)
Člen 8d(9)	Člen 17(10)
—	Člen 16(1)
Člen 8e(1), uvodni del	—
Člen 8e(1)(a)	Člen 16(3)(a)
Člen 8e(1)(b)	Člen 16(3)(b)
Člen 8e(1)(c)	Člen 16(3)(c)
Člen 8e(1)(d)	Člen 16(3)(d)
Člen 8e(1)(e)	Člen 16(3)(e)
Člen 8e(1)(f)	Člen 16(3)(f)
Člen 8e(1)(g)	Člen 16(3)(g)
Člen 8e(1)(h)	Člen 16(3)(h)
Člen 8e(1)(i)	Člen 16(3)(i)
Člen 8e(1)(j)	Člen 16(3)(j)
Člen 8e(1)(k)	Člen 16(3)(k)
—	Člen 16(3)(l) do (n)
Člen 8e(2)	Člen 16(4)
—	Člen 17(11)
—	Člen 18
—	Člen 19
—	Člen 20(1)
—	Člen 20(4)
—	Člen 20(5) do (7)

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
—	Člen 20(9) in (10)
—	Člen 21(3)
Člen 8f	Člen 23
Člen 8g(1)	Člen 22(2)
Člen 8g(2), uvodni del	Člen 22(3), uvodni del
Člen 8g(2)(a)	Člen 22(3)(a)
Člen 8g(2)(b)	Člen 22(3)(a)
Člen 8g(2)(c)	Člen 22(3)(b)
Člen 8g(2)(d)	Člen 22(3)(c)
—	Člen 22(3)(d)
Člen 8g(3)	Člen 22(4)
Člen 8g(4)	—
Člen 8h	Člen 24
—	Člen 25(3)
—	Člen 27(1) do (3)
Člen 9(1)	Členi 27(4), 28(1) in 28 (9)
Člen 9(1a)	Člen 35(2)
Člen 9(1b)	Člena 35(3) in 28(6)
Člen 9(1c)	Člen 28(2)
Člen 9(2)	Člen 54(6)
—	Člen 28(3) do (5)
—	Člen 28(7) in (8)
—	Člen 29
—	Člen 30
—	Člen 31
—	Člen 32
—	Člen 33
—	Člen 37(2)
—	Člen 37 (3)
—	Člen 37 (4)
—	Člen 39 (2) do (5)
—	Člen 39(7)

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
—	Člen 39(10) in (11)
—	Člen 39(14)
Člen 10(1)	Člen 40(1)
Člen 10(2)	Člen 40(2)
Člen 10(3)	Člen 40(3)
Člen 10(4)	Člen 40(4)
Člen 10(5)	Člen 40(5)
Člen 10(6)	Člen 40(6)
Člen 10(7)	Člen 40(7)
Člen 10(8)	Člen 40(8), prvi pododstavek
Člen 10(9)	Člen 40(8), drugi pododstavek
Člen 10(10)	Člen 40(9)
Člen 10a(1), uvodni del	Člen 41(1), uvodni del
Člen 10a(1)(a)	Člen 41(1)(a)
Člen 10a(1)(b)	Člen 41(1)(b)
Člen 10a(1)(c)	Člen 41(1)(c)
—	Člen 41(1)(d)
Člen 10a(2)	Člen 41(2)
Člen 10b	Člen 42
Člen 10c	Člen 43
Člen 11, prvi odstavek	Člen 44(1)
Člen 11, drugi odstavek	Člen 44(2)
Člen 11a, prvi odstavek	Člen 45(1)
Člen 11a, drugi odstavek	Člen 45(2) in (3)
—	Člen 45(4)
Člen 11b(1)	Člen 48(1)
Člen 11b(2)	Člen 48(2)
Člen 11b(3)	Člen 48(3)
Člen 11b(4)	Člen 48(4)
Člen 11b(5)	—
—	Člen 46
Člen 11c(1)	Člen 47(1)

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
Člen 11c(2)	Člen 47(1), uvodni del in člen 47(1)(a)
—	Člen 47(1)(b)
—	Člen 47(1)(c)
Člen 11c(3), uvodni del	Člen 47(2), prvi pododstavek, uvodni del
Člen 11c(3)(a)	Člen 47(2), prvi pododstavek, točka (a)
—	Člen 47(2), prvi pododstavek, točka (b)
Člen 11c(3)(b)	Člen 47(2), prvi pododstavek, točka (c)
—	Člen 47(2), drugi pododstavek
Člen 11c(4)	Člen 47(3)
Člen 11c(5)	—
Člen 11c(6)	—
Člen 11c(7)	—
Člen 11ca	Člen 49
Člen 11d(1)	Člen 50(1)
Člen 11d(2)	Člen 50(2)
—	Člen 50(3)
Člen 12	Člen 51
Člen 13, prvi odstavek	Člen 52(1) in (2)
—	Člen 52(3)
Člen 13, drugi odstavek	Člen 52(4)
Člen 13, tretji odstavek	Člen 52(5)
—	Člen 53
Člen 14(1)	Člen 54(1)
Člen 14(2)	Člen 54(2)
—	Člen 54(3)
—	Člen 54(4)
—	Člen 54(5)
Člen 14(3)	Člen 55(1) in (2)
Člen 14(4)	Člen 55(3)
Člen 14(5)	Člen 54(9)
Člen 14(6)	Člen 54(7)
—	Člen 54(8)
Člen 14(7)	Člen 54(10)

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
Člen 14(8)	Člen 54(11)
—	Člen 55(4)
Člen 15, prvi odstavek	Člen 56(1)
Člen 15, drugi odstavek	Člen 56(2)
Člen 15, tretji odstavek	Člen 56(3)
Člen 15, četrti odstavek	Člen 56(4)
Člen 15, peti odstavek	Člen 56(5)
Člen 15a	Člen 57
Člen 16	—
Člen 17(1)	Člen 58(1)
Člen 17(2)	—
Člen 17(3)	Člen 58(2)
Člen 17(4)	Člen 58(3)
Člen 17(5)	Člen 58(4)
Člen 18	Člen 59
Člen 19	Člen 60
—	Člen 61
Člen 20(1)	—
—	Člen 62(1)
Člen 20(2), uvodni del	Člen 62(2), prvi pododstavek, uvodni del
Člen 20(2)(a)	Člen 62(2), prvi pododstavek, točka (a)
—	Člen 62(2), prvi pododstavek, točka (b)
—	Člen 62(2), prvi pododstavek, točke (c) do (h)
Člen 20(2)(b)	Člen 62(2), prvi pododstavek, točka (i) in člen 62(2), drugi pododstavek
Člen 20(2)(c)	Člen 62(2), prvi pododstavek, točka (j)
Člen 20(2)(d)	Člen 62(2), prvi pododstavek, točka (k)
Člen 20(2)(e)	Člen 62(2), prvi pododstavek, točka (l)
Člen 20(2)(f)	Člen 62(2), prvi pododstavek, točka (m)
Člen 20(2)(g)	Člen 62(2), prvi pododstavek, točka (n)
Člen 20(2)(h)	Člen 62(2), prvi pododstavek, točka (o)
Člen 20(2)(i)	—
—	Člen 62(2), prvi pododstavek, točke (p) do (z)

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
Člen 20(3)	Člen 62(3)
Člen 20(4)	Člen 62(4)
Člen 20(5)	Člen 62(5)
Člen 20(6)	Člen 62(6)
Člen 20(7)	Člen 62(7)
—	Člen 62(8)
Člen 21	Člen 63
—	Člen 64
Člen 22	Člen 65
Člen 23(1)	Člen 66(1)
Člen 23(2)	Člen 66(2)
Člen 23(3)	Člen 66(3)
Člen 23(4)	Člen 66(4)
—	Člen 66(5)
Člen 23(5)	Člen 66(6)
Člen 23(6)	Člen 66(7)
Člen 23(7)	Člen 66(8)
Člen 24(1)	Člen 67(1)
Člen 24(2)	Člen 67(2)
Člen 24(3)	Člen 67(3)
—	Člen 67(4)
Člen 25(1)	Člen 68(1)
Člen 25(2)	Člen 68(2)
Člen 25(3), uvodni del	Člen 68(3), uvodni del
Člen 25(3)(a)	Člen 68(3)(a)
Člen 25(3)(b)	Člen 68(3)(b)
Člen 25(3)(c)	Člen 68(3)(c)
Člen 25(3)(d)	—
—	Člen 68(3)(d)
Člen 25(3)(e)	Člen 68(3)(e)
Člen 25(3)(f)	Člen 68(3)(f)
—	Člen 68(3)(g), (h) in (j)

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
Člen 25(3)(g)	Člen 68(3)(j)
—	Člen 68(3)(k) do (r)
Člen 25(4)	Člen 68(4)
—	Člen 68(5)
Člen 26(1)	Člen 69(1)
Člen 26(2), prvi pododstavek	Člen 69(2), prvi in tretji pododstavek
—	Člen 69(2), drugi pododstavek
—	Člen 69(2), četrti pododstavek
Člen 26(2), drugi pododstavek	Člen 69(2), peti pododstavek
Člen 26(3)	Člen 69(3)
Člen 26(4)	Člen 69(4)
Člen 26(5)	Člen 69(5) in (7)
—	Člen 69(6)
Člen 26a(1)	Člen 34(1)
Člen 26a(2), prvi pododstavek	Člen 70(1) in (2)
Člen 26a(2), drugi pododstavek	Člen 70(3)
Člen 26a(2), tretji pododstavek	Člen 70(4)
Člen 26a(3)	Člen 71(1) in (2)
Člen 26a(4)	Člen 70(5) in člen 71(3)
—	Člen 72
Člen 27	Člen 73
Člen 28	Člen 74
Člen 29(1), uvodni del	Člen 75(1), uvodni del
Člen 29(1), prva alineja	Člen 75(1)(a)
Člen 29(1), druga alineja	Člen 75(1)(b)
—	Člen 75(1)(c)
Člen 29(1), tretja alineja	Člen 75(1)(d)
Člen 29(1), četrta alineja	Člen 75(1)(e)
Člen 29(2)	Člen 75(2)
Člen 29(3)	Člen 75(3)
Člen 29(4)	Člen 75(4)

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
Člen 29(5)	Člen 75(5) in (6)
Člen 29(6)	Člen 75(7)
Člen 29(7)	Člen 75(8)
Člen 29(8)	Člen 75(9)
Člen 29(9)	Člen 75(10)
Člen 29(10)	Člen 75(11)
Člen 29(11), prvi pododstavek	Člen 75(12)
Člen 29(11), drugi pododstavek	—
—	Člen 75(13)
Člen 30(1)	Člen 76(1)
Člen 30(2)	Člen 76(2)
—	Člen 76(3)
Člen 30(3)	Člen 76(4)
Člen 30(4)	Člen 76(5)
Člen 30(5)	Člen 76(6)
Člen 30(6)	Člen 76(7)
Člen 30(7)	Člen 76(8)
Člen 30(8)	Člen 76(9)
—	Člen 76(10)
Člen 30(9)	Člen 76(11)
Člen 31(1) in (2)	Člen 77(1)
—	Člen 77(2)
Člen 31(3)	Člen 77(3)
—	Člen 77(4)
—	Člen 78
Člen 32	Člen 79
—	Člen 80
Člen 33(1)	Člen 81(1), prvi pododstavek
Člen 33(2)	—
Člen 33(2a)	—
Člen 33(2b)	Člen 81(1), drugi pododstavek
Člen 33(3)	Člen 81(2)
—	Člen 82
Člen 34, prvi odstavek	Člen 83, prvi odstavek

Uredba (ES) št. 2007/2004	Ta uredba
—	Člen 83, drugi odstavek
Člen 34, drugi odstavek	—
Člen 34, tretji odstavek	Člen 83, tretji odstavek
—	Priloga I
—	Priloga II